பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுரம்—13

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்

எழுதியது :

வெ. சாமிநாத சர்மா

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்
சென்னை : : புதுக்கோட்டை

முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 1917

Sales & Distribution

PRAPANCHA JYOTHI PRACHURALAYAM

PUDUKKOTTAH (State)

Editorial

12. SIR MOHAMED USMAN ROAD

THYAGARAYANAGAR

MADRAS 17

விலை: இரண்டு ரூபாய்

Printed & Published by Madras Ripon Press,
Ramachandrapuram, Pudukkottah.

பொருளடக்கம்

இந்நூலாசிரியர் எழுதிய

பி. ஜோ. பி. வெளியீடுகள்

1. முஸோலினி
2. அபிசீனிய சக்ரவர்த்தி
3. ஹிட்லர்
4. ஸ்பெயின் குழப்பம்
5. ஜெக்கோ ஸ்லோவேகியா
6. கமால் அத்தாதுர்க்
7. பாலஸ்தீனம்
8. அரசியல் வரலாறு
9. கார்ல் மார்க்ஸ்
10. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்—ஒரு தீர்க்கதரிசி
11. மானிட ஜாதியின் சுதந்திரம்
12. ஆசியாவும் உலக சமாதானமும்
13. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்

பிரசுராலயத்தின் வார்த்தை

"ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினிடம் குறைகளிருக்கலாம். ஆனல் மோசமான நிலைமைக்கு ஆழ்ந்து விட்ட உலகம் கரையேற முடியும் என்ற சொற்ப நம்பிக்கையையாவது இன்று அளிப்பதாயிருப்பது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமே" என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு கூறுகிருர். "ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிர்மாணம் செய்து விடுவதனல் மட்டும் அதன் மூலமாக நன்மை ஏற்பட்டு விடாது, அது செய்கிற வேலையைப் பொறுத்திருக்கிறது அதனுலுண்டாகக் கூடிய நன்மை" என்றும், "அதைப் பொறுத்துப் பார்க்க வேண்டும்" என்றும் இந்நூலாசிரியர் கூறுகிருர். பரஸ்பர சந்தேகங்களைக் கொண்ட வல்லரசுகளையுடைய இன்றைய உலகம், இதைவிட மேலான ஒரு ஸ்தாபனத்தை மனித சக்தியால் அமைக்க முடியாது என்றுதான், யுத்த அதிர்ச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட உலக மகாஜனங்கள் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். உலகத்தின் தலை விதியை நிர்ணயிக்கும் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்ள, அதன் நோக்கங்கள், சட்ட திட்டங்கள் ஆதியன வற்றைத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமல்லவா? தமிழர்களுக்கு இவை தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இந்நூலை எங்கள் ஆசிரியரும் நாங்களும் சேர்ந்து வெளியிடுகிருேம்.

பிரபஞ்ச ஜோதி பிரசுராலயம்

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னர்த் தோன்றியிருக்கிற இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஆகிவிடக் கூடாதென்பதே எல்லோருடைய பிரார்த்தனையும்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரலாறு பின்னல் போன்றது. விஷயங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையனவா யிருக்கின்றன. முன்னதை விளக்கப் பின்னதையும், பின்னதை விளக்க முன்னதையும் முன்னும் பின்னுமாகத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லவேண்டி யிருக்கிறது. ஆதலின் இதனைப் படிக்கிறபோது வாசகர்கள் சிறிது பொறுமை காட்ட வேண்டுகிறேன்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பில் நடைபெறும் பல்வகைக் கூட்டங்களின் நடவடிக்கைகளைத் திரட்டித் தருவது இந்த நூலின் நோக்கமன்று. அந்த நடவடிக்கைகளைச் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு துணையாக இருக்க வேண்டுமென்பதே நோக்கம். அந்தக் கண்கொண்டு இந்த நூலைப் பார்க்க வேண்டுமென்று வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுதந்திர இந்தியா, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு நல் வழி காட்டுவதாக!

வெ. சாமிநாதன்

1. தோன்றிய விதம்

உலகத்திலுள்ள பெரும்பாலான நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் ஒரு கூட்டமாகக் கூடிப் பேசுவது போலல்லவோ இருக்கிறது இங்கே? ஆம்; அப்படித்தான். இங்குக் கூடியிருக்கிறவர்கள் தனிப்பட்ட மனிதர்கள் அல்லர். இவர்கள், அந்தந்த நாட்டின் பாஷை, கலாசாரம், நாகரிகம் இவைகளின் சிறப்புக்குச் சாட்சிகளாயிருக்கிறவர்கள்; அந்தந்த நாட்டில் ஜன விருப்பத்தைத் தழுவி நடைபெறும் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள்; அதாவது சுதந்திர நாடுகளின் பிரதிநிதிகள். இவர்கள் மூலம், உலகத்து மொத்த ஜனங்களில் நூற்றுக்குச் சுமார் எண்பத்தைந்து பேர் இந்தக் கூட்டத்தில் பிரசன்னமாயிருக்கிறார்கள். இத்தனை ஜனங்களினுடைய சமாதான விருப்பத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவது போல இந்தக் கூட்டம் இருக்கிறது.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி அடிக்கடி நீங்கள் கேள்விப்படுகிறீர்களல்லவா, அதனுடைய பொதுச் சபையின் கூட்டந்தான் இது. பிரதி வருஷமும் செப்டம்பர் மாதம் இரண்டாந்தேதிக்குப் பிறகு வருகிற முதல் செவ்வாய்க்கிழமை யன்று இந்தப் பொதுச்சபை கூட வேண்டுமென்பது நியதி. இந்த நியதிப்படியே இங்குக் கூடியிருக்கிறது.

அப்படியானல் இந்தச் சபை என் இங்குக்கூடியிருக்கிறது, இதன் அமைப்பு முறைகளென்ன, இஃது எப்படித் தோன்றியது, இவைகளைப் பற்றின பூரா

விவரங்களையும் எங்களுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று வாசகர்களே, நீங்கள் கேட்கிறீர்களல்லவா? வாஸ்தவம்; நீங்கள் கேட்பது நியாயந்தான்; நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமே.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் (1939–45) இரண்டு பிரிவினர் எதிரெதிராக இருந்து போர் புரிந்தனரல்லவா, அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் நேச நாட்டினர் அல்லது ஐக்கிய தேசத்தினர்; மற்றொரு பிரிவினர் அச்சு நாட்டினர். ஐக்கிய தேசத்தினர் யார்? அச்சு நாட்டினர் யார்?

இத்தலிக்கும் எத்தியோப்பியாவுக்கும் 1935-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து 1936-ம் வருஷம் மேமாதம்வரை யுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் இத்தலிக்குப் பெரிய ஆதரவா யிருந்தது ஜெர்மனி. ஏனென்றால் இத்தலியின் ஆதரவு அப்பொழுது ஜெர்மனிக்குத் தேவையாயிருந்தது. இங்ஙனம் பரஸ்பர நலனை முன்னிட்டு இரண்டு நாடுகளுக்குள் ஏற்பட்ட அரசியல் உறவை ரோம்–பெர்லின் அச்சு [1] என்று வழங்குவர். இது முதற்கொண்டு, ஒரே மாதிரியான கொள்கையுடைய பல நாடுகள் ஒன்று சேர விரும்பினல், அதற்கு அனுகூலமாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, இரண்டு நாடுகளோ அதற்கு மேற்பட்ட நாடுகளோ மையமா யிருந்துகொண்டு, அதாவது அச்சுப்போல் இருந்து கொண்டு, தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்கிற உறவு முறைக்கு அச்சு உறவு என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனல் இந்த வழக்கு நீடித்திருக்குமா என்பது சந்தேகம். ஏனென்றால் ரோம்–பெர்லின் அச்சு என்பது, எவ்வளவு சமீப காலத்திலே ஏற்பட்டதோ அவ்வளவு

1 Rome - Berlin Axis.

சீக்கிரத்திலேயே முறிந்துபோய் விட்டதல்லவா? ஆனால் அது வேறு விஷயம்.

1936-ம் வருஷம் முளைத்த இந்த ரோம்-பெர்லின் அச்சானது, அடுத்த மூன்று நான்கு வருஷங்களில், முஸோலினியும் ஹிட்லரும் சேர்ந்து செய்த உருட்டல் மிரட்டல்களினால் கொஞ்சம் பிரபல மடைந்தது. கொஞ்சமென்ன, உலக வல்லரசுகளில் அப்பொழுது முதல் ஸ்தானம் வகித்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்கூட மருண்டுவிடக் கூடிய அளவுக்குப் பிரபலமடைந்தது. ஆனால் இந்தப் பிரபலம், மின்மினிப் பூச்சி காட்டும் பிரகாசம் என்பதை அப்பொழுது யாராலும் ஊகிக்கக்கூட முடியவில்லை.

இங்ஙனம் ரோம்-பெர்லின் என்று இரண்டு கூறாக வளர்ந்த இந்த அச்சானது, 1940-ம் வருஷம் ஜப்பானுடைய சேர்க்கை காரணமாக ரோம-பெர்லின்-டோக்கியோ அச்சு என்ற முக்கோண அச்சாக விரிந்தது. 1940-ம்வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் இருபத்தேழாந்தேதி இந்த மூன்று நாடுகளும்—இத்தலி, ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்று நாடுகளும்—ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. இதற்கு முப்பிரிவு ஒப்பந்தம் [1] என்று பெயர். ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும், அங்கே வசிக்கிற ஜனங்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, புதியதோர் ஒழுங்கை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்றும், இது விஷயத்தில் இந்த மூன்று வல்லரசுகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், இதற்கு—இந்தப் புதிய ஒழுங்கை ஸ்தாபிப்பதற்கு—ஐரோப்பாவைப் பொறுத்தமட்டில் இத்தலியும் ஜெர்மனியும் சேர்ந்து தலைமை வகிப்பதென்றும், ஆசியாவைப் பொறுத்தமட்டில் ஜப்பான் தலைமை

1 Tripartite Pact.

வகிப்பதென்றும் இந்த ஒப்பந்தத்தின் ஷரத்துகள் கூறின. இதற்கு அனுபந்தம்போல், 1943-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் பத்தொன்பதாந்தேதி மேற்படி மூன்று வல்லரசுகளும், பொருளாதார விஷயங்களி லும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டன. இஃதொரு புற மிருக்கட்டும்.

மேலே முப்பிரிவு ஒப்பந்தம் என்று சொன்னே மல்லவா, இது கையெழுத்தான சில மாதங்களுக்குள், ஹங்கேரி, ருமேனியா, ஸ்லோவேகியா, பல்கே ரியா, குரோஷியா ஆகியநாடுகளும் இதற்குத் தங்கள் சம்மதத்தை தெரிவித்தன; அதாவது ரோம்-பெர் லின்–டோக்கியோ அச்சுக்குத்தாங்கள் துணைக்கருவி களா யிருக்க ஒப்புக்கொண்டன. இதற்குப் பிறகு இவை யாவும் பொதுவாக அச்சு நாடுகள் [1] என்று அழைக்கப் பெற்றன.

இந்த அச்சு நாடுகளுக்கு விரோதமாக உலகத்தி லுள்ள பெரும்பாலான நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டன. இவைகளைத்தான் ஒரு தொகுப்பாக நேசநாடுகள் என்று அல்லது ஐக்கிய தேசங்கள் [2] என்று அழைக்கிறோம். இப்படி அழைப்பதனல், இவை யாவும் ஒரேமாதிரியான அரசியல், சமுதாய, பொருளாதார அமைப்புகளுடையவை என்பது அர்த்தமல்ல; ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்ட வைதான். ஆனல், மேலே சொல்லப் பெற்ற முப் பிரிவு ஒப்பந்தத்திற்கு யாரார் தங்கள் சம்மதத்தைத் தெரிவித்திருக்கிருர்களோ அவர்க ளனைவரையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்காகத் தங்கள் சக்தியனைத் தையும் ஒன்று திரட்டி உபயோகிக்கிற விஷயத்தில்,

1 Axis Countries.

2 Allied Countries or United Nations.

அந்த ஒரு காரியத்திற்காக, ஐக்கியப்பட்டிருக்கிற நாட்டினர் என்பதே அர்த்தம். இந்தக் காரியம் பூர்த்தியானதும், இவர்கள், தங்கள் ஐக்கியத்தைக் கலைத்துவிட்டிருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. யுத்தகாலத்திலே, யுத்த காரணத்திற்காக ஏற்பட்ட இந்த ஐக்கியத்தை, சமாதான காலத்திலே, சமாதானத்திற்காக, உலகத்தில் நிரந்தர அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக, ஒரு ஸ்தாபனமாக உருவப்படுத்தி உபயோகிக்கத் தீர்மானித்தனர். இதுதான் **ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம்.** [1] இந்த ஸ்தாபனத்தில் எந்தெந்த நாடுகள் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன என்ற விவரங்களை அனுபந்தத்தில் பார்க்க.

பிரிவு அல்லது கட்சியென்றிருந்தால் அதில் சில முக்கியஸ்தர்கள் இருப்பார்களல்லவா, அதுபோல் அச்சு நாடுகளிலும் நேச நாடுகளிலும் சில முக்கிய நாடுகள் இருந்தன. இவற்றைத்தான் வல்லரசுகள் [2] என்று அழைப்பது. இவை சொன்னபடிதான் மற்ற நாடுகள் கேட்கும். அச்சு நாடுகளில் இத்தலி, ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய மூன்றும் வல்லரசுகளாகக் கருதப்பட்டன. அப்படியே நேச நாடுகளில் பிரிட்டன், அமெரிக்கா, ருஷ்யா ஆகிய மூன்றும் வல்லரசுகளாகக் கருதப்பட்டன. பின்னர் சீனாவும் பிரான்சும் இந்த வல்லரசுக் கோஷ்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன.

யுத்தம் மும்முரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்தில், யுத்தத்தை எப்படி இன்னும் திறம்பட நடத்துவது, எதிரிகளை முறியடிப்பதற்கு என்னென்ன முறைகளைக் கையாள்வது, அப்படி

1 United Nations Organization.
2 Great Powers.

முறியடித்து எதிரிகளைச் சரணடையுமாறு செய்வித்து விட்ட பிறகு அவர்களை என்னென்ன நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்துவது, இனியும் இந்த மாதிரியான யுத்தம் நிகழாதபடி தடுப்பதற்கும், உலகத்தில் சாசுவதமான சமாதானம் ஏற்படுவதற்கும் எத்தகைய திட்டங்களை வகுப்பது, இந்த மாதிரியான விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்காக நேச வல்லரசுகளின் பிரதிநிதிகள் அடிக்கடி ஒன்று கூடினார்கள். இந்தக் கூட்டங்கள், சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றாற்போல் பல இடங்களில் நடைபெற்றன. சில சமயங்களில் ராணுவ நிபுணர்கள் மட்டும் கூடுவார்கள்; இன்னும் சில சமயங்களில் அந்நிய இலாகா மந்திரிகள் மட்டும் கூடி, தங்கள் உறவு முறைகளை நெருக்கிட்டுக்கொள்வார்கள்; வேறு சில சமயங்களில் அரசாங்கத் தலைவர்கள் மட்டும் கூடி, நிகழ்காலப் போர் முறைகளையும் வருங்கால சமாதான திட்டங்களையும் இணைத்து வைத்துக்கொண்டு, இதிலிருந்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தை எப்படிச் சிருஷ்டி செய்வது என்று ஆலோசிப்பார்கள்; மற்றச் சமயங்களில் இவர்களெல்லோருமே ஒன்றுகக்கூடி கலந்து பேசுவார்கள். இந்தக் கூட்டங்களில் பகிரங்க ஆலோசனைகளோடு ரகசியச் சூழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. உள்ளே நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்கும்; ஆனல் வெளியே எல்லோரும் சிரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஏன் இப்படி, இப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா, செய்தது சரியா என்ற பிரச்னைகளை நாம் இப்பொழுது ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. ராஜதந்திரத்தின் சரித்திரத்தை எழுதுகிறவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை அது. இத்தகைய கூட்டங்களில், எந்த ஒரு கூட்டத்தில் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருக்கொண்டதோ

அந்தக் கூட்டத்திலிருந்து இங்கே தொடங்குவோம்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தலைநகரமாகிய வாஷிங்க்ட்டனில் டம்பர்ட்டன் ஓக்ஸ் என்பது ஒரு பகுதி. இங்கு 1944-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் இருபத்தோராந் தேதியிலிருந்து அக்ட்டோபர் மாதம் ஏழாந்தேதி வரையில், பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க, ருஷ்ய, சீன அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளின் மகாநாடொன்று நடைபெற்றது. இதற்குத்தான் டம்பர்ட்டன் ஓக்ஸ் மகாநாடு[1] என்று பெயர்.

யுத்தம் முடிந்த பிறகு உலகத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதற்கு என்ன வழியென்பதைப் பற்றி இந்த மகாநாட்டில் பேசப்பட்டது. பழைய சர்வ தேச சங்கம் மறைந்து போக வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் ஒருமுகமான அபிப்பிராயமே கொண்டார்கள். அதற்குப் பதில்? புதியதொரு ஸ்தாபனத்தை அமைப்பதென்றும், இதற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் என்று பெயர் கொடுப்பதென்றும் பேசினார்கள். இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்கள் பின் வருமாறு கூறப்பட்டன :—

1. சர்வ தேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலை பெறச் செய்வது. இந்த உத்தேசத்துடன், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடியவைகளை வராமல் தடுக்கவும், வந்தால் விலக்கவும், எல்லா நாடுகளும் ஒன்று சேர்ந்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வது ; ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களையோ, சமாதானத்தைக் குலைக்கக்கூடிய செயல்களையோ அடக்குவது ; சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுகிற வகையில் ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும்

1 Dumbarton Oaks Conference.

மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படுமானால் அந்த மனஸ்தாபங்களைச் சமரஸ முறையில் தீர்த்து வைப்பது;

2. தேசங்களிடையே நல்லுறவை வளர்ப்பது; இன்னும் உலக சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது;

3. சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாயப் பிரச்னைகளுக்குப் பரிகாரந் தேடுவதற்காக எல்லாத் தேசங்களையும் ஒத்துழைக்கும்படி செய்வது;

4. இந்தக் காரியங்கள் சித்தி பெறுவதற்காக, எல்லாத் தேசங்களும் எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகளை ஒருமுகப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு மத்திய ஸ்தாபனமாயிருப்பது.

இந்த ஸ்தாபனத்தில் சமாதானத்தை விரும்பும் எல்லா நாடுகளும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து கொள்ளலாமென்றும், சேர்ந்து கொள்ளும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சம உரிமை யுடையவர்களென்றும் மேற்படி மகாநாட்டில் பேசப்பட்டன. இன்னும், இந்த ஸ்தாபனம், இன்னின்ன அங்கங்களோடு கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்றும், ஒவ்வோர் அங்கத்தினுடைய வேலையும் இன்னின்னபடி இருக்க வேண்டு மென்றும் தற்காலிகமான சில திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

இந்த டம்பர்ட்டன் ஓக்ஸ் மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள, முடிவாக எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும் செய்ய அதிகாரம் பெற்றிருக்கவில்லை. உலகத்தில் நிரந்தரமாகச் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க இவர்கள் கூடினார்களே தவிர, இன்னபடிதான் செய்ய வேண்டு

மென்று தீர்மானிக்க இவர்கள் கூடவில்லை. எனவே இவர்கள், தாங்கள் ஒன்றுகூடிக் கலந்து பேசியவற்றை ஒரு திட்டமாகத் தயாரித்துத் தங்கள் தங்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினார்கள்.

இதற்குப் பிறகு கிரிமியா தீபகற்பத்திலுள்ள யால்ட்டா[1] என்னுமிடத்தில் அமெரிக்காவின் ரூஸ்வெல்ட்டும், பிரிட்டனின் சர்ச்சிலும், ருஷ்யாவின் ஸ்ட்டாலினும் 1945-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் பதினோராந் தேதி சந்தித்தார்கள். இதற்குத் தான் யால்ட்டா மகாநாடு அல்லது கிரிமியா மகாநாடு என்று பெயர்.[2] இந்த மூவர் மகாநாட்டில், உலகத்தில் நிரந்தரமான சமாதானம் நிலவும் பொருட்டு ஒரு சர்வ தேச ஸ்தாபனத்தை அமைப்பதென்றும், இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களையும் நடைமுறைகளையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு சாஸனத்தைத் தயாரிப்ப தென்றும், இதைப்பற்றி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர, 1945-ம் வருஷம் எப்ரல் மாதம் அமெரிக்காவிலுள்ள காலிபோர்னியா மாகாணத்திலிருக்கும் ஸான் பிரான்சிஸ்கோ நகரத்தில் ஐக்கிய தேசங்களின் மகாநாடொன்று கூட்டுவதென்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டன. இங்ஙனமே, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா, சீனா ஆகிய நான்கு அரசாங்கங்களின் பெயரால், அச்சு வல்லரசுகளை எதிர்த்து நின்ற எல்லா நாடுகளுக்கும் அழைப்பு அனுப்பப் பெற்றது.

இந்த அழைப்பிற் கிணங்க ஸான் பிரான்சிஸ்கோ நகரத்தில் 1945-ம் வருஷம் எப்ரல் மாதம்

---

1 கிரிமியா தீபகற்பம் ஐரோப்பா கண்டத்தில் கருங் கடலின் வடக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. யால்ட்டா என்பது இதன் தென் கிழக்கிலுள்ள ஒரு துறைமுகப்பட்டினம்.

2 Yalta Conference or Crimea Conference.

இருபத்தைந்தாந் தேதி முதல் ஏப்ரல் மாதம் இருபத்தாறுந்தேதி வரை சரியாக இரண்டு மாத காலம் ஐம்பத்தோரு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் ஒன்று கூடிப் பேசினார்கள். இதற்குத்தான் ஸான் பிரான்ஸிஸ்க்கோ மகாநாடு அல்லது பிரிஸ்க்கோ மகாநாடு என்று பெயர். [1] இந்த ஐம்பத்தோரு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள்தான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மூல புருஷர்கள்; அதாவது ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள்.

மேற்படி பிரிஸ்க்கோ மகாநாட்டில், டம்பார்ட்டன் ஓக்ஸ் திட்டம் நன்கு பரிசீலனை செய்யப்பட்டு என்னென்ன அமிசங்கள் விடுபட்டிருந்தனவோ அவை யாவும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. பலவகை வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குப் பிறகு, சர்வ தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களையும், அஃது என்னென்ன அங்கங்களோடு கூடியதாயிருக்க வேண்டுமென்பதையும், அந்த அங்கங்களின் கடமைகளையும், இவை போன்ற இன்னும் பல அமிசங்களையும் விளக்கி ஒரு சாஸனம் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்தச் சாஸனத்தை, வந்திருந்த எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் ஏக மனதாக அங்கீகரித்துக் கையொப்பமிட்டார்கள். இதற்குத்தான் **ஐக்கிய தேச சாஸனம்** [2] என்று பெயர். இது பத்தொன்பது அதிகாரங்களையும் அவைகளுக்குட்பட்ட நூற்றுப்பத்துப் பிரிவுகளையுமுடையது.

இங்ஙனம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இந்தச் சாஸனம், பின்னர், அந்தந்த நாட்டு அரசாங்கத்தினால் ஊர்

1 San Francisco Conference or Frisco Conferance. ஸான் பிரான்ஸிஸ்க்கோ என்பதுதான் பிரிஸ்க்கோ என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படுகிறது.

2 United Nations Charter.

ஜிதம் செய்யப் படுவதற்கு அனுப்பப் பெற்றது. அப்படியே அவை ஊர்ஜிதம் செய்தன. இதற்கு நாலைந்து மாதங்களாயிற்று. கடைசியில் 1945–ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் இருபத்து நான்காந் தேதி இது அமுலுக்கு வந்துவிட்டதாக உலகத்திற்கு அறிவிக்கப் பட்டது.[1]

இப்படி அறிவிக்கப் பட்டபிறகு சுமார் இரண்டரை மாதங்கழித்து, 1946–ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் பத்தாந்தேதி ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய பொதுச்சபையின் முதற் கூட்டம் லண்டன் மா நகரில் கூடியது. இது முதற் கொண்டு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும் அதன் அங்கங்களா யமைக்கப் பெற்ற மற்ற சில ஸ்தாபனங்களும், தங்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டன.

---

1 பிரதி வருஷமும் அக்டோபர் மாதம் இருபத்து நான்காந் தேதியை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபன தினமாகக் கருதவேண்டுமென்று 1947-ம் வருஷத்தில் கூடிய மேற்படி ஸ்தாபனத்தின் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி தீர்மானித்திருக்கிறது.

2. அமைப்பு முறை

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அதிகாரங்கள், அதன் நடைமுறைகள், அஃது எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகள் ஆகிய யாவும் அதன் அங்கத்தினர்களான நாடுகளிடமிருந்தே பிறக்கின்றன. அதாவது அங்கத்தினர்களான நாடுகள், தங்களுடைய அதிகாரங்களைத் தாங்களே நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, தங்களுடைய காரியக் கிரமங்களைத் தாங்களே வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதே தாத்பரியம். இந்த அதிகாரங்களை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கோ, குறைத்துக் கொள்வதற்கோ, காரியக்கிரமங்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கோ, வேறு விதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதற்கோ அங்கத்தினர்களான எல்லா நாடுகளுக்கும் பரிபூரண உரிமை உண்டு. இந்த எல்லா நாடுகளின் பிரதிநிதியாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பொதுச்சபை இருக்கிறது. இதுவே, ஸ்தாபனத்தை இயக்குவிக்கிறது.

இந்த எல்லா நாடுகளும் எதன் மூலமாகத் தங்கள் அதிகாரத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டன, தங்கள காரியக் கிரமங்களை வகுத்துக் கொண்டன என்ற கேள்வி இங்கே எழுகிறதல்லவா? அந்த மூலந்தான் ஐக்கிய தேச சாஸனம் எனப்படுகிற ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ சாஸனம். இந்தச் சாஸனத்தில் கையொப்பமிட்ட நாடுகள்தான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமாகத் தங்களை முதலில் அமைத்துக் கொண்டன. ஸ்தாபனத்தில் இனிச் சேர விரும்பும் நாடுகளும் இந்தச்

சாஸனத்தை முதலில் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யக்கூடியவர்கள் யாரோ, பொறுப்புகளை நிறைவேற்றக் கூடியவர்கள் யாரோ, அவர்கள்தான் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப் படுவார்கள். இங்ஙனம் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு முக்கியமான நிபந்தனை யென்ன வென்றால், அவை சமாதானத்தில் விருப்பமுடைய நாடுகளாயிருக்க வேண்டு மென்பதேயாம். அங்கத்தினர்களா யுள்ளவர்களில் யாரேனும், மேற்படி ஸான் பிரான்சிஸ்கோ சாஸனத்தின் முதற் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கைகளுக்கு[1] விரோதமாகத் தொடர்ந்தாற்போல் நடந்து வருவார்களானால், அவர்கள், ஸ்தாபனத்திலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள்.[2] ஆகவே, ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை மூலமாகக் கொண்டுதான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் இயங்குகிறது என்பது நன்கு புலனாகும். எப்படி அரசாங்கமானது அரசியல் திட்டத்தை மூலமாகக் கொண்டு நடைபெறுகிறதோ அதுபோல என்று கூறலாம்.

பல்வேறு அரசாங்க அமைப்புகளுடைய நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினர்களா

---

1 27-ம் பக்கம் பார்க்க.

2 விலக்கப்படுவார்களென்று சொன்னால், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா, சீனா, பிரான்ஸ் ஆகிய ஐந்து வல்லரசுகளை யல்ல. இந்த ஐவரில் முதல் நால்வர்தான் பிரிஸ்கோ மகாநாட்டுக்கு அழைப்பு அனுப்பியவர்கள் என்பது வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கும். இந்த நால்வரோடு பின்னர் பிரான்சும் ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஐம்பெரும் வல்லரசுகளுக்கு, ஸ்தாபனத்தில் அசைக்க முடியாத ஒரு ஸ்தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தாபனம் எடுத்துக்கொள்கிற எந்த நடவடிக்கையும் இவைகளைப் பாதிக்காது. இது சம்பந்தமான அதிக விவரங்களுக்கு நான்காவது அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.

யிருக்கின்றன. இவைகளுக்குள் அடிக்கடி அபிப்பி ராய பேதங்கள் எழுவதுண்டு. ஆனால் உலக சமா தானம் என்ற லட்சியத்தை முன்னிட்டுக் காரியங் கள் செய்யவேண்டி யிருக்கிறபொழுது இந்த பேதங் கள் தலை தூக்குவதில்லை. அபிப்பிராய வேற்றுமை கள் உண்டாகு மென்பதை ஸான் பிரான்சிஸ்கோ சாஸன கர்த்தர்கள் அறியாதவர்களல்ல. இருந்தா லும் உலக க்ஷேமத்திற்காக, உலக அமைதிக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற நடவடிக்கைகளில் இந்த வேற்றுமைகள் குறுக்கிடக் கூடாது என்பதே அவர் கள் கொண்ட நோக்கம். இந்த நோக்கத்திற்கு எப் பொழுதும் பங்கம் ஏற்படக்கூடா தென்பதே எல் லோருடைய விருப்பமும்.

எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாட்டினுடைய உள் நாட்டு விவகாரங்களிலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தலையிடக்கூடா தென்பது ஒரு முக்கியமான நியதி. இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொரு நாடும் பரிபூரண சுதந்திரமுடைய நாடு. சுதந்திர நாடுகளுக்குத்தான் இதில் அங்கத்தினரா யிருக்க உரிமை யுண்டு. ஆதலின் அவற்றின் உள் நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடுவது அவற்றின் சுதந் திரத்தில் தலையிடுவதாகு மல்லவா? அப்படித் தலை யிட்டால் ஒற்றுமை குலைந்து உலக சமாதானத்திற் குப் பங்கம் ஏற்படும்.

சரி, ஒரு நாட்டின் உள் விவகாரங்களில் தலை யிடா தென்று சொல்கிறீர்கள்; ஒரு நாடு, மற் றொரு நாட்டை அக்கிரமமாகச் சுவாதீனப்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி செய்தால் அதனை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தடுக்குமா? தடுக்காதா? தடுக்குமா யின், அந்த நாட்டின் உள் விவகாரங்களில், அதா

வது அந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தில் தலையிட்டதாகும்; தடுக்காதிருக்குமாயின் உலக சமாதானத்தைக் காப்பாற்றுகிற கடமையைச் செய்வதினின்று தவறியதாகும்; என், உலக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுவதற்குத் துணை செய்ததுமாகும்: இப்படி நிகழுமாயின் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அடிப்படையே தகர்ந்து விடுகிறதல்லவா? மற்றும், ஒரு நாட்டுக்கும் மற்றொரு நாட்டுக்கும் மனஸ்தாபங்கள் ஏற்பட்டாலோ அல்லது சமாதானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாகக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலோ, அவற்றைச் சமரஸ முறையிலேயே தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்பது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்தளவிலே இது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது; ஆனால் இதனை எப்படி அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும்? சமரஸத்திற்கு இணங்காத ஒரு நிலைமையில்தானே ஒரு நாடு, மற்றொரு நாட்டின்மீது ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறது? அல்லது சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய காரியங்களைச் செய்கிறது? அப்படிப்பட்ட ஒரு நாட்டை சமாதான பாதையில் திருப்புவதற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஏதேனும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமா? அப்படி எடுத்துக்கொள்வதற்கு அதற்கு அதிகார மிருக்கிறதா? இப்படியெல்லாம், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை அமைத்து விட்டதனால் மட்டும் உலகத்தில் சமாதானம் ஏற்பட்டுவிடாது என்று கூறுகிறவர்கள் வாதம் செய்கிறார்கள்.

ஆனால், பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தை ஆதரிக்கிறவர்களும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினால் உலக சமா

தாணம் ஏற்படக் கூடுமென்று நம்புகிறவர்களும், இதற்குப் பின்வருமாறு சமாதானம் கூறுகிறார்கள்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் என்பது எல்லா நாடுகளுக்கும் மேற்பட்ட ஒரு நாடல்ல; எல்லா அரசாங்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட ஓர் அரசாங்கமல்ல; பல தேசங்கள் அடங்கிய ஒரு சமஷ்டியுமல்ல. இப்படி ஏதேனும் ஓர் அந்தஸ்தில் இருக்குமானால், ஆக்கிரமிப்புச் செயலிலே இறங்கும் ஒரு நாட்டை, அதிகார பலத்தைக்கொண்டோ ஆயுத பலத்தைக்கொண்டோ அது தடுத்துவிடக் கூடும். ஆனால் அதற்கு—ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு—அப்படிப்பட்ட அந்தஸ்து எதுவும் இல்லை. சுதந்திர நாடுகள் பலவற்றின் சேர்க்கைதான் அது. சுதந்திர நாடுகள் பலவற்றையும், உலக சமாதானம் என்ற ஒரு லட்சியத்திற்காக ஐக்கியப் படுத்தியிருக்கிற ஸ்தாபனமே அது. அது செய்யக் கூடியதெல்லாம் என்னவென்றால், தன்னுடைய பொதுவான நோக்கங்களை எல்லோருக்கும் அதாவது எல்லா நாடுகளுக்கும் தெரிவிப்பது, எல்லா நாடுகளினுடைய பரஸ்பர ஒத்துழைப்புக்கு வேண்டிய சட்ட திட்டங்களை வகுப்பது, இந்தச் சட்ட திட்டங்களை அனுசரித்து அங்கத்தினர்கள் நடப்பதற்கு அவர்களுக்கு வழிகாட்டுவது, இப்படி இப்படி நடக்க வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சிபார்சு செய்வது, இவ்வளவுதான் அது செய்யக் கூடும். ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டியது அந்தந்த நாடுகளே. அந்தந்த நாட்டு ஜனங்கள்தான், தங்கள் அரசாங்கமானது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கொள்கைகளுக்கிணங்க நடந்து கொள்கின்றதாவென்று கவனித்து வரவேண்டும். அதாவது, உலகத்தில் சாசுவதமான

சமாதானம் நிலவ வேண்டுமென்கிற விஷயத்தில் சர்வ தேச மகாஜனங்களும் எந்த அளவுக்குச் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வெற்றி இருக்கிறது என்பதே இதன் கருத்து.

ஐக்கிய தேச சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு விரோதமாக, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள எந்த ஒரு நாடேனும் தொடர்ந்தாற்போல் நடந்து வருமானால், அதனை, அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து விலக்கி விடலாம். 1 ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் ஆறாவது பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது :—

"பிரஸ்தாப சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைகளை, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் எந்த ஓர் அங்கத்தினரேனும் தொடர்ந்தாற்போல் மீறி நடந்து வருமானால், அதனை, பாதுகாப்பு கவுன்சிலின் சிபார்சின் பேரில், பொதுச் சபையானது, ஸ்தாபனத்திலிருந்து விலக்கி விடலாம்."

எந்த ஒரு நாடேனும், சாஸனத்தில் கண்டிருக்கிற கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக நடந்து கொள்வதோடு, உலக சமாதானத்திற்குப் பங்கம் உண்டாகிற வகையிலும் நடந்து கொள்ளுமானால், அப்பொழுது, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலானது, அந்த நாட்டின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் கடைசி பட்சமாகத்தான், சமரஸ முறைகள் யாவும் பிரயோஜனப் படாமற்போன பிறகுதான் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட

1 21-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பையும் நான்காவது அத்தியாயத்தையும் பார்க்க.

வேண்டும். இது சம்பந்தமாக சாஸனத்தின் நார்பத்திரண்டாவது பிரிவு பின்வருமாறு கூறுகிறது:—

"நாற்பத்தோராவது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் (அதாவது பொருளாதாரத் தொடர்புகளை ஓர் அளவுக்குட்பட்டோ அல்லது பரிபூரணமாகவோ நிறுத்துவது, ரயில், கப்பல், ஆகாய விமானம், தபால், தந்தி, ரேடியோ ஆகிய சகலவிதமான போக்குவரத்து வசதிகளையும் தடைப்படுத்துவது, ஸ்தானீகர்களைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு விடுவது ஆகிய இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள்) போதுமானவையல்ல என்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கருதினாலும் சரி, அல்லது போதுமானவையல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலும் சரி, அது—பாதுகாப்புக் கவுன்சில்—சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காகவும், அந்த அமைதியோ க்ஷேமமோ நிலைகுலைந்து போயிருந்தால் அவற்றைத் திரும்ப ஸ்தாபிப்பதற்காகவும், ஆகாய, கடல், தரைப்படைகள் மூலமாக அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்."

எனவே கடைசி பட்சமாக, பலாத்காரத்தைக் கையாண்டேனும் உலக சமாதானத்தைக் காப்பாற்ற ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அதிகாரமிருக்கிறது. பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் இப்படிச் சமாதானம் கூறுகிறார்கள்.

இவர்களுடைய ஆட்சேப சமாதானங்கள் எப்படி இருந்தபோதிலும், பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது, உலகத்திலுள்ள பிரதியொரு நாடும், அந்தப் பிரதியொரு நாட்டிலுமுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜையும், தாங்களே வலிய ஏற்படுத்திக்கொள்கிற ஒரு கட்டுப்பாட்டிலேதான், சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்

தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துவதிலேதான் உலக சமாதானம் நிலைபெற்றிருக்க முடியுமே தவிர எந்த விதமான ஒரு ஸ்தாபனத்தினுடைய செயலினாலும் முடியாதென்பது நிச்சயமாகிறது. ஸ்தாபனமென்பது ஒரு கருவி மாத்திரமே தவிர, உண்மையில் சமாதான சக்தியானது பிரதியொரு நாட்டிலிருந்தும் பிரதியொரு பிரஜையினிடமிருந்துமே பிறக்கவேண்டும்.

இனி, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கங்களென்ன வென்பதைக் கவனிப்போம். இவை, பிரிஸ்க்கோ சாஸனத்தின் முதற் பகுதியில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய டம்பர்ட்டன் ஓக்ஸ் திட்டத்தில் கூறியிருப்பதையே சிறிது விஸ்தரித்து இங்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பிரிஸ்க்கோ சாஸனம் என்ன கூறுகிறதென்பதை வாசகர்கள் நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு அதனை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

"1. சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலை பெறச் செய்தல். இதற்காக, சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடியவைகளைத் தடுக்கவும் விலக்கவும், ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களையோ அல்லது சமாதானத்திற்கு விரோதமான செயல்களையோ அடக்கவும், காரியாமிசத்தில் நிறைவேறக் கூடிய பொதுவான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுதல்; ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் உண்டாகிற மனஸ்தாபங்களையோ, சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளையோ, சமாதான முறையிலும், நியாயத்தையும் சர்வதேச

சட்டத்தையும் அனுசரித்தும் சரிப்படுத்தி விடுதல் அல்லது தீர்த்துவைத்தல் ;

2. ஜனங்களுடைய சமத்துவ உரிமை, சுயநிர்ணய உரிமை இவற்றிற்கு மதிப்புக்கொடுப்பது என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தேசங்களுக்கிடையே நல்லுறவை வளர்த்தல்; உலக சமாதானத்தை வலுப்படுத்துவதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுதல் ;

3. சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாய, கலாசார, ஜீவகாருண்ய சம்பந்தமான பிரச்னைகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கும், மனித உரிமைகளுக்கு (அதாவது மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்களுக்கு இயற்கையாக என்னென்ன உரிமைகளுண்டோ அந்த உரிமைகளுக்கு) மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை வளர்ப்பதற்கும் ஆதரிப்பதற்கும், இனம், பால், பாஷை, மதம் ஆகிய எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஜீவாதார உரிமைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பை நாடுதல் ;

4. மேலே சொன்ன இந்தப் பொது நோக்கங்களை அடைவதற்கு அந்தந்த தேசங்களும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமோ அவற்றையெல்லாம் இசைவு படுத்திக் கொண்டு போவதற்கு ஒரு மத்திய நிலையமாக இருத்தல்.''

ஆக, உலக சமாதானமென்கிற லட்சியத்தையடைய, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம், சமாதானவழியிலேயே செல்ல விரும்புகிறதென்பது இதிலிருந்து தெரிகிறதல்லவா ?

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானம் தற்போது, அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டிலுள்ள

நியூயார்க் நகரத்தில் இருக்கிறது. தலைமை ஸ்தானத்தை உலகத்திலுள்ள எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும், எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றிக் கொள்ள, ஸ்தாபனத்தின் பொதுச் சபைக்கு உரிமை உண்டு.

நியூயார்க் நகரத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு விஸ்தீரணமான பிரதேசம் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திற்கென்று பிரத்தியேகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசம் ஒரு பிரத்தியேக ராஜ்யம் மாதிரி; அதாவது தனிப்பட்ட ஒரு ராஜ்யத்திற்கு என்னென்ன உரிமைகள், சலுகைகள், அந்தஸ்துகள் எல்லாம் உண்டோ அவை யாவும் இந்தப் பிரதேசத்திற்கு உண்டு. அமெரிக்கா ஒரு சுதந்திர ராஜ்யமல்லவா, அதற்குள்ளே, அதனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மற்றொரு சுதந்திர ராஜ்யம் இருக்கிறமாதிரி இந்தப் பிரதேசம். இதற்கு உபமானமாக வேறொரு பிரதேசத்தைச் சொல்ல வேண்டுமானால், இத்தலியில் போப்பாண்டவர் வசிக்கும் பிரதேசம் எப்படி ஒரு தனி ராஜ்யமாகக் கருதப்பட்டு அதற்குரிய மதிப்பு கொடுக்கப்படுகிறதோ அது போல என்று சொல்லலாம். இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிக்கிறவர்கள் விஷயத்திலோ, இங்கு யாரார் வரலாம், யாரார் வரக்கூடாது என்று கட்டுப்பாடு பண்ணுகிற விஷயத்திலோ அமெரிக்கா அரசாங்கத்திற்கு எவ்வித அதிகாரமும் கிடையாது. அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் எந்த ஓர் அதிகாரியும் இந்தப் பிரதேசத்திற்குள் பிரவேசிப்பதாயிருந்தால், ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியினுடைய முன் அனுமதி பெற வேண்டும். இந்தப் பிரதேசத்திற்குள் தனியான போலீஸ் படை அமைத்துக்கொள்ளவோ, தபால், தந்தி முதலிய போக்குவரத்துக்கான ஏற்பாடு

கள் செய்து கொள்ளவோ, ரேடியோ, ரெயில் ஆகாய விமான நிலையங்கள் நிர்மாணித்துக்கொள் ளவோ, இப்படி ஒரு சுதந்திர ராஜ்யத்திற்குள்ள எறக்குறைய சகலவித உரிமைகளும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு உண்டு. மற்றும் இந்தப் பிரதேசத் தில், நாடு, மொழி, இனம், நிறம், மதம், பால் ஆகிய இவற்றுள் எந்த ஒன்றின் காரணமாகவும் எந்த விதமான வித்தியாசமும் இருக்கக் கூடாதென்பது கண்டிப்பான விதி.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானம் எப்பொழுதுமே சுறுசுறுப்பாயிருக்கிறது. அங்கு ஓய்ச்சல் ஒழிவு என்பது கிடையாது. வருஷத்தில் சில நாட்கள் அல்லது வாரத்தில் ஒரு நாள், காரியா லயத்தின் கதவுகள் மூடப்பட்டிருக்கும் என்பது இல்லவே இல்லை. இரவு நேரங்களில்கூட சில உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருப் பார்கள். உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் கடிதங் களும் தந்திகளும் சென்று கொண்டே யிருக்கும்; அப்படியே பல பாகங்களிலிருந்து வந்து கொண்டு மிருக்கும்.

பிரதி யொரு வருஷமும் செப்டெம்பர் மாதம் முதல் வாரம் பொதுச்சபை கூடுகிறதல்லவா அப் பொழுது காரியாலயத்தில் அதிக பரபரப்பு காணப் படும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில், சர்வ தேச மகாநாடு களில் சில, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலே கூடாமல், வேறு இடங்களிலே கூடுவ துண்டு. அப்பொழுது காரியாலயத்தின் முக்கிய மான உத்தியோகஸ்தர்களில் சிலர், அதாவது மகா நாடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைக் கவனிக்கிற

வர்கள், மகாநாடு நடைபெறு மிடத்திற்குச் செல் வார்கள்; மகாநாடு முடிந்ததும், திரும்பவும் தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கூட்டங்களுக்குப் பல நாடுகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் வருகிறார்க ளல்லவா, இவர்கள் எல்லோரும் கூடிப் பேசுகிற போது எந்தப் பாஷையில் பேசுவது? உலகத்தி லுள்ள எல்லா நாட்டினருக்கும் தெரிந்திருக்கக் கூடிய ஒரு பாஷை இன்னும் ஏற்படவில்லை. எனவே, இப்பொழுது வழக்கிலுள்ள ஏதேனும் ஒரு முக்கிய பாஷையை எடுத்துக்கொண்டு, அதுவே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தியோக ரீதியான பாஷை, அந்த பாஷையிலேயே ஸ்தாபனத்தின் நடவடிக்கைகள் யாவும் நடைபெற வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கலாம். அப்படிச் செய்வது, ஒரு பாஷைக்கு மட்டும் முக்கி யத்துவம் கொடுத்தது போலாகும்; மற்ற பாஷை களைப் புறக்கணித்தது போலவுமாகும். இவைகளை யெல்லாம் நன்கு ஆலோசித்து, ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தி யோக ரீதியான பாஷைகள் ஐந்து என்று அங்கீகரித் திருக்கின்றனர். அவை முறையே இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு, ருஷ்ய, சீன, ஸ்பானிஷ் பாஷைகளாகும்.[1] ஆனால் ஸ்தாபனத்தின் சார்பில் நடைபெறும் மகா நாடுகளில் பிரதிநிதிகள் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தை யையும் இந்த ஐந்து பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்த் துச் சொல்ல வேண்டு மென்றால் அது சாத்தியமா? எனவே, இரண்டு பாஷைகளை மட்டும் பொறுக்கி

1 ஐக்கிய தேச சாஸனம், இந்த ஐந்து பாஷைகளிலும் தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றின் மூலப் பிரதிகள், அமெரிக்க அரசாங்கத் தின் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

யெடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று இங்கிலீஷ்; மற்றொன்று பிரெஞ்சு. மகாநாடுகளில் பேசப்படுகின்றயாவும் இந்த இரண்டு பாஷைகளிலும் மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்பட வேண்டும். அதாவது, இங்கிலீஷிலே பேசினால் அது பிரெஞ்சிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே பிரெஞ்சிலே பேசினால் அஃது இங்கிலீஷிலே மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகிறது. இவையிரண்டையும் விடுத்து, மேலே சொன்ன மற்ற மூன்று பாஷைகளிலே பேசினால் அவை, இங்கிலீஷிலும் பிரெஞ்சிலும், மொழி பெயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. இதற்காக துவிபாஷிகள் பலர் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பாஷைகளில் நிபுணர்கள். இவர்களுடைய பொறுப்பு மகத்தானது.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு ஆறு அங்கங்கள் உண்டு. எப்படி கை கால் முதலிய உறுப்புகள் அனைத்தும் சேர்ந்து தேகமோ அதுபோல் இந்த ஆறு அங்கங்களும் சேர்ந்தது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம். இந்த ஆறு அங்கங்களும் வருமாறு:— 1. பொதுச் சபை (ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி);[1] 2. பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் என்றழைக்கப்படுகிற பாதுகாப்புக் கவுன்சில் (ஸெக்யூரிட்டி கவுன்சில்);[2] 3. பொருளாதார–சமுதாயக் கவுன்சில்;[3] 4. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்;[4] 5. சர்வதேச கோர்ட்டு;[5] 6. காரியாலயம்.[6] இந்த ஆறு அங்கங்களைப் பற்றியும் ஒவ்வொன்றாக அடுத்த அத்தியாயங்களில் தெரிந்து கொள்வோம்.

---

1 General Assembly. 2 Security Council. 3 Economic and Social Council. 4 Trusteeship Council. 5 International Court of Justice. 6 Secretariat.

இந்த ஆறு அங்கங்களைத் தவிர, அவசியமானால் வேறு சில அங்கங்களையும், அதாவது வேறு சில சபைகள் அல்லது கமிட்டிகளையும் அஸெம்ப்ளியானது தனக்கு உதவியாக நியமித்துக்கொள்ளலாமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் இருபத்திரண்டாவது ஷரத்து கூறுகிறது. இந்த ஷரத்தை அனுசரித்து 1947-ம் வருஷத்து அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தில், அஸெம்ப்ளி கூடாத காலத்தில் அது செய்யவேண்டிய சில காரியங்களைச் செய்ய, அஸெம்ப்ளியின் அங்கத்தினர்களடங்கிய ஒரு சிறு சபை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இஃது இடைக்காலக் கமிட்டி அல்லது குட்டி அஸெம்ப்ளி [1] என்று அழைக்கப்படு கிறது. இங்ஙனம் இந்தக் கமிட்டியை நியமிப்பதாகிற தீர்மானம், மேற்படி அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்படவில்லை; பெரும்பான்மையான ஓட்டுக்களை கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனை, அதாவது இத்தகைய கமிட்டி ஒன்று நியமிக்கப்படுவதை, ருஷ்யா பலமாக ஆட்சேபித்திருக்கிறது. அஸெம்ப்ளியின் பிரதிநிதிபோல் பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் நிரந்தரமாக இருக்க, இந்தக் குட்டி அஸெம்ப்ளி எதற்கு என்றும், இதனை அமைப்பது பந்தோபஸ்துக் கவுன்சிலைப் புறக்கணித்ததுபோலாகுமென்றும் ருஷ்யா கேட்கிறது. இந்தக் குட்டி அஸெம்ப்ளி என்ன செய்யப் போகிற தென்பது போகப்போகத்தான் தெரியும்.

---

1 Interim Committee or The Little Assembly.

3. ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பிரதான உறுப்பு பொதுச் சபை. இதனை, இந்த அத்தியாயத்தி லிருந்து, அஸெம்ப்ளி என்றே ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி என்றே சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றாற் போல் அழைப் போம். இந்த அஸெம்ப்ளியில் ஐக்கிய தேசங்கள் யாவும், அதாவது ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை ஒப்புக் கொண்ட தேசங்கள் யாவும் அங்கத்தினர்கள்: தற் போது ஐம்பத்தேழு நாடுகள் அங்கத்தினர்களா யிருக்கின்றன. இவற்றின் விவரங்களை ஏற்கனவே கூறியுள்ளது போல் அனுபந்தத்தில் பார்க்க.[1]

சமாதானத்தில் விருப்பமுள்ள எந்த ஒரு சுதந்திர நாடும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் தன்னை அங்கத் தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி மனுச் செய்து கொள்ளலாம். இப்படி மனுச் செய்துகொள்கிற நாடு, ஏற்கனவே, ஐக்கிய தேச சாஸனத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதாவது அதன் ஷரத்துக்களுக்கு உடன்பட்டுத்தான், அந்த நாடு, தன்னை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி மனுச்செய்து கொள்கிறது. இந்த மனுவானது முதலில் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் பரிசீலனைக்கு வரும். அது பரிசீலனை செய்து, அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாமென்று ஜெனரல் அஸெம்ப் ளிக்குச் சிபார்சு செய்யும். அந்தச் சிபார்சை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

---

1 13—ம பக்கம் பார்க்க.

இதற்குப் பிறகுதான் மனுச் செய்துகொண்ட நாடு அங்கத்தினர் பதவியில் அமர முடியும்.

அஸெம்ப்ளியானது வருஷத்திற்கொருமுறை கூட வேண்டுமென்பது நியதி. அதாவது பிரதிவருஷமும் செப்டம்பர் மாதம் இரண்டாந்தேதிக்குப் பிறகு வருகிற முதல் செவ்வாய்க்கிழமையன்று கூடவேண்டும். எத்தனை நாட்கள் நடைபெற வேண்டுமென்பது கணக்கில்லை. அஃது, ஆலோசித்து முடிவுகட்ட வேண்டிய விஷயங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷக் கூட்டத்திலும், அடுத்த வருஷக் கூட்டம் எங்கே கூடுவதென்று ஒருவாறு நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுகிறது.[1]

இந்த வருஷக் கூட்டத்தைத் தவிர, அங்கத்தினர் நாடுகளில் பெரும்பாலான நாடுகள், அதாவது பாதிக்கு மேற்பட்ட நாடுகள், விசேஷக் கூட்டமொன்று கூட்டவேண்டியது அவசியமென்று கருதினாலும் சரி, அல்லது பாதுகாப்புக் கவுன்சிலே, ஒரு விசேஷக் கூட்டம் கூட்டவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் சரி, அஸெம்ப்ளி அல்லது பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் உத்திரவின் பேரில், ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியானவர் பதினைந்து நாள் முன்னறிக்கை கொடுத்து ஒரு விசேஷக்கூட்டம் கூட்டலாம். சமாதானத்திற்குப் பங்கம் ஏற்படுமென்று கருதி அதைப் பற்றி ஆலோசிக்க ஒரு விசேஷக் கூட்டம் கூட்ட

1 உதாரணமாக 1947-ம் வருஷக் கூட்டத்தில் 1948-ம் வருஷக் கூட்டம் ஐரோப்பாவில் நடைபெற வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1946-ம் வருஷத்தில் நடைபெற்ற முதல் கூட்டம் லண்டனிலும், 1947-ம் வருஷத்தில் நடைபெற்ற கூட்டம் ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானமாகிய நியூயார்க்கிலும் நடைபெற்றன. 1948-ம் வருஷம் ஐரோப்பாவில் நடைபெறுவதாக இருக்கிற கூட்டம் அநேகமாக பாரிஸ்மாநகரத்தில் கூடுமென்று எதிர் பார்க்கப் படுகிறது.

வேண்டுமென்று எந்த ஒரு நாடும் மனுச்செய்து கொள்ளலாம். இந்த மனுவின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதென்று பொதுக் காரியதரிசியானவர் எல்லா நாடுகளுடனும் உடனடியாகக் கலந்தாலோசிப்பார். பெரும்பாலான நாடுகள், விசேஷக் கூட்டம் கூட்டவேண்டியது அவசியம் என்று அபிப்பிராயப் பட்டால் உடனே விசேஷக் கூட்டம் கூட்டப்படும். ஏற்கனவே சொன்னபடி இதற்குப் பதினைந்துநாள் முன்னறிவிப்பு கொடுக்கப்படும்.

அஸெம்ப்ளியில் அங்கத்தினராகவுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒவ்வொரு ஓட்டுதான் உண்டு. இதனால் சிறியநாடு, பெரியநாடு அல்லது ஏழைநாடு, பணக்கார நாடு என்ற வித்தியாசங்களுக்கு இங்கு இடமில்லை. மற்றும், தான் முக்கியமானது என்று கருதுகிற எந்த ஒரு விஷயத்தையும் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு, அதாவது அந்த விஷயத்தை நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு கூற, ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் அப்படி ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம், சாஸனத்திலுள்ள ஷரத்துக்களுக் குட்பட்டதா யிருக்க வேண்டும். சாஸனத்தில் கூறப்படாத சர்வதேச விஷயம் என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை யென்றே சொல்லவேண்டும் ஆகவே, சர்வதேசங்களுக்கும் பொதுவான பிரச்னைகளைப்பற்றி அஸெம்ப்ளியானது கவனிக்கவேண்டு மென்று சொல்ல ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் உரிமையுண்டு.

எந்த ஒரு நாட்டினுடைய உள் விவகாரங்களிலும் தலையிடுவதற்கோ அவைகளைப்பற்றி ஆலோசிப்பதற்கோ அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரமில்லை. உதாரண

மாக, இந்தியா, எந்தவிதமான அரசியல் திட்டத்தை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்ல அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆனால் ஒரு நாட்டினுடைய ஆட்சி முறை அல்லது அந்த நாட்டிலே நடைபெறும் அரசியல் விவகாரங்கள், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய மாதிரி இருந்தால் அதைப்பற்றி அஸெம்ப்ளி ஆலோசிக்கும். அப்படி ஆலோசித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வருமானால், அந்த முடிவானது, சமாதான பங்கம் ஏற்படக் கூடாதென்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்குமே தவிர, வேறு எவ்வித நோக்கமும் கொண்டிராது.

ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின்படி, ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி கவனிக்க வேண்டிய பிரச்னைகளை இரண்டு பிரிவாக வகுத்துச் சொல்லலாம். ஒன்று, சமாதானத்தைப் பொறுத்த பிரச்னைகள்; மற்றொன்று, மானிட சமுதாயத்தின் க்ஷேமம், சர்வ தேசங்களுக்கு மிடையேயுள்ள நல்லுறவு இவைகளைப் பொறுத்த பிரச்னைகள். சமாதானத்தைப் பொறுத்த பிரச்னைகளில், தேசங்களினுடைய ஆயுத பலத்தை நிர்ணயிக்கிற பிரச்னையும் சேர்ந்ததாகும்.

இந்தப் பிரச்னைகளை அஸெம்ப்ளியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாட்டுக்கும் உரிமை யுண்டு; அப்படியே பாது காப்புக்கவுன்சிலுக்கும் உரிமை யுண்டு. இந்தப் பிரச்னைகளைப் பற்றி ஏற்கனவே பாதுகாப்புக்கவுன்சில் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறதென்று தெரிந்தால், அப்பொழுது இவை மீது அஸெம்ப்ளியானது எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாது. எந்தெந்த பிரச்னைகளை

பாது காப்புக்கவுன்சில் கவனித்துக் கொண்டு வருகிற தென்பதைப் பொதுக் காரியதரிசியானவர் அஸெம்ப்ளிக்கு அறிவிப்பார். பாது காப்புக்கவுன்சிலானது, தான் பரிசீலனை செய்த ஒரு பிரச்னையின் மீது ஏதேனும் ஒரு முடிவு சொல்ல வேண்டுமென்று அஸெம்ப்ளியைக் கேட்டுக் கொண்டால், அல்லது குறித்த ஒரு பிரச்னையின் மீது பாதுகாப்புக்கவுன்சில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதை நிறுத்தி விட்டால், அதற்குப்பிறகே, அஸெம்ப்ளியானது, குறித்த அந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி ஒரு முடிவு சொல்லும்.

சமாதான மென்பது அகில உலகத்தையும் பொறுத்த விஷயம். இதனால், சமாதானத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்த ஒரு பிரச்னையையும், உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு நாடும் அஸெம்ப்ளியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். அந்த நாடு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினரா யிருக்க வேண்டு மென்பது அவசியமில்லை. அப்படி அங்கத்தினரா யில்லாத காரணத்தினால் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய பாதுகாப்பு அதற்கு அளிக்கப்படாது என்பதும் இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு நிபந்தனைக்கு மட்டும் அஃது-அந்த அங்கத்தினரா யில்லாத நாடு-உடன்பட வேண்டும். அஃதென்ன வென்றால், ஐக்கிய தேச சாஸனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சமரஸ முறைகளுக்கு, தான் இணங்குவதாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

தேசங்களின் பரஸ்பர நல்லுறவை எப்படி எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம், மானிட சமுதாயத்தின் பொதுவான க்ஷேமத்திற்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்பவைகளைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவும், யோசனைகள் சொல்லவும், அஸெம்ப்ளியானது,

தானே நேராகவோ அல்லது பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில் மூலமாகவோ அல்லது காரியாலயத்தின் மூலமாகவோ நிபுணர் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம்; ஆராய்ச்சிக் கழகங்களை நிறுவலாம். உதாரணமாக ஒரு நாட்டை எடுத்துக் கொண்டு, அந்த நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் வாழ்க்கை அந்தஸ்து என்ன, அல்லது கல்வி முறை எப்படி இருக்கிறது, அல்லது மனிதர்களின் உரிமைகள் எங்ஙனம் கௌரவிக்கப்படுகின்றன, அல்லது சுகாதாரம் எப்படி இருக்கிறது, இப்படி ஏதேனும் ஒரு பிரச்னையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யச் சொல்லலாம்; இவற்றில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அந்தக் குறைகளுக்கு என்ன பரிகாரங்கள் என்பவைகளைப் பற்றிச் சிபார்சு செய்யுமாறு கூறலாம். இந்த ஆராய்ச்சிகளின் விளைவாக, உலகத்திலுள்ள சகல நாடுகளின் சகல விஷயங்களும் அஸெம்ப்ளிக்குக் கிடைத்து விடுகின்றன.

உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு நாட்டினுடைய அரசியல் நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்யவோ அது சம்பந்தமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படலா மென்று சிபார்சு செய்யவோ அஸெம்ப்ளிக்கு அதிகாரமுண்டு. ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு ஜனங்கள் பெருவாரியாகக் குடியேறுதல், சமுத்திரங்களிலும் ஆகாயத்திலும் தேசங்களுக்குள்ள உரிமைகள், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளின் பரிவர்த்தனை, மற்றச் செய்திகளின் பரிவர்த்தனை, ஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள், வேலை வசதிகள் முதலியன ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் ஆகிய இந்த மாதிரியான பிரச்னைகளைப் பற்றி, அதாவது மானிட சமுதாயத்தின் க்ஷேமத்தையும் ஒத்து

ழைப்பையும் வளர்க்கக்கூடிய எல்லாப் பிரச்னைகளைப் பற்றியும் அஸெம்ப்ளியானது சிபார்சுகள் செய்ய லாம். இன்னும் சர்வதேச சட்டத்தை, இப்பொழு திருக்கிறதைக் காட்டிலும், நல்ல முறையில் ஒழுங்கு படுத்துவதற்கும், அந்தச் சட்டம் படிப்படியாக அபி விருத்தி யடைவதற்கும் வேண்டிய ஆதரவுகள் கொடுக்கலாம். மற்றும், சர்வதேச நிலைமையை அவ்வப்பொழுது பரிசீலனை செய்யவோ, நடவடிக் கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டி யிருந்தால் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படலா மென்று சிபார்சு செய்யவோ அஸெம்ப் ளிக்கு அதிகாரமுண்டு.

சிலர் கருதலாம், அஸெம்ப்ளியின் அதிகாரங்க ளெல்லாம், சிபார்சுகள் செய்கின்ற அளவோடு நிற் கின்றனவே தவிர, நேரடியான, உடனடியான நட வடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்கிற அளவுக்குச் செல்ல வில்லையே யென்று. ஆனல் அரசியல் கண்கொண்டு பார்த்தால், அஸெம்ப்ளியின் சிபார்சுகளுக்கு அதிக பலனுண்டு என்பது நன்கு தெரியவரும். அஸெம்ப் ளியின் எந்த ஒரு தீர்மானமும் அல்லது எந்த ஒரு சிபார்சும், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டை நிச்சயம் நட வடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு தூண்டும். ஏனென்ருல் தனிப்பட்ட பல நாடுகளின் சேர்க்கை யல்லவா அஸெம்ப்ளி? இதனல் தனிப்பட்ட நாடுக ளுக்கிருக்கிற அந்தஸ்து, மதிப்பு, செல்வாக்கு இவை களைக்காட்டிலும் அஸெம்ப்ளியின் அந்தஸ்து, மதிப்பு, செல்வாக்கு இவை மேற்பட்டதாயிருக்கிறது. இந்த பலத்தைக் கொண்டு செய்யப்படுகிற தீர்மானங்கள், சிபார்சுகள் முதலியவற்றை, அதிகார பலத்தைக் கொண்டு விடுக்கிற உத்திரவுகளைக்காட்டிலும் கௌர

வமாகவும் நல்லெண்ணத்துடனும், சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் வரவேற்கும். வரவேற்பதோடல்லாமல் நிச்சயம் அவைமீது நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளும். உலக சமாதானத்திற்கு ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமொன்றையே கருவியாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய நம்பிக்கை இது.

அஸெம்ப்ளியைத் தவிர்த்த மற்ற அங்கங்களுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தெரிந்தெடுக்கிற அதிகாரம் அஸெம்ப்ளிக்கு உண்டு. இந்த அதிகாரம் ஒவ்வோர் அங்கத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் பதினொருபேரில் ஆறுபேரையும், பொருளாதார சமுதாயக்-கவுன்சில் அங்கத்தினர் பதினெட்டு பேரையும், சர்வதேச கோர்ட்டு நீதிபதிகள் பதினைந்துபேரையும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் அங்கத்தினரில் சிலரையும் அஸெம்ப்ளி தெரிந்தெடுக்கும். இன்னும் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய சிபார்சின் பேரில் ஸ்தாபனத்தின் பொதுக்காரியதரிசியையும் அஸெம்ப்ளியே நியமிக்கும். இவற்றின் விவரங்களை, அந்தந்த அங்கங்களைப்பற்றிச் சொல்கிற அத்தியாயங்களின் கீழ் பார்க்க.

அஸெம்ப்ளி முன்னர் ஆஜர்படுத்தப்படுகிற அல்லது வாதத்திற்கு வருகிற எந்த ஒரு பிரச்னையும் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டே தீர்மானிக்கப்படும். அஸெம்ப்ளியின் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும், அதாவது ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும், ஒவ்வோர் ஓட்டு தான் உண்டு. தீர்மானிக்கப்படவேண்டிய பிரச்னைகளை முக்கியமானவை யென்றும் மற்றவையென்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். பின்வரும்

பிரச்னைகள் முக்கியமானவை யென்று கருதப்பட்டிருக்கின்றன :—

1. சர்வ தேச அமைதி, க்ஷேமம் இவைகளைப் பொறுத்த சிபார்சுகள்.

2. பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களாக ஆறு பேரை — அதாவது ஸ்திரமல்லாத அங்கத்தினர்களை—தேர்ந்தெடுப்பது.

3. பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது.

4. டிரஸ்டி கவுன்சிலுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது.

5. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்குப் புதிய அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வது.

6. அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் தற்காலிகமாக விலக்கி வைப்பது.

7. அங்கத்தினர்களை ஸ்தாபனத்திலிருந்து அடியோடு விலக்கிவிடுவது.

8. ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாடு டிரஸ்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்கிறதல்லவா, அந்த நிருவாக முறை சம்பந்தமான பிரச்னைகள்.

9. ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்னைகள்.

இவைதவிர இன்னும் என்னென்ன பிரச்னைகள் முக்கியமானவை யென்று கருதப்பட வேண்டுமென்பதை, அஸெம்ப்ளியே, பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளின் மூலம் நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம்.

இந்த முக்கியமான பிரச்னைகள் சம்பந்தமாக, எந்த விதமான தீர்மானம் நிறைவேற்றப் படுவதா

யிருந்தாலும், எந்த விதமான முடிவு செய்யப்படுவதா யிருந்தாலும், அதற்கு, அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தில் ஆஜராயிருக்கப்பட்டவர்களில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பேர் சாதகமாக ஓட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது இந்த முக்கியமான பிரச்னை களைப் பொறுத்த மட்டில், பெரும்பான்மையோ ருடைய ஓட்டுகள் என்றால், ஆஜராயிருக்கிறவர்களில் மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பேருடைய ஓட்டுகள் என்பதே அர்த்தம். இந்த முக்கிய பிரச்னைகளைத் தவிர மற்றப் பிரச்னைகள் யாவும், பெரும்பான்மை ஓட்டுகளினால் — அவைகளுக்கு மூன்றில் இரண்டு மடங்கு பெரும்பான்மை வேண்டுமென்பது அவசிய மில்லை — தீர்மானிக்கப்படலாம். ஓட்டு போடுவது ரகசியமாகவே இருக்கும்.

அஸெம்ப்ளி கூடுவதற்கு முன்னர், அங்கு என் னென்ன விஷயங்கள் வாதத்திற்கு வருமென்பதைப் பற்றி, ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசி, தற்கா லிகமாக ஒரு நிகழ்ச்சி நிரல் (அஜெண்டா) [1] தயாரிப் பார். அதில் பின்வரும் விஷயங்கள் அடங்கி யிருக்கும் :—

1. ஸ்தாபனத்தின் வருஷாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தல். (இது பொதுக் காரியதரிசியினால் தயாரிக்கப்படுவதாகும்.)

2. பாதுகாப்புக் கவுன்சில், பொருளாதார— சமுதாயக் கவுன்சில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில், சர்வ தேச கோர்ட்டு, அஸெம்ப்ளியினால் நியமிக்கப் பட்டி ருக்கிற இதர சபைகள் ஆகிய இவற்றின் அறிக்கை களைச் சமர்ப்பித்தல்.

---

1 Agenda.

3. அஸெம்ப்ளியின் முந்தின கூட்டத்தில், என்னென்ன விஷயங்கள் ஆஜர் படுத்தப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருந்ததோ அந்த விஷயங்கள்.

4. ஸ்தாபனத்தின் மற்ற அங்கங்கள் ஆஜர் படுத்தும் விஷயங்கள்.

5. ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்கள் ஆஜர் படுத்த விரும்பும் விஷயங்கள்.

6. சென்ற வருஷத்து வரவு செலவு அறிக்கை, அடுத்த வருஷத்து வரவு செலவுத் திட்டம்.

7. அஸெம்ப்ளியின் முன்னர் ஆஜர் படுத்த வேண்டுமென்று பொதுக் காரியதரிசி கருதுகிற இதர விஷயங்கள்.

அஸெம்ப்ளி கூட்டத்திற்குக் குறைந்த பட்சம் அறுபது நாட்களுக்கு முந்தி இந்தத்தற்காலிகநிகழ்ச்சி நிரல் எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளுக்கும் அனுப்பப் பெறும். இதன் மூலம், இன்னும் என்னென்ன விஷயங்கள் சேர்க்கப்படலா மென்று சொல்ல அங்கத்தினர் நாடுகளுக்குப் போதிய அவகாசம் கொடுக்கப் படுகிறது. கூட்டத்தின் ஆரம்ப தினத்திற்கு இருபத்தைந்து நாட்கள் முந்திவரை, இன்னின்ன விஷயங்கள் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட வேண்டு மென்று சொல்லி அந்த விஷயங்களைக் குறித்து அனுப்ப அங்கத்தினர் நாடுகளுக்கு உரிமையுண்டு.

ஒவ்வொரு நாட்டு அரசாங்கமும் தன் பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறபோது, அவர்கள், தன் சார்பாகப் பேச உரிமையுடையவர்கள், தகுதியுடையவர்கள் என்று தெரிவிப்பதற்காகவும், எந்தக் கூட்டத்திற்கு

மேற்படி பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்படுகிறார்களோ, அந்தக் கூட்டத்தின் பொறுப்பாளிகள், அவர்கள் நம்பிக்கைகொள்ளத்தக்க பிரதிநிதிகளென்று கருதி அவர்களைக் கண்ணியமாக நடத்துவதற்கு அனுகூலமாக இருக்கும் பொருட்டும், அவர்களிடம் அறிமுகப் பத்திரமொன்று கொடுத்தனுப்பும். பொதுவாக ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குப் பிரதிநிதிகள் செல்கிறபோது, அவர்கள் இந்த அறிமுகப்பத்திரத்தினுடனேயே செல்வார்கள். இதற்கு ஆங்கிலத்தில் 'க்ரெடென்ஷியல்ஸ்' என்று பெயர். [1]

பிரதியொரு வருஷக் கூட்டத்தின் ஆரம்பத்திலும், விசேஷ காரணங்களுக்காகக் கூட்டப்படுகிற விசேஷக் கூட்டங்களின் ஆரம்பத்திலும், அஸெம்ப்ளியானது, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கென்று ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியானது, ஒவ்வொரு பிரதிநிதியினுடைய அறிமுகப் பத்திரத்தையும் பரிசீலனை செய்து எல்லாப் பிரதிநிதிகளும் சரியான பிரதிநிதிகள் தானா, சரியான முறையில் ஆஜராயிருக்கிறார்களா வென்று அஸெம்ப்ளிக்கு உடனே அறிவிக்கிறது. இதன்பிறகுதான் அங்கத்தினர்கள் அஸெம்ப்ளியின் நடவடிக்கைகளில் கலந்துகொள்ள பூரண உரிமைபெற்றவர்களாகிறார்கள். அஸெம்ப்ளி கூடுவதற்கு ஒருவாரம் முந்தியே, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்கள், அந்தந்த நாட்டுத் தலைவராலோ அல்லது அந்நியநாட்டு மந்திரியாலோ கையெழுத்திடப்பெற்று ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியிடம் வந்து சேர்ந்து விடவேண்டும். இந்த அறிமுகப் பத்திரங்களோடு, எந்தெந்தக் கூட்டத்திற்கு யாரார்

1 Credentials.

பிரதிநிதிகள் என்ற விவரங்களும் அனுப்பப் பெற வேண்டும். பிரதியொரு நாடும் ஐந்து பேரடங்கிய ஒரு பிரதிநிதிக் கோஷ்டியை அனுப்பலாம். இந்தக் கோஷ்டிக்கு, ஐவரில் ஒருவர் தலைவராயிருப்பார். இந்தப் பிரதிநிதிகள் அந்தந்த நாட்டின் மந்திரிச் சபையினால் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். இவர்கள், ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்குச் செல்லும் தூதர்கள் மாதிரி. தூதர்களுக்கு எப்படி அறிமுகப் பத்திரங்கள் அளிப்பதுண்டோ அப்படியே இவர்களுக்கும் அறிமுகப் பத்திரங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. எப்படி தூதர்கள், அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளாக மட்டுமில்லாமல், அந்தந்த நாட்டில் வசிக்கும் ஜனங்களுடைய மேலானதன்மைகளின் பிரதிநிதிகளாகவுமிருக்கிறார்களோ அதுபோல ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அனுப்பப்படும் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது வேறு கேள்வி; இருக்கவேண்டுமென்பது நியதி; இருப்பார்களென்பது நம்பிக்கை.

அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தின் ஆரம்பத்தில், முந்திய கூட்டத்தின் தலைவரே தலைவரா யிருப்பார். இவருடைய தலைமையின் கீழ்தான் புதிய தலைவர் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார். இப்படித் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற தலைவர், வந்திருக்கிற பிரதிநிதிக் கோஷ்டிகளில் ஏதோ ஒரு கோஷ்டியின் தலைவரா யிருக்க வேண்டுமென்பது ஒரு சம்பிரதாயம்.[1] இந்தத் தலைவரைத்

[1] 1946-ம் வருஷம் நடைபெற்ற அஸெம்ப்ளியின் முதல் கூட்டத்திற்கு பெல்ஜியம் தேசத்துப் பிரதம பிரதிநிதியாக ஆஜராயிருந்த பால் ஹென்ரி ஸ்பாக் (Paul Henry Spaak) என்பவர் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். 1947-ம் வருஷம் நடைபெற்ற அஸெம்ப்ளியின் இரண்டாவது கூட்டத்திற்கு பிரேஜில் தேசத்துப் பிரதம பிரதிநிதியாகிய ஆஸ்வால்டோ அரன்ஹா (Oswaldo Aranha) என்பவர் தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தவிர, உபதலைவர்களென்று ஏழு பேரை அஸெம்ப்ளி நியமிக்கிறது. தலைவராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிற வருக்கு அவருடைய நாட்டின் பிரதிநிதியாக இருந்து ஓட்டுக் கொடுக்கும் உரிமை கிடையாது.

அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கென்று எத்தனையோ தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப் படுகின்றன; எத்தனையோ திட்டங்கள் ஆஜர்படுத்தப்படுகின்றன; எத்தனையோ கோரிக்கைகள் கிளத்தப்படுகின்றன. இவைகளை யெல்லாம் அஃது எப்படி பைசல் செய்கிறது? ஒவ்வொன்றையும் தானே, அதாவது அஸெம்ப்ளியின் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்த பொதுக் கூட்டமே, பைசல் செய்வதென்றால் அது முடியாத காரியம். வாதப்பிரதிவாதங்கள் அதிகரிக்கும். இதனால் காலம் வீணாகும். தவிர, எந்த ஒரு பிரச்னையையும் ஆழ்ந்து சர்ச்சை செய்ய முடியாது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்கும் பொருட்டும், உடனுக்குடன் பிரச்னைகளைப் பைசல் செய்ய வேண்டியும், அஸெம்ப்ளியானது, விஷயவாரியான சில கமிட்டிகளை தனக்குத் துணையாக நியமித்துக் கொள்கிறது. பிரதியொரு வருஷத்து அஸெம்ப்ளி கூட்டத்தின் போதும், இந்தக் கமிட்டிகள் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டு, அந்த வருஷத்துக் கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலில் காணப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் யாவும் பைசலாவதற்குத் துணை செய்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் விஷயங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்து, இவை இன்னபடி பைசல் செய்யப்படலாமென்று அஸெம்ளிக்கு யோசனையாகவோ சிபார்சாகவோ தெரிவிக்கின்றன. இந்த யோசனைகளை அல்லது சிபார்சுகளை அனுசரித்து அஸெம்ப்ளியானது

தன் பொதுக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றுகின்றது.

அஸெம்ப்ளியின் வேலையை சுலபப்படுத்திக் கொடுக்கிற இந்தக் கமிட்டிகள் என்னென்ன வென்று பார்ப்போம்.

1. **அரசியல்-பந்தோபஸ்து கமிட்டி :**[1] அஸெம்ப்ளிக்கு புதிய அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல், இருக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களைத் தற்காலிகமாக விலக்கி வைத்தல் அல்லது நிரந்தரமாக விலக்கி விடு தல், ஆயுதப் பரிகரணம், யுத்த தளவாடங்கள் உப யோகிக்கப்படுவதை ஒழுங்கு படுத்துதல், தேசங்களுக் கிடையே அரசியல் ஒத்துழைப்பை வளர்த்தல், பொதுவாக சமாதானத்தையும் பந்தோபஸ்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய பிரச்னைகள், ஆகிய இவைகளை இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

2. **பொருளாதார — பண வரவு செலவு கமிட்டி :**[2] பொருளாதாரத் துறையில் தேசங்களுக்கிடையே ஒத்துழைப்பை வளர்க்கக்கூடிய பிரச்னைகள், ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை அந்தஸ்தை உயர்த்துதல், எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்கும்படி செய்தல், விலைவாசிகளை ஒரு நிதானத்திலிருக்கும்படி செய்தல், பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்ஸிலின் வேலைகள் உள்பட பொதுவாக எல்லாப் பொருளாதார, பண வரவு செலவுப் பிரச்னைகளை இந்தக்கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

3. **சமுதாய, ஜீவகாருண்ய, கலாசார கமிட்டி:**[3] சமுதாய நலன், கல்வி அபிவிருத்தி, கலாசார முன்னேற்றம்,

1 Political and Security Committee.
2 Economic and Financial Committee.
3 Social, Humanitarian and Cultural Committee.

சுகாதாரம் ஆகிய இவை சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும், இதர ஜீவகாருண்ய சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும், இன்னும் உலகத்துச் சர்வஜனங்களும், மனிதர்களாகப் பிறந்த காரணத்தினால் அடைய வேண்டிய உரிமைகளையும் மற்ற ஜீவாதாரமான உரிமைகளையும் அவர்கள் அடையும்படி செய்கிற விஷயத்தில் எல்லாத் தேசங்களும் எந்தெந்த அம்சங்களில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்பதன் சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும் இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

4. தர்ம கர்த்தா முறையைப் பற்றிய கமிட்டி:[1] ஒரு நாட்டை மற்றொரு நாடு தர்ம கர்த்தாவாக இருந்து, அதாவது டிரஸ்டியாக இருந்து நிருவாக மேற்பார்வை செய்கிறதல்லவா, அது சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும், சுய அரசு இல்லாத நாடுகள் சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும் இந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்.

5. நிருவாக வரவு செலவுக் கமிட்டி:[2] ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம், இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அங்கத்தினர் நாடுகள் செலுத்தவேண்டிய சந்தாத் தொகை, பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சிலோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் விசேஷ ஸ்தாபனங்களின் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் ஆகிய இவை சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் காரியாலயத்தின் சம்பந்தமான பிரச்னைகளையும் இந்தக் கமிட்டி கவனிக்கும்.

6. சட்ட சம்பந்தமான கமிட்டி:[3] ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் ஷரத்துகளுக்கு ஏதேனும் திருத்தங்கள்

1 Trusteeship Committee.
2 Administrative and Budgetary Committee.
3 Legal Committee.

கொண்டு வரப் பட்டால் அவற்றின் சட்ட நுணுக்கங்களைப் பற்றியும், சர்வதேச கோர்ட்டானது சட்ட சம்பந்தமாக ஏதேனும் ஆலோசனை கேட்குமாயின் அதைப் பற்றியும், இங்ஙனமே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மற்ற அங்கங்கள், சட்ட சம்பந்தமாக அபிப்பிராயங்கள் கோருமாயின் அவைகளைப் பற்றியும், சர்வ தேச சட்டத்தை எந்தெந்த வகையில் ஒழுங்கு படுத்தலாம், அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி வரும் யோசனைகளையும் இந்தக் கமிட்டி ஆராயும்.

அஸெம்ப்ளியின் கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிற பிரதிநிதிக் கோஷ்டி ஒவ்வொன்றுக்கும், இந்த ஆறு கமிட்டிகளிலும் அங்கத்தினராயிருக்க இடம் அளிக்கப் படுகிறது. இதனால் எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளும், அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கு வருகிற விஷயங்களை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொள்வதற்கும், அவைகளைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆலோசித்து முடிவுகள் செய்து கொள்வதற்கும் அவகாசமும் சந்தர்ப்பமும் உண்டாகின்றன. இந்த ஒவ்வொரு கமிட்டியும், தன்னுடைய தலைவரையும் உபதலைவரையும் தானே தெரிந்தெடுத்துக் கொள்கிறது.

இந்த ஆறு கமிட்டிகளைத் தவிர வேறு இரண்டு கமிட்டிகள் தெரிந்தெடுக்கப் படுகின்றன. இவற்றிலே ஒன்று, பிரதிநிதிகளின் அறிமுகப் பத்திரங்களைப் பரிசிலனை செய்கிற கமிட்டி.[1] இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறோம். மற்றொன்று பொதுக் கமிட்டி.[2] இதில், அஸெம்ப்ளியின் தலைவர், உபதலைவர் ஏழுபேர், மேலே சொன்ன ஆறு கமிட்டிகளின்

1 Credentials Committee.
2 General Committee.

தலைவர்கள் ஆறுபேர், ஆக பதினான்குபேர் அங்கத்தினர்கள். இந்தக் கமிட்டியானது, அஸெம்ப்ளியின் ஆலோசனைக்கு வரும் எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்கிறது. அஸெம்ப்ளியின் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் இருபத்தைந்து நாட்கள் முந்திவரை அனுப்பப்படலாமென்று ஒரு கெடுவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதல்லவா, அந்தக் கெடுவு தப்பி வருகிற விஷயங்களையும் இந்தப் பொதுக் கமிட்டி ஆலோசித்து நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கலாமா கூடாதா என்று தீர்மானிக்கும். இன்னும், அஸெம்ப்ளியின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்காகவும், விதிகளை அனுசரித்தும் நடத்திச் செல்ல தலைவருக்குத் துணையாக இந்தக் கமிட்டி இருக்கும்.

இவைதவிர, தேவையானபோது, அதாவது விசேஷமான விஷயம் ஏதேனும் ஆலோசனைக்கு வருகிறபோது, அந்தவிஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்வதற் கென்று தற்காலிகமான சிலகமிட்டிகளை அஸெம்ப்ளியானது நியமித்துக்கொள்கிறது. உதாரணமாக, ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமைஸ்தானமானது எங்கு அமைப்பது என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனைசெய்ய ஒரு விசேஷக்கமிட்டி நியமிக்க பட்டது. இங்ஙனமே, மறைந்துபோன சர்வதேச சங்கத்தின் தளவாட சாமான்கள், தஸ்தவேஜுகள் முதலியவைகளை ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்திற்கு ஒழுங்காக மாற்றிக் கொடுப்பதைக் கவனிக்க ஒரு விசேஷக் கமிட்டி நியமிக்கப் பட்டது. இந்தமாதிரியான கமிட்டிகள், தங்களுக் கிடப்பட்ட வேலையை முடித்துக் கொடுத்து விட்டுக் கலைந்து விடுகின்றன.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை நடத்திச் செல்ல பணம் வேண்டுமல்லவா? இதற்கு, ஸ்தாபனத்தில்

அங்கத்தினராயுள்ள ஒவ்வொரு நாடும், சந்தாவாக ஒரு தொகையைப் பிரதி வருஷமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த நாட்டின் பண நிலைமையை அனுசரித்தே இந்தச் சந்தாத்தொகை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்தாபனத்தின் ஆரம்பச் செலவுக்கென்று எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து இரண்டரை கோடி டாலர் முன் பணமாகக் கொடுத்திருக்கின்றன. அந்தந்த நாடும் வருஷந் தோறும் செலுத்துகின்ற சந்தாத் தொகையிலிருந்து, இந்தத் தொகை, வருஷத்திற்கு இவ்வளவு என்று கழித்துக் கொள்ளப்படுகிறது. தேசங்கள் செலுத்தும் சந்தாத் தொகை வருஷந்தோறும் வேறுபடுகிறது. ஏனென்றால் பிரதி வருஷமும் புதிய அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்து கொண்டு வருகிறார்களல்லவா? ஸ்தாபனத்தின் மொத்தச் செலவை ,எல்லாத் தேசங்களுக்கும் ஈவு செய்கிறபோது, தேசங்களின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கபடி ஈவுத் தொகை வித்தியாசப் படுகிறது. உதாரணமாக, இந்தியாவின் சந்தா 1946ம் வருஷத்திற்கு 26,21,690 ரூபா யென்றும், 1947-ம் வருஷத்திற்கு 35,91,800 ரூபா யென்றும் முறையே நிர்ணயிக்கப்பட்டு அந்தந்த வருஷத்தில் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. 1948-ம் வருஷத்திற்கு 46,00,000 ரூபாயென்று உத்தேசமாக நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 1948-ம் வருஷத்துச் சந்தா செலுத்துகிற வகையில் ஒரு சிறிய சிக்கல் இருக்கிறது. அதனால்தான் தொகை அதிகப்பட்டிருப்பது போல் காணப்படுகிறது. சிக்கல் என்ன வென்றால், 1947-ம் வருஷம் ஆகஸ்ட் மாதம் பதினைந்தாந் தேதியிலிருந்து இந்தியா வேறு, பாக்கிஸ்த்தான் வேறு என்று இரண்டு நாடுகளாகி விட்டன. இனி இரண்டு நாடுகளும் தனித் தனியாகத் தங்கள் சந்

தாத் தொகையை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்குச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் பாக்கிஸ்த்தான், 1947-ம் வருஷத்து செப்டம்பர் மாதக்கூட்டத்தில்தான் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டபடியால், 1948-ம் வருஷத்திற்கு அது செலுத்த வேண்டிய தொகை இவ்வளவு என்று இன்னும் நிர்ணயிக்கப் படவில்லை. இதனாலேயே அதற்கும் சேர்த்து 1948-ம் வருஷத்திற்கு மட்டும் இந்தியா கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சேர்ந்த தொகைதான் மேலே சொன்ன 46,00,000 ரூபாய். 1949-ம் வருஷத்திற்கு இந்தியாவும் பாக்கிஸ்த்தானும் தனித்தனியாக இவ்வளவு தொகை செலுத்த வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப்படு மல்லவா, அந்த விகிதாசாரப்படி 1948-ம் வருஷத்துத் தொகையை நிர்ணயித்து, அதனை 1949-ம் வருஷத்தில் பாக்கிஸ்த்தானிடமிருந்து இந்தியா வசூலித்துக்கொண்டு விடுவதென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

4. பாதுகாப்புக் கவுன்சில்

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பிரதான உறுப்பாக ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி இருந்த போதிலும், அந்த உறுப்பை இயக்குவது, அந்த உறுப்பின் ஜீவ சக்தி போல் இருப்பது பந்தோபஸ்துக் கவுன்சில் என்று அழைக்கப்படுகிற பாதுகாப்புக் கவுன்சில்தான். இதனைப் பொதுவாகக் கவுன்சில் என்றே இந்த அத்தியாயத்திலிருந்து அழைப்போம். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அச்சாணி போன்றது இந்தக் கவுன்சில்.

உலகத்திலுள்ள நாடுகள் பரஸ்பரம் நல்லுறவு பூண்டு வாழ்வதற்குத் துணையா யிருக்கிறது இந்தக் கவுன்சில். அதே சமயத்தில், சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கிற நாட்டை, தன்னிடமுள்ள சக்திகளனைத்தையும் பிரயோகித்து அடக்கிவிடுகிற அதிகாரமும் இதற்கு இருக்கிறது. எனவே இந்தக் கவுன்சில் சமாதான தூதனாகவும் உலகத்துக் காவற்காரனாகவும் ஒரே சமயத்தில் இருந்து தன் கடமைகளைச் செய்கிறது. உலகத்தில் சமாதானம் நிலவுவதோ, சண்டை உண்டாவதோ, இரண்டும், இந்தக் கவுன்சிலின் வெற்றி தோல்விகளைப் பொறுத்திருக்கிறது. எனவே இது செய்கிற முடிவுகளையும் எடுத்துக் கொள்கிற நடவடிக்கைகளையுமே உலகத்திலுள்ள நாடுகள் யாவும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக் கொண்டு வருகின்றன.

பாதுகாப்புக் கவுன்சில் மொத்தம் பதினொரு அங்கத்தினர்களைக் கொண்டது. இவர்களில் ஐவர்

நிரந்தர அங்கத்தினர்கள்; ஆறு பேர் நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்கள். அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா, பிரான்ஸ், சீனு ஆகிய ஐந்து வல்லரசுகளும் நிரந்தர அங்கத்தினர்கள். இவர்களை ஐம்பெருங் குழு என்று சொல்லலாம். இந்த ஐம்பெருங் குழுவுக்குள்ளும் முப்பெருங் குழு ஒன்று உண்டு. அதுதான் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கை. பொதுவாக இந்த ஐம்பெருங் குழுதான், சிறப்பாக முப்பெருங் குழுதான், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை ஆட்டி வைக்கிறதென்பது, அந்த ஸ்தாபனத்தைப் பற்றி அதிக நம்பிக்கை கொள்ளாதவர்களுடைய கருத்து.

நிரந்தர அங்கத்தினர்களைப் பொறுத்த மட்டில் தேர்தல் முதலிய எந்தவிதமான சம்பிரதாயங்களும் கிடையாது. இவர்கள் சாசுவதமாக இருக்கப்பட்டவர்கள்ல்லவா? மற்றும், அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறபோழ்து, கவுன்சிலானது ஏதேனும் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளுமானல், அதாவது சாமான் பகிஷ்காரம், போக்குவரத்துத் தடை முதலியவற்றை ஏற்படுத்துமானுல், அந்த நடவடிக்கைகள் இந்த நிரந்தர அங்கத்தினர்களைப் பாதிக்காது. அதாவது கவுன்சிலானது, தனது நிரந்தர அங்கத்தினர்கள்மீது எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளாது. தீவிர நடவடிக்கைகள் என்று சொன்னுல், இந்த ஐந்து வல்லரசுகளைத் தவிர்த்த மற்ற நாடுகளின்மீது எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்பதே தாத்பரியம். ஏனென்றுல், இந்த ஐந்து வல்லரசுகள்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைத் தோற்றுவித்தன. இவை, தங்களுக்குள் சண்டை போட்டுக்கொண்

டால் ஸ்தாபனமே குலைந்து போய் விடும். அப்படிக் குலைந்து போக இவைவிட மாட்டா. அதற்காக இவை ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டுக் கொள்ளாது. இதனல் இவைமீது எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த அடிப்படைக் கருத்தின்மீது தான் மேற்சொன்ன ஐந்து வல்லரசுகளும தங்களை நிரந்தர அங்கத்தினர்களாக நியமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. [1]

நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் ஆறுபேர் என்று சொன்னோமல்லவா, இவர்கள் இரண்டு வருஷத்திற் கொருமுறை தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள். ஆனல் முதல் தேர்தலின்போது மட்டும் மூன்று பேர் ஒரு வருஷ காலத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவர். இந்த ஒரு வருஷ கெடுவு முடிந்தவுடன் அந்த மூன்று பேருடைய ஸ்தானங்கள் காலியாகிவிடும். அவை களுக்கு, இரண்டாவது வருஷத் தொடக்கத்தில் தேர்தல் நடைபெறும். இந்தத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மூவரும், முறைப்படி இரண்டு வருஷ காலத் திற்கு அங்கத்தினர்களா யிருப்பார்கள். முதல் தேர் தலின் போது இரண்டு வருஷ காலத்திற்குத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டவர் மூன்று பேர் இருக்கிறர்களல் லவா, இவர்களுடைய ஸ்தானங்கள் இரண்டாவது வருஷ கெடுவுமுடிந்தவுடன் காலியாகிவிடும். மூன்றா வது வருஷத் தொடக்கத்தில் இந்த மூன்று ஸ்தானங் களுக்கு மறுபடியும் தேர்தல் நடைபெறும். இப்படி யாக வருஷந்தோறும் தேர்தல் நடைபெற்று புதிய அங்கத்தினர்கள் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டா கிறது. உடனுக்குடன், அதாவது தொடர்ந்தாற்போல்

1 21-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

வருஷா வருஷம் ஒருவரே அங்கத்தினர் தேர்தலுக்கு நிற்கக் கூடாதென்பது ஒரு நியதி.

கவுன்சில் செய்கிற எந்த ஒரு முடிவும், ஸ்தாபனத்தின் எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கட்டுப்படுத்துவதாகும். அஸெம்ப்ளிக்கும் கவுன்சிலுக்கு முள்ள வித்தியாசம் இங்குதான் இருக்கின்றது. அஸெம்ப்ளி நிறைவேற்றுகிற தீர்மானங்கள் யாவும் சிபார்சு ரூபமாகவே இருக்கின்றன. இந்தச் சிபார்சுகளை, ஏற்றுக் கொள்ளவோ, நிராகரிக்கவோ அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் கவுன்சிலின் தீர்மானங்களோ, எல்லாரையும் கட்டுப்படுத்து வனவா யிருக்கின்றன.

கவுன்சில், வருஷத்திற்கு இத்தனைதடவை, அல்லது மாதத்திற்கு இத்தனைதடவை கூடவேண்டு மென்பதில்லை. அஃது எப்பொழுதும் கூடியிருப்பதாகவே கருத்து. அதாவது கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் பதினொருபேரும் எப்பொழுதும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்தில் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள். இன்னும் விளக்கிச் சொல்லவேண்டுமானால், அங்கத்தினராயுள்ள பதினொரு நாடுகளும், தங்கள் பிரதிநிதிகளை சாசுவதமாக தலைமைஸ்தானத்தில் இருக்கச் செய்யும். இவர்கள், தேவையான போதும், அவசியத்தை முன்னிட்டும் அவ்வப்பொழுது கூடுவார்கள். இவர்களுடைய கூட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலேயே நடைபெறும். ஆனால் அங்கேதான் நடைபெற வேண்டுமென்ற கட்டாயமில்லை. எங்கெங்கே அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, எங்கெங்கே தாங்கள் சென்றால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படாதென்று தோன்றுகிறதோ அங்கெல்லாம்

இவர்கள் கூட்டமாகச் சென்று தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

கவுன்சிலின் ஒவ்வோர் அங்கத்தினருக்கும் ஒவ்வோர் ஓட்டு உண்டு. இப்படியாக மொத்தம் பதினோரு ஓட்டுகள். கவுன்சிலின் முன்னர் கொண்டு வரப்படுகிற எந்தஒரு பிரச்னையைப்பற்றி முடிவுசெய்யப்பட வேண்டுமானாலும் அதற்குச் சாதகமான ஓட்டுகள் ஏழு இருக்கவேண்டும். அதாவது ஒரு தீர்மானத்திற்கு ஏழுபேர் சாதகமாக ஓட்டுக் கொடுத்தால் தான் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதாகக் கருதப்படும்; அதன் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். எல்லாத் தீர்மானங்களுக்கும் ஏற்பட்ட பொதுவான நியதி இது. ஆனால் இதில் ஒரு வித்தியாசமுண்டு.

கவுன்சிலுக் கென்று சில காரியக்கிரமங்கள் வகுக்கப் பட்டிருக்கின்றன வல்லவா, அந்தக் காரியக்கிரமங்களைப் பொறுத்த தீர்மானங்கள் மீது ஓட்டெடுக்கிறபோது, மேற்படி ஏழு ஓட்டுகளில் ஓர் ஓட்டேனும் நிரந்தர அங்கத் தினருடைய ஓட்டாயிருக்கவேண்டும். நிரந்தர அங்கத்தினருடைய இந்த ஓர் ஓட்டு இல்லாவிட்டால் அந்தத் தீர்மானம் செல்லுபடியாகாது.

பதினோருபேர் அடங்கிய ஒரு சபையில், ஆறு பேர் சேர்ந்து ஓட்டுக் கொடுத்தாலே போதுமே, அந்த ஆறு ஓட்டுகளே பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளாகக் கருதப்படலாமே, அப்படி யிருக்க, ஏழு பேர் என்று ஏன் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று வாசகர்கள் கேட்கலாம். இது நியாயமான கேள்வி. ஆனால் கவுன்சிலின் அமைப்பைச் சிறிது கூர்ந்து கவனித்தால் இந்த ஏற்பாட்டுக்குக் காரணம் விளங்கும்.

கவுன்சிலின் பதினொரு அங்கத்தினர்களில் ஐந்து பேர் நிரந்தர அங்கத்தினர்கள், ஆறுபேர் நிரந்தர மல்லாத அங்கத்தினர்களல்லவா? ஒரு தீர்மானத்தின் மீது ஆறுபேரே ஓட்டுக் கொடுத்தால் போதும், அந்த ஆறு ஓட்டுகளே பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளாகக் கருதப்படலாம் என்று வரை யறுத்து விட்டால், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர் ஆறுபேரும் சேர்ந்து, எந்த ஒருதீர்மானத்தையும் அங்கீகரிக்கவோ நிராகரிக்கவோ செய்யலாம். அப்படிச் செய்துவிட்டால், நிரந்தர அங்கத்தினரான ஐவருடைய நிலைமை என்னவது? அவர்கள் எப்பொழுதுமே சிறுபான்மையோராக இருக்கவேண்டி இருக்கும். இந்த நிலைமை ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டே, பெரும்பான்மையான ஓட்டுகள் ஏழு என்றும், அந்த ஏழு ஓட்டுகளில் ஓர் ஓட்டு நிரந்தர அங்கத்தினருடைய ஓட்டாயிருக்க வேண்டுமென்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவுன்சிலின் காரியக் கிரமங்களுக்கு புறம்பான பிரச்னைகள், அதாவது, கவுன்சிலின் சமரஸ முயற்சிகளைப் புறக்கணித்து வருகின்ற, அல்லது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம் நிறைவேறுமற் செய்து வருகின்ற ஒரு நாட்டின் மீது என்னமாதிரியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலா மென்பன போன்ற எத்தனையோ விசேஷமான பிரச்னைகள் விசேஷமான சந்தர்ப்பங்களில் எழலாமல்லவா, அந்த மாதிரியான பிரச்னைகள் மீது ஓட்டெடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால், அப்பொழுது மேற்படி ஏழு ஓட்டுகளில், நிரந்தர அங்கத்தினர் ஐவருடைய ஓட்டுகளும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். ஐவருடைய ஓட்டுகளில் ஒருவருடைய ஓட்டு குறைந்தாலும், கொண்டுவரப் படுகிற பிரச்னையின் மீது எந்த விதமான முடி

வும் செய்ய முடியாது. ஆக, நிரந்தர அங்கத்தினர் ஐவரில் ஒவ்வொருவரும், தமது ஓர் ஓட்டின் மூலமாக, கவுன்சில் முன்னர் ஆஜர் படுத்தப் படுகின்ற காரியக் கிரமங்களை யொட்டிய பிரச்னைகளா யிருந்தாலும் சரி, காரியக் கிரமங்களுக்குப் புறம்பான விசேஷ விஷயங்களா யிருந்தாலும் சரி, எந்த ஒரு பிரச்னையையும் அங்கீகரிக்கவும் செய்யலாம்; நிராகரிக்கவும் செய்யலாம். நிரந்தர அங்கத்தினர்களுக் கிருக்கிற இந்த விசேஷ ஓட்டுரிமையை 'ரத்து அதிகாரம்' என்று அழைப்பர்.[1]

பாதுகாப்புக்கவுன்சில், தனக்கு உதவியாக, தற்போது, இரண்டு கமிட்டிகளை நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று, ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி;[2] மற்றொன்று, அணுச்சக்திக் கமிஷன்.[3] இவை தவிர, தன்னுடைய தேவையையும் சௌகரியத்தையும் அனுசரித்து வேறு கமிட்டிகளை நியமித்துக் கொள்ள கவுன்சிலுக்கு அதிகாரமுண்டு.

ராணுவ சம்பந்தமான சகல விஷயங்களைப் பற்றியும் கவுன்சிலுக்கு ஆலோசனை சொல்வது ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி. கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர்களான ஐந்து வல்லரசுகளின் உயர்தர ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் அல்லது அவர்களின் பிரதி நிதிகள் இதில் அங்கத்தினர்கள். ஆகாயப் படை, கடற்படை, தரைப்படை ஆகிய மூன்று படைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இதில் இருப்பார்கள். ஐக்

1 Veto Power. இந்த ரத்து அதிகாரம் அவசியமா என்பதைப் பற்றியும், இதனை எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் பிரயோகிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் பலமான ஆட்சேப சமாதானங்கள் இருந்து வருகின்றன.

2 Military Staff Committee.

3 Atomic Energy Commission.

கிய தேச சாஸன வாசகத்தின்படி "சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் நிலைபெறச் செய்வதற்காக, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கு ராணுவ சம்பந்தமான என்னென்ன தேவைகள் உண்டோ அந்தத் தேவைகளில் ஆலோசனை சொல்லவும் உதவி செய்யவும், கவுன்சிலின் ஆதீனத்தில் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் ராணுவத்தை வேலை வாங்கவும் உத்திரவிடவும், யுத்த தளவாடங்களை ஒரு வரையறைக்குட்படுத்தவும், ஆயுதப் பரிகரணத்திற்கு வழி கோலவும் இந்த ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி" நிறுவப் பட்டிருக்கிறது.

சமாதானத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடிய முறையில் எந்த ஒரு நாடேனும் நடந்து கொண்டால் அந்த நாட்டின்மீது, கவுன்சிலின் உத்திரவுப்படி, இந்த ராணுவக் கமிட்டியானது, தக்க ராணுவ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும். இந்தக் கமிட்டியானது, தனது வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்வதற்கு, எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேனும், நிரந்தர மல்லாத அங்கத்தினர் நாட்டினுடைய ஆலோசனையோ உதவியோ தேவையாயிருக்கு மென்று கருதினால், அப்பொழுது அந்த நாட்டை, கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ளுமாறு அழைக்கலாம். இன்னும், எந்த ஸ்தலத்தில் அமைதிக்குப் பங்கம் உண்டாகிறதோ அந்த ஸ்தலத்திலேயே இருந்து கொண்டு நிலைமையைச் சமாளிக்க, ஸ்தலக் கமிட்டி யொன்றை நியமித்து அதன் ஆலோசனையை அனுசரித்தும் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றும் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள பிரதி யொரு நாடும், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்குத் தேவைப் படுகிறபோது, தனது ராணுவ பலத்தை, அதன் வசம் ஒப்படைக்

கவும், துருப்புகளின் போக்கு வரத்துக்கு அனுமதி யளித்தல் முதலிய சகல விதமான உதவிகளைச் செய்யவும், ஐக்கிய தேச சாஸனத்தின் படி கடமைப் பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு ராணுவ உதவி தேவை, என்ன வகை ராணுவம் தேவை, எங்கே தேவை என்பன போன்ற எல்லா விவரங்களுக்கும், சம்பந்தப்பட்ட நாட்டுடன் பாது காப்புக் கவுன்சில் ஓர் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளும்.

ராணுவக் கமிட்டிக்கு இரண்டு விதமான கடமைகள் உண்டு. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கிற போது இவை, முரண்பட்ட கடமைகளாகத் தோன்றும். ஒன்று, தன் வசத்திலே இருக்கும் சர்வ தேசப் படைகளை பலப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருப்பது; மற்றொன்று, ஆயுதப் பரிகாரணத்தை லட்சியமாகக் கொண்டு, சர்வ தேசங்களின் ஆயுத பலத்தை ஒரு வரையறைக்குட்படுத்திக்கொண்டு செல்வது. ஆனால் சிறிது கூர்ந்து கவனித்தோமானால், இந்த இரண்டு கடமைகளும் முரண்பட்டவை யல்ல, ஒரே சமயத்தில் செய்து கொண்டு போகப்பட வேண்டியவைதான் என்பது விளங்கும். பரிபூரணமான ஆயுதப் பரிகாரணம் ஏற்படாத வரையில், உலகத்தில் ஆக்கிரமிப்பு கள் இருந்து கொண்டுதானிருக்கும். அவற்றை அடக்கி, சமாதானத்தை நிலை நாட்ட ராணுவ பலம் இன்றியமையாததாகவே இருக்கிறது.

அடுத்தது அணுச் சக்திக் கமிஷன். 1945-ம் வருஷம் முற்பகுதியில் இரண்டு அணு குண்டுகள் ஜப்பானின் இரண்டு நகரங்களை அழித்து விட்டன என்பதும், ஜப்பான் சரணடைவதற்கு இந்தச் சம்பவம் ஒரு முக்கிய காரணமா யிருந்த தென்பதும் வாசகர்களுக்கு ஞாபக மிருக்கும். இந்த அணு குண்டுகள்

தயாரிக்கப்படுவதற்குச் சிறிது காலத்திற்கு முந்தி தான் அணுச் சக்தி கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இந்த நூதன சிருஷ்டியை துர்விநியோகப்படுத்தினால் பயங்கரமான விளைவுகள் உண்டாகு மென்பதை, மேலே சொன்ன ஜப்பானிய நகரங்கள் இரண்டும் அழிபட்டதற்குப் பிறகு, உலகத்து விஞ்ஞானிகளும் ராஜதந்திரிகளும் நன்கு தெரிந்து கொண்டார்கள். மற்றும் இந்தச் சக்தியை நல்வழிக்கும் உபயோகப் படுத்த முடியுமென்றும், அப்படி உபயோகப் படுத்தினால் பல நன்மைகள் உண்டாகு மென்றும் அறிந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் இந்த அணுச்சக்தியை ஒரு கட்டுப் பாட்டுக்கு உட்படுத்த வேண்டியது அவசியமென்றும், இந்தப் பொறுப்பை உலகப் பொதுவான ஒரு ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைப்பதென்றும், அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ருஷ்யா ஆகிய மூன்று வல்லரசுகளும் (1945-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம்) தீர்மானித்தன. இந்தத் தீர்மானத்தின் விளைவாகவே மேலே சொன்ன அணுச்சக்திக் கமிஷன் 1946-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதன் முதலாக அமைக்கப் பட்டது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, இந்தக் கமிஷன், உலக சமாதானத்தைப் பாது காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய நிருவாகத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தது.

இந்த அணுச்சக்திக் கமிஷனில், பாது காப்புக் கவுன்சிலின் பதினோரு அங்கத்தினர்களும் கானடாவும் அங்கத்தினர்களாயிருப்பார்கள். அணுச்சக்தியின் உற்பத்தி சம்பந்தமான ரகசியங்கள் பிரிட்டன், அமெரிக்கா ஆகிய இரண்டுநாடுகளைத் தவிர கானடாவுக்கும் தெரிந்திருப்பதனால், அந்த நாடும் இந்தக் கமி

ஷனில் அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது.

இந்த அணுச்சக்தியை எந்தெந்த வகையில் சமாதான லட்சியங்களுக்காக உபயோகப் படுத்தலாமென்பது, இது சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டுக்குப் பரிவர்த்தனை செய்வது, ஒரு நாட்டின் யுத்த தளவாடங்களிலிருந்து அணுச்சக்தி ஆயுதங்களையும், பெருவாரியான முறையில் சேதமுண்டுபண்ணக்கூடிய மற்ற ஆயுதங்களையும் எப்படி அகற்றுவதென்பது, இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி நடக்கும் நாடுகளின் அக்கிரமச் செயல்களிலிருந்து கட்டுப் பாடுகளுக் குட்படும் நாடுகளை, தக்க முறையில் காப்பாற்றும் பொருட்டு, ஒவ்வொரு நாடும் அணுச்சக்தியை எப்படி உபயோகப் படுத்துவதென்பதை அவ்வப் பொழுது பரிசோதனை செய்தல் முதலிய தடுப்பு முறைகளை எப்படி எப்படிக் கையாளலா மென்பது, ஆகிய இந்த மாதிரியான விஷயங்களைப்பற்றி இந்த அணுச்சக்திக் கமிஷன், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்குச் சில திட்டங்களைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிஷனின் வேலை நாளா வட்டத்தில் விரிந்துகொண்டு போகுமென்பது நிச்சயம்.

உலக சமாதானத்தை முன்னிட்டுப் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் எடுத்துக் கொள்கிற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் பொதுவாக மூன்று படிகளாக வகுத்துச் சொல்லலாம்.

முதலாவது, இரண்டு நாடுகளுக்குள் மனஸ்தாபம் ஏற்படுமானால் அந்த மனஸ்தாபத்தை, அவைகளுக்குள்ளேயே சமரஸமாகப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கூறும்.

இரண்டாவது, அந்த இரண்டு நாடுகளும் தங்களுக்குள்ளேயே சமரஸமாகப் போக முடியாவிட்டால், சமரஸமாகப்போக இன்னின்ன வழிகள் இருக்கின்றன என்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் கூறும். அதிலும் சரிப்பட்டு வராவிட்டால், தானே, சில சமரஸ நிபந்தனைகளைக் கூறும்.

மூன்ருவது, இந்தச் சமரஸ நிபந்தனைகளை மனஸ்தாபப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இரண்டு நாடுகளும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, அதன் காரணமாக சமாதான பங்கம் ஏற்படுமென்று தெரிந்தால் அப்பொழுது தான் பாதுகாப்புக் கவுன்சில் சில நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வரும்.

இப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிற போதுகூட அது மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவே செல்லும். முதலில் ராணுவ சம்பந்தமல்லாத இதர நடவடிக்கைகளே எடுத்துக் கொள்ளப் படும். அதாவது, சமரஸத்திற்கு இணங்கிவராத அல்லது அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிக்கக்கூடிய நாடுகளை, பொருளாதார விஷயமாகவோ, போக்குவரத்து விஷயமாகவோ பகிஷ்கரித்து விடும். எப்படி யென்ருல், அந்த நாடுகளுக்கு, தபால், தந்தி, சாமான்கள் முதலிய எதுவும் போகாதபடி செய்து விடும். அந்தந்த நாட்டு ஸ்தானீகர்களையும் திரும்பி வந்து விடுமாறு கூறும். இந்த முறைகள் பலிக்காவிட்டால்தான், கடைசி பட்சமாக, தனது ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் கமிட்டி மூலம் ராணுவ நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்.

5. பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில்

உலகத்தில் சமாதானம் நிலவுவதற்கும், எல்லா நாடுகளும் பரஸ்பரம் நல்லுறவு பூண்டு வாழ்வதற்கும் சரியான நிலைமை வேண்டும். இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கடமையாகும். எந்தெந்த வகையில் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது? ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை அந்தஸ்து உயருமாறு செய்ய வேண்டும்; எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும்; பொருளாதார விஷயத்திலோ சமுதாய விஷயத்திலோ எல்லா நாடுகளும் முன்னேற்ற மடைவதற்கான நிலைமைகளை உண்டுபண்ண வேண்டும்; சர்வ தேசங்களுக்கும் பொதுவான பொருளாதார, சமுதாய, சுகாதார பிரச்னைகளுக்கும், இவை சம்பந்தமான மற்ற பிரச்னைகளுக்கும் பரிகாரந் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும்; கலாசார விஷயத்திலும் கல்வி விஷயத்திலும் சர்வ தேசங்களும் ஒத்துழைக்குமாறு செய்யவேண்டும்; இனம், பால், பாஷை, மதம் ஆகிய எந்தவிதமான வேற்றுமையும் இல்லாமல் எல்லோரும் மனித உரிமைகளையும் ஜீவாதாரமான உரிமைகளையும் அனுபவிக்குமாறு செய்ய வேண்டும்; அந்த உரிமைகளுக்கு எல்லோரும் மதிப்புக் கொடுக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களை மேற்போட்டுக் கொண்டு நடத்தும் பொருட்டு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, தனக்குத் துணையாக, ஒரு சபையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதுதான் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சில்.

இந்தக் கவுன்சிலில் மொத்தம் பதினெட்டு பேர் அங்கத்தினர்கள். இவர்களுடைய பதவி காலம் மூன்று வருஷம். கவுன்சிலுடைய முதற் கூட்டத்தின்போது பதினெட்டு பேரும் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஆனல் இந்தப் பதினெட்டு பேரில் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் ஒரு வருஷமாகவும், மற்ருேர் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் இரண்டு வருஷமாகவும், இன்னேர் ஆறு பேருடைய பதவி காலம் மூன்று வருஷமாகவும் முறையே இருக்கும். ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர் அறுவருடைய ஸ்தானங்களுக்கு இரண்டாவது வருஷ ஆரம்பத்தில் தேர்தல் நடைபெறும். இரண்டு வருஷத்திற்கு மட்டும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஆறு பேருடைய ஸ்தானங்களுக்கு மூன்ருவது வருஷ ஆரம்பத்திலும், மூன்று வருஷத்திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப் பட்டவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கு நான்காவது வருஷ ஆரம்பத்திலும், இந்த முறைப்படி வருஷந்தோறும் தேர்தல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்; வருஷந்தோறும் புதிய அங்கத்தினர்களாக ஆறு பேர் வந்து கொண்டிருப்பார்கள். அங்கத்தினர் என்று சொன்னல் அங்கத்தினர் நாடு என்பதே அர்த்தம் என்று வாசகர்களுக்கு அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை யல்லவா?

இந்தக் கவுன்சில், வருஷத்தில் குறைந்த பட்சம் மூன்று தடவையாவது கூடவேண்டு மென்பது நியதி. இதைத் தவிர தேவையான போதும் கூடும். ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது, சில பிரச்னைகளைக் குறிப்பிட்டு, இந்தப் பிரச்னைகளைப் பற்றி பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் அபிப்பிராய மென்ன வென்

பதை அறிய விரும்பினாலும் சரி, அல்லது இந்தக் கவுன்சிலின் சாதாரண கூட்டங்களில் ஆஜராயிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோர் விரும்பினாலும் சரி, விசேஷக் கூட்டங்கள் நடைபெறும். அபைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கிற ஒரு நாட்டை, பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்களுக் குட்படுத்தி வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டு மென்று பாதுகாப்புக் கவுன்சில் விரும்பினால் அப்பொழுது, இந்தப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் விசேஷக் கூட்ட மொன்றைக் கூட்டுவித்து இதன் ஆலோசனையைக் கேட்கும். இன்னும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் எந்த ஓர் அங்கத்தினரோ, அல்லது டிரஸ்டி கவுன்சிலோ, இந்தப் பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் விசேஷக் கூட்ட மொன்று கூடவேண்டு மென்று கேட்கலாம். சாதாரணக்கூட்டம், விசேஷக் கூட்டம் ஆகிய எல்லாக் கூட்டங்களிலும் ஆஜர் படுத்தப் பெறும் எந்த ஒரு பிரச்னையும் பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளைக் கொண்டு முடிவு செய்யப்படும்.

இந்தப் பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில், குறிப்பிட்ட ஒரு துறையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து தனக்கு ஆலோசனை சொல்ல அவ்வப்பொழுது சில விசேஷ கமிஷன்களை நியமித்துக் கொள்கிறது. இந்தக் கமிஷன்கள், எந்தத்துறையைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து சிபார்சு செய்யுமாறு கூறப்படுகின்றனவோ, அந்தத் துறை சம்பந்தமான சகல விஷயங்களையும் முதலில் ஒன்று சேகரிக்கின்றன; பிறகு இவற்றைப் பரிசிலனை செய்கின்றன; அதே துறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் மற்ற ஸ்தாபனங்களோடு எங்கெந்த வகையில் ஒத்துழைக்கலாமென்று சிபார்சு செய்கின்றன; கடைசியில், தாங்கள் ஆராய்ச்சி

செய்து முடிவு கண்ட விஷயங்கள் மீது, இன்னின்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டு மென்று சிபார்சு செய்கின்றன. இந்த முறையில் தற்போது வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் கமிஷன்கள் வருமாறு :—

1. ஜனங்களுடைய பொருளாதார நிலைமையை ஒழுங்குபடுத்துவது, அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமாறு செய்வது என்ற இரு விஷயங்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்கிற கமிஷன்.[1]

2. பல விஷயங்கள் சம்பந்தமாகப் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கும் கமிஷன்.[2]

3. போக்கு வரத்து வசதிகளைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும் கமிஷன்.[3]

4. சமுதாய சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யும் கமிஷன்.[4]

5. லாகிரி வஸ்துக்கள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்யும் கமிஷன்.[5]

6. மனித உரிமைகளைப் பற்றி விசாரணை செய்யும் கமிஷன்.[6]

7. ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து பற்றி விசாரிக்கும் கமிஷன்.[7]

எந்த உத்தேசத்துடன் இந்தக் கமிஷன்கள் நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்றன, இவை என்ன மாதிரியான வேலை செய்கின்றன என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரே

---

1 The Economic and Employment Commission. 2 The Statistical Commission. 3 The Transport and Communications Commission. 4 The Social Commission. 5 The Commission on Narcotic Drugs. 6. The Commission on Human Rights. 7 The Commission on the Status of Women.

ஒரு கமிஷனைப் பற்றி மட்டும் இங்குச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து பற்றிய கமிஷனை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்தக் கமிஷன், பல வகை ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பிறகு சில சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்தச் சிபார்சுகள், சர்வதேசங்களினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நடைமுறையில் கொணரப்பட வேண்டிய ஒரு சம்பிரதாயமாக ஏற்படுவதற்கு முன்னர் பல நிலைகளைக் கடக்க வேண்டும்; பல மாற்றங்களையும் அடையலாம். அவை ஒரு புறமிருக்கட்டும். இந்தக் கமிஷன் என்னென்ன சிபார்சுகள் செய்திருக்கிற தென்பதைப் பார்ப்போம். ஏனென்றால் இந்தச் சிபார்சுகளைக் கொண்டு, இந்தக் கமிஷனும் இதைப்போன்ற கமிஷன்களும் என்ன உத்தேசத்துடன் நியமிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாமல்லவா ?

ஸ்திரீகளின் அந்தஸ்து சம்பந்தமான கமிஷன் பின் வரும் சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கிறது :—

1. அரசியல் துறையில் ஓட்டுரிமை, பிரதிநிதிகளாகத் தெரிந் தெடுக்கப்படும் உரிமை, உத்தியோகம் வகிக்கிற உரிமை ஆகிய யாவும் புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

2. விவாக விஷயத்தில், இஷ்டப்பட்டவரைக் கணவனாக வரிக்கவும், மனைவி யென்ற கௌரவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும், ஒருவனை மணந்து அந்த ஒருவனோடேவே வாழவும், விவாகரத்து செய்து கொள்ளவும் சம உரிமை வேண்டும். அதாவது ஆண்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகள் பெண்களுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

தன்னுடைய குழந்தைகளுக்கோ மற்றவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கோ கார்டியனாக இருக்க ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும்.

தனக் கிஷ்டப்பட்டபடி ஒரு தேசத்தின் பிரஜையாயிருக்கவோ, ஒரு தாயாரின் குழந்தைகள், வயது வந்த பிறகு, அதாவது மெஜாரிட்டி யடைந்த பிறகு, தங்கள் தாயார் எந்தத் தேசத்தின் பிரஜை யாயிருக்கிறாளோ அதே தேசத்தின் பிரஜையா யிருக்கவோ உரிமை வேண்டும்.

சொத்துக்களை வைத்துக்கொள்ளவோ, சேகரிக்கவோ, நிருவாகம் செய்யவோ, வார்சாக இருந்து அடையவோ, புருஷர்களைப் போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் சம உரிமை இருக்க வேண்டும்.

3. சமுதாய அந்தஸ்து, பொருளாதார அந்தஸ்து, பழக்க வழக்கங்கள் இவைகளில், ஸ்திரீகளென்று எவ்விதப் பாகு பாடும் இருக்கக் கூடாது.

விபசாரத்தை அங்கீகரிக்கிற சட்டங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றை நீக்கி விட வேண்டும். ஸ்திரீகளையும் குழந்தைகளையும் வியாபாரம் செய்வதென்பது அகற்றப் பட வேண்டும். எந்த நிலைமையில் சிலர் விபசாரத்தை ஜீவனோபாயமாகக் கொள்கிறார்களோ அந்த நிலைமையே இல்லாதபடி செய்ய வேண்டும். விபசாரத் தொழில் நடத்திவந்தவர்களுக்கு எவ்வித வித்தியாசமும் காட்டாமல் வேலை கொடுத்து அவர்களை ஒழுங்கான வாழ்க்கை நடத்துமாறு செய்ய வேண்டும்.

வேலை கொடுக்கிற விஷயத்திலோ, சமுதாய உரிமைகளையும் தொழிலாளர் உரிமைகளையும்

அனுபவிக்கிற விஷயத்திலோ, சமுதாயக் கடமைகளை யும் தொழிலாளர் கடமைகளையும் செய்கிற விஷயத் திலோ, ஆண் பெண் என்ற வித்தியாசம் இருக்கக் கூடாதாயினும், உடல் நலத்தை முன்னிட்டு புருஷர் களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான சில சலுகைகள் காட்டப்படலாம்; ஸ்திரீகளுக்கு, அவர் களுடைய தாய்மைக் கடமையை உத்தேசித்து தனி யாகச் சில சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டும்.

ஸ்திரீகளின் சமுதாய அந்தஸ்து, சுகாதாரம் இவைகளை முன்னிட்டு இன்ஷ்யூரன்ஸ் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

4. கட்டாய, இலவச, பூரணக்கல்வி பெற, புருஷர்களைப்போல ஸ்திரீகளுக்கும் சம சந்தர்ப்பங் கள் அளிக்கப்படவேண்டும். மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்ற சம்பந்தமாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட் டிருக்கிற எல்லா விஞ்ஞான விஷயங்களிலும் புருஷர் களைப் போல் ஸ்திரீகளும் சம பங்கு கொள்ளும் உரிமை இருக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் ஒவ்வொரு துறை பற்றிய கமிஷனும் அவ்வப்பொழுது கூடி ஆராய்ச்சி நடத்தியும் சிபார்சு கள் செய்தும் வருகிறது. இந்தக் கமிஷன்கள் தவிர, தேவையானபோது வேறு கமிஷன்களை தற்காலிக மாகவோ, நிரந்தரமாகவோ நியமித்துக் கொள்ள இந்தப் பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு உரிமையுண்டு.

பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சில் என் னென்ன நோக்கங்களுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதோ அதே நோக்கங்கள் உலகத்திலுள்ள பல அரசாங்கங் களுக்கும் இருக்குமல்லவா? இத்தகைய அரசாங்கங்

களை, அவற்றின் பிரதிநிதிகள் மூலம் ஒன்றுபடுத்தி, அந்தந்தத் துறையில் விசேஷ கவனஞ் செலுத்துமாறு செய்ய வேண்டுமென்பது ஐக்கிய தேச சாஸனத்தைத் தயாரித்தவர்களுடைய நோக்கம். இதற்காகப் பல தேச அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளடங்கிய ஸ்தாபனங்கள் சில நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அவை வருமாறு:-

1. உணவு, விவசாயம் இவைகளைப் பற்றின ஸ்தாபனம். [1]

2. சர்வதேச பணநிதி. [2]

3. புனர் நிர்மாணம், அபிவிருத்தி இவைகளுக்கான சர்வ தேச பாங்கி. [3]

4. ஐக்கிய தேச கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார ஸ்தாபனம். [4]

5. சர்வதேசத் தொழிலாளர் காரியாலயம். [5]

6. ஐக்கிய தேச கஷ்ட நிவாரண, புனர் நிர்மாண நிருவாக ஸ்தாபனம். [6]

இவை ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் வாசகர்கள் சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமல்லவா?

1. உணவு–விவசாய ஸ்தாபனம். [7] யுத்தம் நடைபெறுகிற காலத்தில் உண்டாகிற கஷ்டங்களைக் காட்டிலும்

---

1 The Food and Agricultural Organization. 2 The International Monetary Fund. 3 The International Bank of Reconstruction and Development. 4 The United Nations Educational Scientific and Cultural Organization. 5 The International Labour Office 6 The United Nations Relief and Rehabilitation Administration.

7 இஃது ஆங்கிலத்தில் FAO என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படும்.

யுத்தத்திற்குப் பிறகு உண்டாகிற கஷ்டங்கள்தான் அதிகம். இவைகளைச் சமாளிப்பதில்தான் ராஜதந்திரிகளின் சாமர்த்தியம் வெளிப்படுகிறது. இதனால் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலேயே, யுத்தத்திற்குப் பிறகு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ராஜதந்திரிகள் யோசனை செய்வார்கள்; திட்டங்கள் வகுப்பார்கள். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் உலகத்து ராஜதந்திரிகள் இத்தகைய யோசனைகள் செய்தார்கள்; திட்டங்கள் வகுத்தார்கள். இவற்றின் விளைவாகவே மேற் சொன்ன ஸ்தாபனங்கள் தோன்றின. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் உருவானது கூட யுத்தத்தின் மத்தியில் தானே?

யுத்தத்தின் போது விவசாயம் சீரழிகிறது. இதனால் யுத்தத்திற்குப் பிறகு உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது; உணவுக் குறைவினால் ஜனங்கள் பல வகை நோய்களுக்கு இரையாகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சமாளிக்க வேண்டுமானால் சர்வதேச அரசாங்கங்களும் கூடிய மட்டில் ஒரு முகமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகும். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகவே மேற் சொன்ன உணவு—விவசாய ஸ்தாபனம் தோன்றியது.

உலகத்தின் பொதுவான உணவு நிலைமையைப் பற்றியும் விவசாய நிலைமையைப் பற்றியும் ஆலோசிக்க அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட்டினுடைய முயற்சியின் பேரில் 1943-ம் வருஷம் மே மாதம் பதினெட்டாந் தேதியிலிருந்து ஜூன் மாதம் மூன்றாந் தேதி வரை, அமெரிக்காவிலுள்ள வர்ஜீனியா மாகாணத்தில் ஹாட் ஸ்ப்ரிங்க்ஸ் என்ற இடத்தில் ஒரு சர்வ

தேச மகாநாடு கூடியது [1] நாற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். "ஜனங்களின் உணவுத் தேவைகளைப்பற்றி விசாரணை செய்யவும், உணவுப் பொருள்களை புதிய முறையில் வினியோகம் செய்வதற்காகத் தயாரிக்கப்படும் திட்டங்களுக்கு உதவி செய்யவும், இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவும், இந்தத் துறையில் செய்யப்படும் எல்லா முயற்சிகளையும் ஒன்று படுத்தவும்" ஒரு நிரந்தர ஸ்தாபனம் நிறுவுவதென்று இந்த மகாநாட்டில் தீர்மானிக்கப் பட்டது. இது தான் உணவு–விவசாய ஸ்தாபனம். தேகாரோக்கியத்திற்கும், தேக பலத்திற்கும் தகுதியானதும் தேவை யானதுமான உணவு உலகத்திலுள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்வதே இந்த ஸ்தாபனத்தின் நோக்கம்" என்று மேற்படி மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதல் தீர்மானம் கூறுகிறது.

இந்த உணவு—விவசாய ஸ்தாபனமானது என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யுமென்றால், உணவுப் பொருள்கள், உடை வகையராக்கள், வீடுகள் முதலியன கட்டுவதற்குத் தேவையான மரச் சாமான்கள் ஆகிய இவைகளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள், இவைகளை வாங்கி உபயோகிக்கிறவர்கள், இவர்களுக்குப் பிரதி நிதியாக சர்வதேச மகாநாடுகளிலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியிலும் ஆஜராகி இவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்யும்; உலகத்திலே உற்பத்தியாகும் உணவுப் பொருள்களின் மொத்தம் எவ்வளவு, அடுத்த மகசூல் எப்படி இருக்கும், எந்தெந்த உணவுப் பொருள்களில்

1 Hot Springs Conference.

எவ்வளவு எவ்வளவு சத்து இருக்கிறது, எந்தெந்த மார்க்கெட்டுகளில் எந்தெந்த உணவுப் பொருள்கள் செலவாகும், இவை போன்ற சகல தகவல்களையும் சேகரிக்கும்; விரும்பும் அரசாங்கங்களுக்கு இந்தத் தகவல்களை அளிக்கும்; வேறு ஆலோசனைகள் கேட்டால் அவைகளைச் சொல்லும்; இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள், தங்கள் நாட்டில் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும், அப்படி உற்பத்தியானதை சரியான படி வினியோகிக்கவும், உணவுப் பொருள்களின் சத்தை அதிகரிக்கச் செய்யவும் யோசனை சொல்வதற்கு, தக்க நிபுணர்களை அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டால் அப்படியே அனுப்பும்; பயிர்களுக்குப் பூச்சி புழுக்கள் வாராமல் தடுப்பதற்கும், விளைபொருள்களின் தராதரங்களைக் கணிப்பதற்கும், எல்லாத் தேசங்களும் சேர்ந்து அனுசரிக்கக் கூடிய முறைகளை வகுக்கும். ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள், தங்கள் தங்கள் பிரதேசங்களில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைப் பற்றின விவரங்களை இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அனுப்பக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றன.

இந்த ஸ்தாபனத்தின் கூட்டம் வருஷத்திற்கொரு முறை கூடும். இந்தக் கூட்டத்தில், ஸ்தாபனத்தின் நிருவாகத்தை அடுத்த வருஷக் கூட்டம் வரையில் கவனிப்பதற்கென்று, ஒன்பது பேருக்குமேல் பதினைந்து பேருக்குள் ஒரு காரியக் கமிட்டி நியமிக்கப் படும். இந்தக் கமிட்டிதான், வருஷம் பூராவும், ஸ்தாபனத்தின் காரியங்களை ஒரு பிரதம உத்தியோகஸ்தர் மூலம் நடத்துவிக்கிறது. இவருக்கு டைரெக்டர்—

ஜெனரல்[1] என்று பெயர். இவருக்கு உதவியாக வேறு உத்தியோகஸ்தர் பலர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகஸ்தருடைய காரியாலயம் தற்காலிகமாக அமெரிக்காவிலுள்ள வாஷிங்க்ட்டன் நகரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2. **சர்வ தேச பண நிதி:** யுத்தத்தின் விளைவாக, பல தேசங்களின் நாணய மதிப்பு, நிலை குலைந்துபோய் விடுகிறது; ஒரு சமயம் இருப்பதுபோல் இன்னொரு சமயம் இவைகளின் மதிப்பு இருப்பதில்லை. இதனால் ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் நடைபெறுகிற வியாபாரம் தடைப்படுகிறது. இந்தத் தடையைப் போக்கி, பல தேசங்களுக்கு மிடையே சரளமான வியாபாரம் நடைபெறுவதற்கு, அந்தப் பல தேசங்களின் நாணய மதிப்புகளை ஒரே விகிதாசாரத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமாகிறது. இதற்காகவே இந்த நிதி ஸ்தாபிக்கபட்டது.

1944-ம் வருஷம் ஜுலை மாதம் அமெரிக்காவிலுள்ள வர்ஜீனியா மாகாணத்தில் ப்ரெட்டன் வுட்ஸ் என்ற இடத்தில் நாற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு மகாநாடு கூடியது.[2] இதில்தான் மேற்படி நிதி ஸ்தாபிக்கப் படவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த நிதியில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்துள்ள நாடுகள், அந்தந்த நாடுகளின் சக்திக்குத் தகுந்தாற்போல் ஒரு தொகையை சந்தாவாகச் செலுத்தவேண்டும். இதுவே இந்த நிதியின் மூலதனம். இங்ஙனம் செலுத்தப்படுகிற தொகையானது, ஒரு பகுதி தங்கமாகவும் மற்றப்பகுதி அந்தந்த நாட்டு நாணயமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

---

1 Director—General.

2 Brettton Woods Conference.

எந்த ஓர் அங்கத்தினர் நாடேனும், தான் வியாபாரத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மற்றொரு நாட்டுக்கு வியாபார நிமித்தம் அந்த நாட்டு நாணயமாகச் செலுத்தவேண்டியிருந்தால், எந்த அளவுக்கு அந்நிய நாட்டு நாணயம் தேவைப்படுகிறதோ அதற்கு ஈடாக தனது நாட்டின் நாணயத்தை இந்த நிதியினிடம் செலுத்தி, மேற்படி அந்நிய நாணயத்தை அந்த நிதியின்மூலம் அனுப்பலாம். இதற்காக ஒரு சிறு தொகையை கமிஷனாக நிதிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சுருக்கமாக, தேசங்களுக்கிடையே வியாபாரம் சரளமாக நடைபெறுவதற்கு, பல தேசங்களின் வித்தியாசமான நாணய மதிப்பு ஒரு தடையாயிருக்கக் கூடாதென்பதற்காகவே இந்த நிதி ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிதியானது, எல்லா அங்கத்தினர் நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு சபையினால் நிருவகிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சபை, கவர்னர்களின் போர்ட்[1] என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த போர்டில் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதி விகிதம் அங்கத்தினர் இருப்பார்கள்.

எல்லா அங்கத்தினர்களுமடங்கிய இந்த கவர்னர்களின் போர்ட் அடிக்கடி கூடிக்கொண்டிருக்க முடியாதல்லவா, இதற்காக, பன்னிரண்டுபேர் அடங்கிய ஒரு நிருவாக டைரெக்ட்டர்கள் போர்ட்[2] அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிருவாக டைரெக்ட்டர்களின் போர்ட், நிதியின் அன்றாட நிருவாகத்தைக் கவனிக்க ஒரு மானேஜிங் டைரெக்ட்டரை நியமிக்கும். இந்த மானேஜிங் டைரெக்ட்டர்,

1 Board of Governors.

2 Board of Executive Directors.

கவர்னர்களில் ஒருவராகவோ, நிருவாக டைரெக்ட்டர்களில் ஒருவராகவோ இருக்கக்கூடாது.

3. சர்வதேச பாங்கி: மேற்படி ப்ரெட்டென் வுட்ஸ் மகாநாட்டில்தான், இந்தச் சர்வதேச பாங்கி ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. யுத்தத்தினல் சீர்குலேந்து போன அநேக நாடுகளில் புனர் நிர்மாண வேலைகள் பல நடைபெற வேண்டுமல்லவா? இந்த வேலைகள் நடைபெறுவதற்கு மூலதனம் தேவைப்படுமே. இந்தத் தேவையைக் கூடியமட்டில் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே இந்த பாங்கி ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த பாங்கியில் தனிப்பட்ட நபர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப் படமாட்டார்கள்; அரசாங்கங்கள்தான் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு பங்குக்கு ஒரு லட்சம் டாலர் விகிதம் ஒரு லட்சம் பங்குகள் முதலில் வெளியிடப் பெறும். இதுவே பாங்கியின் மூலதனமாகும்.

சர்வதேச பணநிதியைப் போலவே இந்த பாங்கியின் நிருவாக முறையும் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கவர்னர்கள் போர்டென்றும் நிருவாக டைரெக்ட்டர்கள் போர் டென்றும் இதற்கும் உண்டு. டைரெக்ட்டர்கள் போர்டானது, பாங்கிங் விஷயத்தில் நிபுணர்களா யிருக்கப்பட்டவர்களடங்கிய ஓர் ஆலோசனைக்கமிட்டியைத் தனக்கு உதவியாக நியமித்துக் கொள்ளும். இதுதவிர, கடன்கோரி மனுக்கள் வந்தால் அவைகளேப்பற்றி ஆலோசித்து அபிப்பிராயஞ் சொல்ல, அவ்வப்பொழுது சில கமிட்டிகளே இந்த போர்ட் நியமித்துக் கொள்கிறது.

அரசாங்கங்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்த பாங்கி கடன் கொடுக்குமென்பதில்லே. நகரசபைகள், ஜில்லா

சபைகள் முதலியவற்றிற்கும், வேறுதொழில் ஸ்தாபனங்கள் முதலியவற்றிற்கும், அந்தச் சபைகள், ஸ்தாபனங்கள் முதலியன எந்த அரசாங்கப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்றனவோ அந்த அரசாங்கங்களின் ஜாமீன் பேரில் கடன் கொடுக்கும். கொடுக்கும் கடன்கள் யாவற்றிற்கும் நியாயமான ஒரு வட்டி வாங்கும்.

4. ஐக்கிய தேச கல்வி, விஞ்ஞான, கலாசார ஸ்தாபனம்:[1] 1945-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் இந்த ஸ்தாபனம் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. இதன் நோக்கம் பின்வருமாறு விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது:—

“மனிதர்களுடைய மனத்திலிருந்துதான் யுத்தங்கள் தோன்றுகின்றன; ஆதலின் அந்த மனத்திலே தான் சமாதானத்திற்கான பாதுகாப்புகள் நிர்மாணம் செய்யப்பட வேண்டும். உலக சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால், மனிதர்களுக்கிடையே ஒருவருடைய பழக்க வழக்கங்களையும் வாழ்க்கை நியதிகளையும் மற்றொருவர் அறியாத காரணத்தினால் பரஸ்பர சந்தேகமும் அவநம்பிக்கையும் உண்டாகி சண்டைகள் மூளுவதற்குக் காரணமா யிருக்கின்றனவென்பது நன்கு தெரியவரும். சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த கோர யுத்தத்திற்குக் காரணமென்னவென்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், மனிதர்களுக்கு நியாயமாக வழங்கப்பட வேண்டிய ஜனநாயக உரிமைகள் வழங்கப் படாமையாலும், அதற்குப் பதில் மனிதர்களுக் கிடையிலும் சமூகங்களுக் கிடையிலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் கற்பிக்கப் பட்டமையாலுமே என்பது நன்கு விளங்கும். அரசியல் ஏற்பாடுகளையும் பொருளாதார ஏற்பாடுகளையும் அடிப்படையா

1 இது சுருக்கமாக ஆங்கிலத்தில UNESCO என்று அழைக்கப் பெறும்.

கக் கொண்ட சமாதானம் நீடித்த சமாதானமா யிராது. மானிட சமுதாயத்தின் அறிவையும் சீலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சமாதானமே நிலைத்து நிற்கும். ஆதலின், கல்வி, விஞ்ஞானம், கலாசாரம் இவைகளின் மூலமாக சர்வதேச ஜனங்களிடையே ஒற்றுமையை உண்டுபண்ணி, அதன் விளைவாக உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இதனால் இன, சமூக, பால் வித்தியாச மில்லாமல் எல்லாரும் நியாயமாக அனுபவிக்க வேண்டிய ஜீவாதார உரிமைகளுக்கும் சட்ட திட்டங்களுக்கும் அதிக மதிப்பு உண்டாகும்.''

இந்தக் கலாசார ஸ்தாபனமானது, எந்த அரசாங்கத்தின் உள் நாட்டு விவகாரங்களிலும் தலையிடாது. அந்தந்த அரசாங்கமும் தானே முன் வந்து இந்த ஸ்தாபனத்துடன் ஒத்துழைப்பதில்தான் இதன் வெற்றியிருக்கிறது. கல்வி யறிவு இல்லாத இடங்களில் கல்வி யறிவைப் பரவச் செய்வதும், உலகத்து அரிய நூல்கள், கலைச்சின்னங்கள் முதலியவைகளைப் பாதுகாப்பதும், அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு மாணக்கர்களை அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இந்த ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய வேலைகளாகும்.

5. **சர்வ தேசத் தொழிலாளர் காரியாலயம்:**[1] முதல் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய சர்வதேச சங்கத்தின் கிளையாக இந்தத் தொழிலாளர் காரியாலயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதுவே இப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் கிளையாக நடைபெறுகிறது. தொழிலாளர்களின் வேலை நேரம்,

1 ஆங்கிலத்தில் இது சுருக்கமாக ILO என்று அழைக்கப் பெறுகிறது.

கல்வி, சுகாதார வசதிகள், நோயாக விழுந்து விட்டால் அவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டிய சலுகைகள் முதலிய தொழிலாளர் நலனைக் குறித்த எல்லா விஷயங்களிலும், உலகத்து எல்லா நாட்டு அரசாங்கங்களும் கூடிய மட்டில் ஒரே மாதிரியான சட்ட திட்டங்களை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டு மென்பதே இந்தக் காரியாலயத்தின் நோக்கம்.

6. **கஷ்ட நிவாரண — புனர் நிர்மாண ஸ்தாபனம்:**[1] இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் மும்முரமாக நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1942-ம் வருஷம் ஜுலை மாதம் இருபத்து மூன்றாந் தேதி, அமெரிக்க அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த கார்டெல் ஹல் [2] என்பவர் ரேடியோ மூலம் பின் வருமாறு கூறினார் :—

"வெற்றியடைந்த பிறகு நாம் முதலில் கவனிக்க வேண்டியது என்ன வென்றால், சகிப்புத்தன்மைக்கு மீறின கஷ்டங்களை அனுபவித்தவர்களுக்கு நிவாரணம் தேடிக் கொடுப்பதுவேயாகும். அநேக நாட்டு ஜனங்கள், ஆகாரம் கிடைக்கப் பெறாமல் பட்டினியாக இருத்தல் கூடும்; வீடில்லாமல் தவிக்கக் கூடும். அவர்களுடைய நிலங்கள் பொசுக்கப்பட்டு விட்டன; கால் நடைகள் கொலை செய்யப் பட்டு விட்டன; அவர்களுடைய தளவாட சாமான்கள் இல்லா தொழிந்தன; அவர்களுடைய தொழிற்சாலைகளென்ன, பாதைகளென்ன, இவையெல்லாம் நாசமாகிவிட்டன. லட்சக்கணக்கானபேர், தங்கள் வீடு வாசல் களுக்கு அப்புறப் பட்டவர்களாய் தொலை

---

1 இஃது ஆங்கிலத்தில் UNRRA என்று சுருக்கமாக அழைக்கப் பெறுகிறது

2 Cordell Hull.

தூரத்தில் யுத்தக் கைதிகளாகவோ, கட்டாய வேலை வாங்கப்பட்டோ, பசி, பிணி இவைகளினால் அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். வியாதிகளும் மற்ற ஆபத்துகளும் எங்கும் பரவுதல் கூடும். இவைகளையெல்லாம் சமாளிக்க, யுத்தத்தில் வெற்றி கண்டதும், உடனடியான நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.''

இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குத்தான் மேற்படி புனர் நிர்மாண ஸ்தாபனம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலுள்ள வாஷிங்க்டன் நகரத்தில் 1943—ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் நாற்பத்து நான்கு தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் கூடி இந்த ஸ்தாபனத்தைத் தோற்று வித்தார்கள். உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத இடங்களில் உணவுப் பொருள்களையும், உடுக்கவும், வசிக்கவும் வசதிகள் இல்லாத இடங்களில் அந்த வசதிகளையும் அளிப்பதே இந்த ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய வேலைகள். இந்த வேலைகள் நடைபெறுவதற்குப் பணம் வேண்டுமல்லவா? இதற்காக, யுத்தத்தினால் அதிகமாக பாதிக்கப்படாத தேசங்கள், பிரதிவருஷமும் தங்கள் தேசீய வருமானத்தில் நூற்றுக்கு ஒரு சதவிகிதம் கணக்காகிற ஒரு தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. சுமார் முப்பது தேசங்களுக்கு மேல் இந்தத் தொகையைச் செலுத்துகின்றன. இங்ஙனம் செலுத்தப் படுகிற தொகை ரொக்கமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை; சாமான்களாகவும் இருக்கலாம்; தக்க உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்பி அவர்களுடைய செலவு வகையராக்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

இந்த ஸ்தாபனத்தை ஒரு கவுன்சில் நிருவாகம் செய்யும். இந்த ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராகச்

சேர்ந்துள்ள ஒவ்வொரு நாடும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி விகிதம் இந்தக் கவுன்சிலுக்கு அனுப்பும். இந்தக் கவுன்சில் அவசியமானபோது கூடி, தான் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நிர்ணயித்துக் கொள்ளும். கவுன்சிலின் பிரதிநிதியாக இருந்து அன்றாடக்காரியங்களை கவனிப்பதற்கென்று ஒரு டைரெக்டர் ஜெனரல் [1] உண்டு. இவர்கீழ் சுமார் பதினாயிரம் சிப்பந்திகள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுடைய வேலையானது உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் பரவியிருக்கிறது.

யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் கஷ்ட நிவாரண வேலையும் புனர் நிர்மாண வேலையும் ஓரளவு நிறைவேறியதும், இந்த ஸ்தாபனத்தின் வேலையும் முற்றுப் பெற்று விடுகிறது. அதாவது இந்த ஸ்தாபனம் தற்காலிகமானதுதான். இதன் வேலைகள் அநேகமாக 1947-ம் வருஷத்திற்குள்ளேயே முடிந்துவிடுமென்றும், மிகுதியிருக்கும் இதன் வேலைகளை, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஆதரவில் தோன்றும் வேறு ஸ்தாபனங்கள் ஏற்று நடத்தக் கூடுமென்றும் எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

இவைபோல் இன்னும் பல சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களை அவசியமானபோது அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவையனைத்தும் பொதுவாக விசேஷ காரிய சபைகள் [2] என்று அழைக்கப் படுகின்றன. அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் நிபுணர்களாயுள்ளவர்களடங்கிய சபை என்பது அர்த்தம்.

1 Director—General.

2 Specialized Agencies.

குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்னையைக் கொடுத்து அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அபிப்பிராயஞ் சொல்லுமாறு இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களைக் கேட்க ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்கு உரிமையுண்டு. அதேபோல் இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களும், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்னையைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று அஸெம்ப்ளிக்குச் சொல்லலாம். பொதுவாக இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்கள் யாவும், பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சிலோடு ஒத்துழைக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றன.

இந்த விசேஷ ஸ்தாபனங்களின் நடைமுறைகள், பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சிலின் நடைமுறைகளை அனுசரித்தே இருக்கின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்கள் அவ்வப்பொழுது பிரதேச மகாநாடு[1] களைக் கூட்டுவிக்கின்றன. அதாவது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேச சம்பந்தமான பிரச்னைகளைப் பற்றி நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து திடமான அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடியவர்கள், அந்தப் பிரதேச வாசிகளான நிபுணர்களன்றோ? இத்தகையவர்கள் கூடி தங்கள் பிரதேச சம்பந்தப் பட்ட பிரச்னைகளைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொன்ன ஸ்தாபனங்கள் யாவும் சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்கள். ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள அரசாங்கங்கள் பலவும் இவைகளில் அங்கத்தினராயிருக்கின்றன. இவைதவிர தனிப்பட்டவர் களடங்கிய, தனிப்பட்ட ஹோதாவில் நடைபெறுகிற அநேக ஸ்தாபனங்கள் உலகத்தின் பலபகுதிகளிலும் இருகிக்கின்றனவல்லவா ? உதாரணமாக, 'தொழிலாளர் சங்கங்களின் அகில உலக

1 Regional Conferences.

சமஷ்டி'[1] 'சர்வதேசக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் ஐக்கியம்,[2] முதலிய சில சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை, உலகத்தின் பொதுநலனை முன்னிட்டு, தங்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தால் அந்த ஒத்துழைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது, பொருளாதார—சமுதாயக்கவுன்சிலின் கடமையாகும். இந்தத்தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களின் ஒத்துழைப்பு, ஆலோசனை அளவோடுதான் நிற்கிறது. அதாவது, பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலுக்கு, இந்தத் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள், தங்கள் ஆலோசனைகளைச் சொல்லலாம்; அப்படியே, இவற்றின் ஆலோசனைகளைப் பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சில் கேட்கலாம்; அவ்வளவுதான்.

பொருளாதார-சமுதாயக் கவுன்சிலின் நோக்கங்கள் நிறைவேற அது பின்வரும் நான்குவித நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம்:—

1. தனது நோக்கங்களில், குறிப்பிட்ட சிலவற்றைப் பற்றி ஆலோசனை கேட்க சர்வதேச மகாநாடுகள் கூட்டலாம்.

2. விசேஷ ஸ்தாபனங்களைப் புதிதாக ஏற்படுத்தலாம்; அல்லது இருக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுடன் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, அவையனைத்தும் ஒத்துழைப்பதற்குத் தன்னை மத்திய ஸ்தாபனமாக அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

3. ஜெனரல் அஸெம்பிளிக்கோ, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினர்களுக்கோ, தனது நோக்கங்களுக்கு அனுசரணையான சிபார்சுகளை நேரடியாகச் செய்யலாம்.

---

1 World Federation of Trade Unions.

2 International Co-operative Alliance.

4. ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி முன்னர் ஆஜர் படுத்தப் படுவதற்காக, சர்வதேச ஒப்பந்தங்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கலாம்.

பொதுவாக, பொருளாதார—சமுதாயக் கவுன்சிலின் உரிமைகளும் கடமைகளும் விரிந்தவையென்று சொல்ல வேண்டும்.

6. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்

சுதந்திரமும் சமத்துவமும், சமாதானத்தின் அடிப் படைகள். உலகத்தில் நிலையான சமாதானம் ஏற் பட வேண்டுமானல், உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுக ளும் சுதந்திர முடையனவாகவும், அதன் காரணமா கச் சமத்துவ முடையனவாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படியில்லை. உலகத்தின் மொத்த விஸ்தீர ணத்தில் ஏறக்குறைய நாலில் ஒரு பங்கு விஸ்தீரண முடைய நாடுகள் சுய அரசு இல்லாத நாடுகளா யிருக்கின்றன. சுமார் இருபது கோடி ஜனங்கள் அந்நிய ஆதிக்கத்துக் குட்பட்டவர்களா யிருக் கிருர்கள்.

சுய அரசு இல்லாத நாடுகளிற் பெரும்பாலன, அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ஹாலந்து, பெல் ஜியம் முதலியவற்றின் நேரான ஆதிக்கத்துக் குட் பட்டவை. இவை எப்படி உட்பட்டன வென்பது வேறு கதை. ஆம், ரத்தத்திலோ, கண்ணீரிலோ எழுது கோலைத் தோய்த்துக் கொண்டு எழுதவேண் டிய கதை. முதல் உலக மகா யுத்தத்திற்கு முந்திய காலத்திலிருந்தே இந்த நாடுகள்—சுய அரசு இல்லாத நாடுகள்—மேற்படி ஆதிக்கங்களுக் குட்பட்டிருக் கின்றன என்று மட்டும் தற்போது தெரிந்துகொண் டால் போதுமானது.

முதல் உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக ஜெர் மனியும் துருக்கியும் சில நாடுகளை இழந்து விட்டன. இவற்றை என்ன செய்வது என்ற பிரச்னை அப்பொ ழுது எழுந்தது. இதற்காக, மேற்படி யுத்தத்திற்குப்

பிறகு தோன்றிய சர்வ தேச சங்கம் ஓர் ஏற்பாடு செய்தது. அஃதென்ன வென்றால், தன்னுடைய சார்பாக இருந்து, இந்த நாடுகளை நிருவாகம் செய்ய, வெற்றி கொண்ட சில நாடுகளுக்கு அதிகாரம் அளித்தது. இந்த அதிகாரத்திற்கு மாண்டேட்[1] என்று பெயர்.

இந்த மாண்டேட் அதிகாரம் பெற்று பிரிட்டனாலும் பிரான்சினாலும் முறையே நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வந்த ஈராக், சிரியா, லெபனன், ட்ரான்ஸ் ஜார்டன் ஆகியநாடுகள், ஏற்கனவே, அதாவது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே, சுதந்திர நாடுகளாகி விட்டன. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் தோன்றிய காலத்தில்,

பிரிட்டன்—பாலஸ்தீனத்தையும், ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள டோகோலாண்டின் ஒரு பகுதி, காமரூன்ஸில் ஒரு பகுதி, தாங்கனிக்கா ஆகிய பிரதேசங்களையும்,

பிரான்ஸ்—மேற்படி டோகோலாண்டின் மற்றொரு பகுதியையும் காமன்ரூன்ஸில் மற்றொரு பகுதியையும்,

தென்னுப்பிரிக்கா யூனியன்—தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவையும்,

நியூ ஜீலந்து—பசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலுள்ள ஸாமோவா தீவுக் கூட்டங்களில் சிலவற்றையும்,

ஆஸ்திரேலியா—நியூகினியாவையும், பசிபிக் மகா சமுத்திரத்தின் தெற்குப் பகுதியிலுள்ள சில தீவுகளையும்,

1 Mandate.

ஜப்பான்—பசிபிக் மகா சமுத்திரத்திலுள்ள இன்னும் சில தீவுகளையும்,

பெல்ஜியம்—ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ருவாண்டா—உருண்டி என்ற பிரதேசத்தையும்,

மாண்டேட் அதிகாரம் பெற்று நிருவாகம்செய்து வந்தன. இவை இப்படி இருக்கட்டும்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக இத்தலியும் ஜப்பானும் விழுந்து போயின வல்லவா. இவற்றின் ஆதிக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களை என்ன செய்வ தென்ற பிரச்னை எழுந்தது. தவிர, மேலே சொல்லப்பெற்ற, மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வந்த பிரதேசங்களின் பிரச்னையும் இருந்தது. ஏனென்றால், இவைகளை நிருவாகம் செய்யுமாறு மாண்டேட் அதிகாரம் அளித்த சர்வ தேச சங்க மென்னவோ இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டது. அதனுடைய ஸ்தானத்தில்தான் இப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனந்தான், மேலே சொன்ன இரண்டு பிரச்னைகளையும், அதாவது மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்த பிரதேசங்களைப் பற்றிய பிரச்னை, இத்தலியினுடையவும் ஜப்பானுடையவும் ஆதிக்கத்திலிருந்த பிரதேசங்களைப் பற்றிய பிரச்னை ஆகிய இரண்டு பிரச்னைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இங்ஙனம் தீர்மானித்ததோ டல்லாமல், உலகத்தின் பொதுவான எண்ணப் போக்குகளை அநுசரித்து, கூடிய மட்டும் தாராள முறையில், ஜன நாயக அமிசங்கள் பிரதிபலிக்கும்படியாக இந்த இரண்டு பிரச்னைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று

உறுதி பூண்டார்கள். இதற்கென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் ஓர் அங்கமாக தனிப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிறுவினார்கள். இதுவே டிரஸ்ட்டி ஷிப் கவுன்சில் என்று முழுசாகச் சொல்லப்பட வேண்டிய டிரஸ்ட்டி கவுன்சில்.[1] ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக, சுய அரசு இல்லாத நாடுகளின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தும் அரசாங்கங்களை அங்கத்தினராகவுடைய சபை என்று இதற்கு ஒருவாறு வியாக்கியானம் கூறலாம். ஆனால் இதுவே முழு வியாக்கியானமும் ஆகாது. ஏனென்றால், நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தாத நாடுகளும் இதில் அங்கத்தினரா யிருக்கின்றன. இதைப் பின்னர்க் கவனிப்போம். சாதாரண பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலை, தர்ம கர்த்தர்களின் சபை என்று கூறலாம்.

சுய அரசு இல்லாத நாடுகளின் நிருவாக விஷயத்தில் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் அனுசரிக்கும் கொள்கைகள் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதலியவற்றின் ஆதிக்கத்தில் நீண்ட காலமாகவே சில நாடுகள் இருந்து வருகின்றன என்று முதலிற் சொன்னோமல்லவா, அந்த நாடுகளைப் பற்றின கொள்கை ஒரு வகை; ஏற்கனவே, அதாவது முதல் உலக மகா யுத்தத்தின் விளைவாக மாண்டேட் அதிகாரத்தின் மூலம் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்தவை, இனிமேல் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் மேற்பார்வைக் குட்படக்கூடியவை ஆகிய இப்படிப்பட்ட நாடுகளைப் பற்றின கொள்கை மற்றொரு வகை.

1 Trusteeship Council.

முதலாவது கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், எந்த ஆதிபத்திய நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயிருக்கின்றனவோ அந்த நாடுகள், தங்கள் ஆதீனத்திலிருக்கும் நாட்டாருடைய நலனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற முறையில் ஆட்சி செலுத்துவதாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த லட்சியத்தை முன்னிட்டு மேற்படி நாடுகள் இன்னின்ன வகையில் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனம் கூறுகிறது. அவை என்னவென்றால்,

1. ஆதிபத்தியத்திற்குட்பட்டிருக்கிற ஜனங்களின் கலாசாரம், பண்பாடு இவைகளை அனுசரித்து, அவர்களுடைய அரசியல், பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி முன்னேற்றம் இருக்குமாறு செய்யவேண்டும்; அவர்களை நியாயமாக நடத்தவேண்டும்; அவர்களைத் தீமைகளினின்று காப்பாற்ற வேண்டும்.

2. அந்தந்த நாட்டு நிலைமை, ஜனங்களுடைய நிலைமை, அரசியல் விஷயத்தில் அந்த ஜனங்கள் கொண்டிருக்கிற அபிலாஷை ஆகிய இவைகளையெல்லாம் அனுசரித்து அவர்கள் சுய ஆட்சி பெறுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும்.

3. சர்வதேச அமைதி, க்ஷேமம் ஆகியவற்றை, அந்த நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

4. மேலே சொல்லப்பெற்ற சமுதாய, பொருளாதார, கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு அனுகூலமாக, எல்லா நாடுகளும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்; இவை சம்பந்தமான ஆராய்ச்சிகளுக்கு ஊக்கங் கொடுக்க வேண்டும்.

மேற்படி அங்கத்தினர் நாடுகள், தங்கள் ஆதிபத்தியத்தின் கீழிருக்கும் நாடுகளைப் பற்றின பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி சம்பந்தமான புள்ளி விவரங்களையும், இன்னும் மற்ற விவரங்களையும் அவ்வப்பொழுது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசிக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த விவரங்கள்கூட, அந்தந்த நாட்டின் பாதுகாப்பு, அரசியல் நிலைமை இவை யிரண்டினையும் பொறுத்தமட்டில் இருந்தாலே போதுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விவரங்கள் அனுப்புவதைத்தவிர, ஆதிபத்திய நாடுகள், தங்கள் ஆதீனத்திலிருக்கும் நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு எவ்வித கடமைகளையும செய்ய வேண்டியதில்லை. அவைகளுக்கு அவைகளின் ஆதீனத்திலிருக்கும் நாடுகளின் விஷயத்தில் பரிபூர்ண உரிமை உண்டு.

இரண்டாவது வகைக் கொள்கையை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரும் பொருட்டுத்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, டிரஸ்ட்டி முறையை, அதாவது தர்மகர்த்தா முறையை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த முறையின் கீழ் நிருவகிக்கப்படுகின்ற நாடுகளின் விஷயத்திலும், மேலே சொன்ன மாதிரியிலேயே ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமோ அல்லது அதன் அதிகாரம் பெற்ற ஒரு நாட்டு அரசாங்கமோ நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸனம் கூறுகிறது. அதாவது, அந்த ஜனங்களின் பொருளாதார, சமுதாய, கல்வி, அரசியல் முன்னேற்றங்களுக்கு அனுகூலமாக நிருவாகம் நடைபெற வேண்டும்; அவர்களைச் சுய ஆட்சிக்குப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும்; எவ்வித வேற்றுமையும் பாராட்டாமல்

எல்லோருடைய ஜீவாதாரமான உரிமைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவர்களிடத்தில் வளர்க்க வேண்டும்; உலகத்தி லுள்ள சர்வ ஜனங்களுக்கும் பரஸ்பர உதவியும் ஒத்துழைப்பும் இன்றியமையாத தாயிருக்கிறதென் பதை அவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

எந்த நாடு, மற்றொரு நாட்டின் நிருவாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறதோ அந்த நாடு, முதலாவது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தின ராயிருக்க வேண்டும். அதாவது ஸ்தாபனத்தின் அங்கத்தினருக்குத்தான், மற்றொரு நாட்டின் டிரஸ்ட்டியாக இருக்க உரிமையுண்டு: டிரஸ்ட்டி யாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன், அந்த நாடு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற ஓர் ஒப் பந்தத்தில் கையெழுத்திட வேண்டும். இந்த ஒப்பந் தத்தில், எந்த நாட்டுக்கு டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்கிற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது, என்னென்ன நிபந்தனைகள் மீது அந்த அதி காரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பன போன்ற ஷரத்துகள் அடங்கியிருக்கும். இந்த ஷரத்துகளில் அவ்வப்பொழுது ஏதேனும் திருத்தங்களோ மாற்றங் களோ செய்யப்பட வேண்டியிருந்தால் அவற்றை. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும், டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்கிற அரசாங்கமும் முன் கூட்டியே ஒப்புக் கொண்டிருக்கவேண்டும். அதாவது இரு தரப்பினராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே மேற்படி ஒப்பந்தத்தில் திருத்தங்களோ மாற்றங் களோ செய்யப்படலாம். ஒரு நாட்டுக்கு ஒரு நாடு மட்டுமே டிரஸ்ட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்ப தில்லை: ஒரு நாட்டைப் பல நாடுகளும் சேர்ந்து டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்யலாம்.

டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்படுத்தப்படுகிற நாடுகளில், உட்படுத்தப்படுகிற காலத்திற்கு முன்னர் எந்த மாதிரியான நிருவாகம் நடைபெற்று வந்ததோ அந்த மாதிரியே தொடர்ந்து நடைபெறும். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம், தன் இஷ்டப்படிக்கு இந்த நிருவாக முறையை மாற்றிவிடாது. அப்படி ஏதேனும் மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருதுமானல், டிரஸ்ட்டியாக இருக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற நாட்டின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றே செய்ய வேண்டும். அதாவது ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமானது, எந்த ஒரு பிரதேசத்தையும், அவை முந்தி சத்துருக்களாயிருந்தவர்களுடைய பிரதேசங்களாயிருந்தாலும் சரி, அவற்றைத் தன் இஷ்டப்படிக்கு சுவாதீனப் படுத்திக்கொண்டு விட்டது, அவற்றின் நிருவாக முறையை அடியோடு மாற்றி யமைத்துவிட்டது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சர்வதேச அமைதியையும் க்ஷேமத்தையும் உத்தேசித்து, டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கும் நாடுகளில், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசம் ராணுவ ஸ்தலமாக இருக்க வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் கருதுமானல், அப்படியே ஒரு பிரதேசத்தையோ பல பிரதேசங்களையோ ஒதுக்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்படி எந்தப் பிரதேசம் அல்லது எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் ராணுவ ஸ்தலமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்று, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமும் டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்ய ஒப்புக்கொள்ளும் நாடும் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று மேலே சொன்னேமல்லவா அந்த ஒப்பந்தத்தில் காணப்பட வேண்டும். இந்த ராணுவப் பிரதேச சம்பந்தமான நிருவாகம் பூராவும்

பாதுகாப்புக் கவுன்சில்வசம் இருக்கும். பாதுகாப்புக் கவுன்சில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக இந்தப் பிரதேச நிருவாகத்தை நடத்தவேண்டுமென்பது நியதி.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபன அங்கங்களில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் ஒன்றில்தான், இத்தனை பேர் அங்கத்தினர் என்ற நிர்ணயம் கிடையாது. அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை, டிரஸ்ட்டியாக இருந்து நிருவாகம் செய்யும் நாடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அவ்வப்பொழுது மாறுபடும். இஃதெப்படி என்பதைப் பின்னடி தெரிந்துகொள்வோம்.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் அங்கத்தினர்களை, டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களென்றும், டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்களென்றும் இரு பிரிவினராகப் பிரித்துச் சொல்லலாம். யாரார் மற்ற நாடுகளுக்கு டிரஸ்ட்டிகளாயிருந்து நிருவாகம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களெல்லோரும் டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்கள்; அப்படி மற்ற நாடுகளுக்கு டிரஸ்ட்டிகளாயிருந்து நிருவாகம் செய்யாதவர்கள் டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர்கள். இது தெளிந்த விஷயமே.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலில், டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர் எத்தனை பேர் இருக்கின்றனரோ அத்தனை பேருக்குச் சமதையான எண்ணிக்கையுடைய டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினரும் இருக்கவேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச சாஸன கர்த்தர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினரை மூன்று வருஷத்திற்கொருமுறை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது தெரிந்தெடுக்கும். டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களுக்குத்

தேர்தல் கிடையாது. அவர்கள் எப்பொழுதும் அங்கத்தினர்களா யிருக்கக்கூடியவர்கள். இதனால் தான், டிரஸ்ட்டி அங்கத்தினர்களை, நிரந்தர அங்கத் தினர்களென்றும், டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினர் களை நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினர்களென்றும் சிலர் அழைப்பர். இப்படிப் பிரித்துச் சொல்லியபோதிலும், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினரிலும் நிரந்தர அங்கத் தினர் சிலர் உண்டு. இஃது ஒரு புதிர் மாதிரி இருக்கும். இதனைச் சிறிது விளக்கிச் சொன்னால்தான் தெரியும்.

பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் களான ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில் யாரார் மற்ற நாடுகளுக்கு டிரஸ்ட்டிகளா யில்லாமலிருக்கிறார் களோ அவர்கள், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் என்ற ஹோதாவில், டிரஸ்ட்டி கவுன் சிலில், நிரந்தரமல்லாத அங்கத்தினராக, அதாவது டிரஸ்ட்டிகளல்லாத அங்கத்தினராக இடம் பெற வேண்டுமென்று கட்டாய விதியாக ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கிறது. உதாரணமாக டிரஸ்ட்டி நாடுகளான அங்கத்தினர் ஐந்து பேர் இருக்கிறார்களென்று வைத்துக்கொள்வோம். இவர்களுடைய எண்ணிக் கைக்குச் சமதையாக டிரஸ்ட்டி நாடுகளல்லாத ஐந்து பேரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமல்லவா? ஆனால் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி அப்படிச் செய்யாது. இரண்டு பேரை மட்டுமே தெரிந்தெடுக்கும். ஏனென்றால் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர்க ளான ஐம்பெரும் வல்லரசுகளில், அமெரிக்கா, ருஷ்யா, சீனா ஆகிய மூன்றும் எந்த நாட்டுக்கும் டிரஸ்ட்டிகளில்லையல்லவா? இவர்கள், பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் நிரந்தர அங்கத்தினர் என்ற ஹோதா வில், தேர்தல் முதலிய எவ்வித சம்பிரதாயங்களு

படுகிற வரையில் இந்த வல்லரசுகளின் மேற்பார்வை இருந்து கொண்டிருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் நாடு ஒவ்வொன்றும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கு, எல்லா விதங்களிலும் தகுதியுடைய ஒருவரை பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுத் தனுப்ப வேண்டும். ஒவ்வொரு பிரதிநிதிக்கும் ஒவ்வோர் ஓட்டு உண்டு. கவுன்சிலின் முன்னர் கொண்டுவரப்படும் எந்த ஒரு தீர்மானமும் பெரும்பான்மையான ஓட்டுகள் மூலம் நிறைவேற்றப்படும். ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் மேற்பார்வைக்குட்பட்டே இந்த டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் விவகாரங்கள் யாவும் நடைபெறுவதாலும், டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலில் நிறைவேற்றப்படுகிற எந்த ஒரு தீர்மானமும் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவேண்டு மென்றிருப்பதாலும், குறைந்தபட்சம் இத்தனை சதவிகித ஓட்டுகள் இருந்தால்தான் பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளாகக் கருதப்படும் என்ற நிர்ணயம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை; கூட்டத்தில் ஆஜராயிருக்கப் பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர்—அதாவது பத்துபேர் ஆஜரா யிருந்தால் அவர்களில் ஆறுபேர்—ஒரு தீர்மானத்திற்குச் சாதகமாக ஓட்டுக் கொடுத்தாலே, அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கருதப்படலாமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்படிக்கின்றி, ஒரு தீர்மானத்திற்குச் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் சரிசமானமான ஓட்டுகளே-அதாவது ஐந்து ஓட்டுகள் சாதகமாகவும் ஐந்து ஓட்டுகள் பாதகமாகவும்-கிடைத்தன வென்று வைத்துக்கொள்வோம்; அப்பொழுது அந்தத் தீர்மானத்தின் கதி யென்னவது என்ற சந்தேகம் வாசகர்களுக்குத் தோன்றலாம். அப்படிச்

சரிசமமாக ஓட்டுகள் கிடைத்தால் அந்தத் தீர்மானம், நிறைவேற்றப் பட்டதாகக் கருதப்படமாட்டாது; நிராகரிக்கப்பட்டதாகவே கருதப்படும். கூட்டத்தின் தலைவர், தமது விசேஷ ஓட்டைப் போட்டு, ஒரு தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்கவோ நிராகரிக்கவோ செய்துவிட முடியாது. அதாவது தலைவருக்கென்று விசேஷமான ஓட்டுரிமை எதுவும் கிடையாது.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சில், தன்னுடைய கூட்டங்களை எப்படி எப்படி நடத்துவது என்பதன் சம்பந்தமான விதிகள், நடைமுறைகள் முதலியவற்றையெல்லாம் தானே வகுத்துக் கொள்கிறது.

கவுன்சிலின் கூட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் தலைமை ஸ்தானத்திலேயே நடைபெறும். ஆனல் கூட்டங்கள், இன்னின்ன காலத்தில்தான் கூடவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் எதுவும் கிடையாது. அவசியம் ஏற்பட்டால், அல்லது அங்கத்தினரில் பெரும்பாலோர் விரும்பினல் கூட்டங்கள் நடைபெறும். காரியாமிசத்தில் பார்க்கப் போனல், இதுவரை ஆறுமாதத்திற் கொருதடவை கூட்டங்கள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

டிரஸ்ட்டி கவுன்சில், தன்னுடைய காரியங்கள் நன்கு நடைபெற வேண்டுமென்பதற்கு அனுகூலமாக, தேவையானபொழுது, பொருளாதார — சமுதாயக் கவுன்சிலின் ஒத்துழைப்பையோ அல்லது அதனோடு இணைக்கப் பட்டிருக்கும் சர்வதேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களின் ஒத்துழைப்பையோ நாடலாம்.

இனி, டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் செய்துவர வேண்டிய கடமைகளென்ன வென்பதைக் கவனிப்போம்.

இவை, இந்தக் கடமைகள், ஐக்கியதேச சாஸனத்தின் 87, 88வது பிரிவுகளில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

1. டிரஸ்ட்டிகளாக இருந்து நிருவாகம் செய்யும் அரசாங்கங்கள், அவை நிருவாகம் செய்யும் நாடுகளைப் பற்றி அவ்வப்பொழுது அனுப்பும் அறிக்கைகளைப் பரிசீலனை செய்யும்.[1]

2. அந்த நாடுகளிலிருந்து, அதாவது டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற் குட்பட்டிருக்கிற நாடுகளின் ஜனங்களிடமிருந்து வரும் மனுக்கள், கோரிக்கைகள் முதலிய வற்றை, நிருவாகம் செய்யும் டிரஸ்ட்டி அரசாங்கங்களுடன் கலந்து கொண்டு பரிசீலனை செய்யும்; அவசியமானால் அந்தந்த ஸ்தலங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று விசாரணை நடத்தும்.

3. டிரஸ்ட்டி ஒப்பந்தங்களை அனுசரித்து அவ்வப்பொழுது உசிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்.

இவை தவிர, டிரஸ்ட்டி நிருவாகத்திற்குட்பட்டிருக்கிற நாடுகளில் வசிக்கும் ஜனங்களின் பொருளாதார, சமுதாய, அரசியல், கல்வி முன்னேற்றத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ள, டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலானது ஒரு வினாப் பத்திரம் தயாரித்து அதை எல்லா டிரஸ்ட்டி அரசாங்கங்களுக்கும் அனுப்பும். அதை யனுசரித்து, பிரதியொரு டிரஸ்ட்டி அரசாங்க

1 இதுகாறும் வந்திருக்கிற அறிக்கைகள், மற்றத் தகவல்கள் ஆகியவற்றைப் பரிசீலனைசெய்ய, இந்தியா, சீனா, ருஷ்யா, எகிப்து, க்யூபா, ஸ்விடன், நிக்கராகுவா, கொலம்பியா ஆகிய எண்மர் அடங்கிய ஒரு விசேஷ கமிட்டி, டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் ஆதரவில் 1947-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல்வாரத்தில் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மும், வருஷ வாரி ஓர் அறிக்கை தயாரித்து ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்கு அனுப்பவேண்டும்.

பொதுவாக இப்பொழுதிருக்கிறபடி பார்த்தால், அதாவது 1947-ம் வருஷக் கடைசி பகுதியில், இந்த டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் இன்னும் பூரண உருவம் பெற வில்லையென்றே சொல்லவேண்டும். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நின்று இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகியும், அதனால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சிகள், பரஸ்பர சந்தேகங்கள், பரஸ்பர அவநம்பிக்கைகள் முதலியன இன்னமும் நீங்காமலிருப்பதே இதற்குக் காரணம்.

சுய அரசுக்குத் தகுதியில்லாதவை யென்று கருதப்பட்டு வேறோர் அரசாங்கத்தின் நிருவாகத் திற்குட்படுத்தப் பெற்றிருந்த சில நாடுகள், பூரண சுதந்திரம் பெறுந் தறுவாயிலிருக்கின்றன. அப்படி இவை பூரண சுதந்திரம் பெற்று விடுமாயின், இவை களை மேற்பார்வை நிருவாகம் செய்துவந்த அரசாங் கங்கள், டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் அங்கத்தினர் பதவியி லிருந்து விலக வேண்டியிருக்கும்.[1] தவிர, இத்தலி யினுடைய ஆதிக்கத்திலும் ஜப்பானுடைய ஆதிக்கத் திலுமிருந்த சிலநாடுகளை, யாராருடைய மேற்பார்வை நிருவாகத்திற்குட்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி இன்னும் இறுதியான முடிவு ஒன்றுஞ் செய்யப்பட வில்லை.[2] அப்படிச் செய்யப்படுமானால், சில அர

1 பிரிட்டன், மாண்டேட் அதிகாரம் பெற்று பாலஸ்தீனத்தை நிருவாகம் செய்து வந்ததல்லவா, இந்த அதிகாரம், 1948-ம் வருஷம் மேமாதம் பதினைந்தாந் தேதியோடு முற்றுப் பெறலாமென்று எதிர் பார்க்கப் படுகிறது.

2 ஜப்பானுடைய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டிருந்த கொரியாவுக்கு சுதந்திரம் கொடுப்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய ஐக்கிய தேச ஸ்தாப னத்தின் ஆதரவில் ஒரு விசேஷக் கமிட்டி நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சாங்கங்கள் டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலின் புதிய அங்கத்தினர் ஆதல் கூடும். இவை தவிர, நிருவாக மேற்பார்வை செய்யும் அரசாங்கங்கள், டிரஸ்ட்டி ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று மேலே சொல்லப்பட்டதல்லவா[1] அந்த ஒப்பந்தத்தை இன்னும் சில அரசாங்கங்கள் செய்துகொள்ளவில்லை. உதாரணமாக, முதல் உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு மாண்டேட் அதிகாரம்பெற்று தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவை நிருவாகம் செய்துவரும் தென்னாப்பிரிக்கா அரசாங்கம், மேற்படி தென்மேற்கு ஆப்பிரிக்காவைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு டிரஸ்ட்டி ஒப்பந்தம் இன்னும் செய்து கொள்ளவில்லை. அப்படிச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது, 1947-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் வாரத்தில் கூடிய ஒரு கூட்டத்தில் பெரும்பான்மையான ஓட்டுகளால் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. ஆனல் தென்னாப்பிரிக்காவோ இதற்கு இணங்க மறுக்கிறது. இங்ஙனம் டிரஸ்ட்டி ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளாத அரசாங்கங்களின் நிலைமை, டிரஸ்ட்டி கவுன்சிலைப்பொறுத்தமட்டில் என்னவென்பது இன்னும் தெளிவுபடாத விஷயமாகவே இருக்கிறது. இவையெல்லாம் போகப் போகத்தான் தெரியும்.

---

1 94-ம் பக்கம் பார்க்க.

7. சர்வ தேச கோர்ட்டு

ஒரு தேசத்திற்கும் மற்றொரு தேசத்திற்கும் சட்ட சம்பந்தமான தகாராறு ஏற்படுமானல் அதனைத் தீர்த்துவைக்க ஒரு நீதிஸ்தலம் தேவையல்லவா? இதற்காக, ஒரு நீதிஸ்தலம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இஃது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் ஓர் அங்கமாயுள்ளது. இதற்கு சர்வ தேச கோர்ட்டு என்று பெயர். இதன் பிரதா தலைமை ஸ்தானம் ஹாலந்து தேசத்திலுள்ள ஹேக் நகரம்.[1]

இந்த சர்வ தேச கோர்ட்டு, அடியோடு புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபன மென்று சொல்லமுடியாது. மேற்படி ஹேக் நகரத்தில் 1899-ம் வருஷத்திலும் 1907-ம் வருஷத்திலும் நடைபெற்ற சர்வ தேச மகாநாடுகளின் விளைவாக சர்வ தேச மத்தியஸ்த கோர்ட்டு ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதற்கென்று சில சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இதற்குப் பிறகு முதல் உலக மகாயுத்தத்தின் இறுதியில் தோன்றிய சர்வ தேச சங்கத்தின் சார்பாக ஒரு சர்வ தேச நிரந்தர கோர்ட்டு ஸ்தாபிக்கப் பட்டது. இதற் கென்றும் சில சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டு கோர்ட்டுகளை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டும், இவைகளின் தொடர்ச்சியாகவும் இந்த ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சர்வ தேச கோர்ட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐக்கிய தேச சாஸனத்தைப்போல் இதற்கென்று தனியா

1 Hague.

கச் சட்ட திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுப் பல நாட்டினராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்ட திட்டங்கள் மேலே சொன்ன இரண்டு கோர்ட்டுகளின் சட்ட திட்டங்களை அனுசரித்தாற் போலவே இருக்கின்றன.

இந்த சர்வதேச கோர்ட்டில் மொத்தம் பதினைந்து பேர் நீதிபதிகள். உலகத்திலேயே மிகச் சிறந்த சட்ட நிபுணர்களாகவும் சில புருஷர்களாகவும் இருக்கப் பட்டவர்களே இந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்த இரண்டுபேர் இதில் நீதிபதிகளாயிருக்கக் கூடாது.

இந்த நீதிபதிகள் எவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? சர்வ தேச கோர்ட்டின் சட்ட திட்டங்களை அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற நாடுகளிலுள்ள முக்கிய இனத்தினர், நீதிபதி ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியுடையவர் என்று தாங்கள் கருதுகின்ற நபர்களடங்கிய ஒரு ஜாபிதாவை, ஸ்தாபனத்தின் காரியாலயத்திற்கு அனுப்புவர். ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசியானவர், இந்த ஜாபிதாக்கள் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து அகர வரிசையில் புதிய ஒரு ஜாபிதா தயாரித்து, அந்த ஜாபிதாவில் இரண்டு பிரதிகள் எடுத்து, ஒன்றை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்கும் மற்றொன்றை பாதுகாப்புக் கவுன்சிலுக்கும் அனுப்புவார். இந்த ஜாபிதாவிலிருந்து பதினைந்து பேரைத் தெரிந்தெடுப்பதற்காக, இரண்டு சபைகளும்—அதாவது அஸெம்ப்ளியும் கவுன்சிலும்—ஒரே சமயத்தில் தனித்தனியாகக் கூடும். இரண்டு கூட்டங்களிலும் அதிகமான ஓட்டுகள் பெறுகிறவர்கள் நீதிபதிகளாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். இதற்குப் பிறகு சில ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்

படாமல் காலியாயிருக்குமானல் அவைகளுக்காக மறுபடியும் இரண்டாந்தடவை, அவசியமானல் மூன்றுந் தடவைகூட, மேற்கண்டமாதிரி கூட்டங்கள் கூடி காலி ஸ்தானங்களேப் பூர்த்தி செய்யும். மூன்ரு வது கூட்டத்திற்குப் பிறகு கூட ஓரிரண்டு ஸ்தானங் கள் காலியிருக்குமானல், ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியி லிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்களும் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலிலிருந்து மூன்று அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு மகாநாடு நடத்துவார்கள். அதில் பெரும் பான்மையான ஓட்டுகளின் மூலம் மிகுதி ஸ்தானங் களேயும் பூர்த்தி செய்வார்கள். நீதிபதிகளேத் தெரிந் தெடுக்கிற முறை, பொதுவாகச் சிக்கலாயிருந்தாலும், சிறந்த நபர்கள் மேற்படி ஸ்தானங்களில் அமர வேண்டு மென்பதற்காகவும், உலகத்திலுள்ள முக்கி யமான நாகரிகங்களும், சட்டமுறைகளும் பிரதிநிதித் துவம் பெறவேண்டு மென்பதற்காகவும், இந்த வடி கட்டுகிற முறை கையாளப்படுகிறது.

நீதிபதிகளின் உத்தியோக காலம் ஒன்பது வரு ஷம். ஆனல் முதன் முதலாக நடைபெறும் தேர்தலில் ஓர் ஐந்துபேர் மூன்று வருஷகாலத்திற்கும், மற்ருேர் ஐந்துபேர் ஆறுவருஷ காலத்திற்கும், இன்னேர் ஐந்து பேர் ஒன்பது வருஷ காலத்திற்குமாகத் தெரிந் தெடுக்கப் படுவர். மொத்தம் பதினேந்து பேரில், எந்த ஐந்துபேர் மூன்று வருஷத்திற்கும் ஆறு வருஷத்திற் கும் முறையே தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென் பதை நிர்ணயம் செய்து கொள்வதற்காகச் சீட்டுகள் குலுக்கிப் போடப்படும்

ஒரு நீதிபதியினுடைய உத்தியோக காலம் முடிந்தவுடன் அவர், தமது பதவியிலிருந்து விலகி விடக் கூடாது. வேறொருவர் வந்து அந்தப் பதவியை

ஏற்றுக்கொண்ட பிறகுதான் அவர் விலகவேண்டும். அப்படி விலகினாலும், தாம் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்ட வழக்கை ஒரு வகையாக முடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். உத்தியோக காலம் முடிவடைகிற காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ சில ஸ்தானங்கள் காலி விழுமானால், அந்த ஸ்தானங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு, முதன் முறையாக நீதிபதிகள் தெரிந்தெடுக்கப் படுகிறபோது என்னென்ன முறைகள் கையாளப்பட்டனவோ அதே முறைகளை அனுஷ்டித்து அந்த ஸ்தானங்கள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

நீதிபதிகளாக நியமிக்கப் படுகிறவர்கள், தங்கள் உத்தியோக காலத்தில், எந்தவிதமான அரசியல் விவகாரங்களிலும் தலையிடக் கூடாது; எந்த விதமான நிருவாக அதிகாரத்தையும் மேற்கொள்ளக் கூடாது; எந்த விதமான வழக்கிலும் வக்கீலாக ஆஜராகக் கூடாது.

பதினைந்து நீதிபதிகளும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, இவர்கள் ஒன்றுகூடி, தங்களில் ஒருவரைத் தலைவராகவும் இன்னொருவரை உபதலைவராகவும் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வர்; இன்னும், கோர்ட்டு சம்பந்தமான நிருவாகத்தைக் கவனித்துக் கொள்ள தேவையான உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமித்துக் கொள்வர். தலைவர், உபதலைவர் ஆகிய இருவரும் மூன்று வருஷத்திற்கு மட்டுமே அந்தப் பதவிகளை வகிக்கலாம். இதற்குப் பிறகு அந்தப் பதவிகளுக்கு மறுபடியும் தேர்தல் நடைபெறும்.

பிரதியொரு நீதிபதியும் வருஷத்திற்கு இருபத்தோராயிரம் டாலர் விகிதம் சம்பளம் பெறுவர். தலைவர் மட்டும் இந்தச் சம்பளத்தோடு, விசேஷ

படிச் செலவென்று ஒரு தொகையை அதிகமாகப் பெறுவார். ஏதோ விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில் தலைவர் ஸ்தானத்தில் உபதலைவர் அமர்ந்து வேலை பார்க்க நேரிடுமாயின், அப்படிப் பார்த்த ஒவ்வொரு நாளுக்கும், தலைவரைப்போல் அவருக்கும் படிச்செலவு கொடுக்கப்பெறும். கோர்ட்டு நடைபெறுவதற்கான சகல செலவுகளும் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்தது. இதற்கென்று — அதாவது சர்வ தேச கோர்ட்டுக்கென்று—எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி நிர்ண யிக்கும்.

கோர்ட்டின் நிரந்தர தலைமை ஸ்தானம் ஹேக் நகரமாகவே இருக்கும். ஆனல் கோர்ட்டார் அவசிய மென்று கருதினல், வேறு இடங்களிலும் கூடி வழக்குகளை விசாரணை செய்யலாம்.

ஒரு நாட்டிற்கும் மற்றொரு நாட்டிற்கும் சட்ட சம்பந்தமாக ஏற்படும் விவகாரத்தை விசாரணை செய்து தீர்ப்புச் சொல்வதற்குத்தான் இந்தச் சர்வ தேச கோர்ட்டே தவிர, தனிப்பட்ட நபர்களுடைய வழக்குகளை விசாரணை செய்வதற்காகவல்ல. அதாவது, கோர்ட்டின் முன்னர் ஆஜராகக்கூடியவர் கள் தேசங்களே தவிர தனிப்பட்டவர்களல்ல. தேசங் களென்ருல், தேசங்களின் பிரதிநிதிகளென்பதே அர்த்தமென்று நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை யல்லவா?

தங்கள் முன்னர் விசாரணைக்கு வரும் வழக்குச் சம்பந்தமான தகவல்களை, எந்த சர்வ தேச அரசாங்க ஸ்தாபனங்களிலிருந்தேனும் — உதாரண மாக உணவு, விவசாய ஸ்தாபனம் முதலிய ஸ்தாபனங்

களிலிருந்து — வரவழைத்துப் பரிசிலனை செய்ய கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரமுண்டு.

சர்வ தேச கோர்ட்டின் சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாடுகள் மட்டுமே, தங்கள் வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்து தீர்ப்புக் கோரலாம். மேற்படி சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத நாடுகள், பாதுகாப்புக் கவுன்சில் விதிக்கிற நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, தங்கள் வழக்குகளை தாக்கல் செய்து தீர்ப்புக் கோரலாம். மேற்படி சட்ட திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாத நாடுகள் என்ற காரணத்தினுல் அவை எந்த விதத்திலும் வித்தியாசமாக நடத்தப்பட மாட்டாது.

சர்வதேச கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் எந்த ஒரு வழக்கிலேனும், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயில்லாத ஒரு நாடு, வாதியாகவோ பிரதிவாதியாகவோ சம்பந்தப்பட்டிருக்குமானுல், அந்த நாடு, மேற்படி கோர்ட்டு நிர்ணயிக்கிற ஒரு செலவுத் தொகையைக் கொடுத்துவிட வேண்டும்.

கோர்ட்டு எந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்கிறதோ அந்தத் தீர்ப்பு, அந்த வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட இருதரப்பினரையும் கட்டுப்படுத்தும். அப்படி எந்த ஒருதரப்பு நாடேனும் கட்டுப்பட சம்மதிக்காது போலிருந்தால் அதன் மீது, பாதுகாப்பு கவுன்சில், உசிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்.

கோர்ட்டு செய்கிற தீர்ப்புக்கு அப்பீல் கிடையாது. கோர்ட்டு அளிக்கிற தீர்ப்பில் ஏதேனும் சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்திக்கும்படி ஒரு தரப்பினரோ, இரண்டு தரப்பினருமோ கோர்ட்டா

ரைக் கேட்கலாம். ஆனால் இந்தச் சந்தேக நிவர்த்திக் கோரிக்கை, சந்தேகத்திற்குக் காரணமான விஷயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆறு மாதத்திற்குள் தெரிவித்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். எப்படியும், தீர்ப்புச் சொன்ன பத்து வருஷத்திற்குப் பிறகு, சந்தேக நிவர்த்தி சம்பந்தமான எந்தக் கோரிக்கையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

தேசங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிற உடன்படிக்கைகளைப் பற்றிய வியாக்கியானம், சர்வதேச சட்டங்களைப் பற்றிய வியாக்கியானம், சர்வதேசங்களுக்கும் பொதுவான சில பொறுப்புகள் உண்டல்லவா அவற்றைப் பற்றிய வியாக்கியானம், அவற்றில் எவை எவைகளை நிறைவேற்றுமற் போனால் என்ன பரிகாரம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பனபோன்ற சர்வதேசப் பொதுவான விவகாரங்களையே இந்தச் சர்வதேச கோர்ட்டு விசாரிக்கும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு வழக்கை விசாரிக்க கோர்ட்டுக்கு அதிகாரமுண்டா என்பதைப் பற்றித் தகராறு ஏற்படுமானல் அது விஷயத்தில் கோர்ட்டு சொல்லும் தீர்ப்பே முடிவானது.

ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியோ, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலோ, ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியின் அதிகாரம்பெற்ற விசேஷ ஸ்தாபனங்களோ—அதாவது உணவு, விவசாய ஸ்தாபனம் போன்றவை—தங்கள் தங்கள் வரம்புக்குட்பட்ட சட்ட சம்பந்தமான எந்த ஒரு விவகாரத்தையும் சர்வதேச கோர்ட்டு முன்னர் ஆஜர் படுத்தி, அதனைப் பரிசிலனை செய்து அபிப்பிராயம் சொல்லுமாறு கேட்கலாம்.

கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் யாவும் இங்கிலீஷ் பாஷையிலோ பிரெஞ்சு பாஷையிலோ நடைபெறும்

வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட இரு தரப்பினரும் இங்கிலீஷ் பாஷையிலேயே வழக்கை நடத்தவேண்டுமென்று கோரினால் அப்படியே நடத்தி, தீர்ப்பையும் அதே பாஷையில் நீதிபதிகள் சொல்ல வேண்டும். பிரெஞ்சு பாஷைக்கும் இதே மாதிரிதான். இருதரப்பினரில் எந்த ஒரு தரப்பினருடைய வேண்டுகோளின் பேரிலும், இங்கிலீஷையும் பிரெஞ்சையும் தவிர்த்து வேறெந்த பாஷையிலாவது அந்தத் தரப்பினரை வாதம் நடத்துவதற்கு கோர்ட்டார் அனுமதிக்கலாம்.

8. காரியாலயம்

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் நிருவாக அங்கமாயிருப்பது அதன் காரியாலயம். மற்ற அங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வப்பொழுது மாறக்கூடும். ஆனால் காரியாலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடியவர்கள்; நிரந்தரமாக இருந்து அதில் சேவை செய்வதற்காகவே வந்திருக்கிறவர்கள். மற்ற அங்கங்கள், தனித்தனியாக இருந்து தங்கள் கடமைகளைச் செய்கின்றன. காரியாலயமோ, எல்லா அங்கங்களையும் இணைத்து வைக்கிற பாலம் மாதிரி இருக்கிறது. மற்ற அங்கங்களின் கூட்டங்களுக்குப் பிரதிநிதிகளாக வருகிறவர்கள், தங்கள் தங்கள் தேசத்தின் பிரஜைகளாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்; எந்த அரசாங்கம், தங்களைப் பிரதிநிதியாகத் தெரிந்தெடுத்தனுப்பியதோ அந்த அரசாங்கத்தினிடம் பக்தி விசுவாசம் பூண்டவர்களாகவும், அதன் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். காரியாலயத்தின் உத்தியோகஸ்தர்களோ, அதன் சேவையில் அமர்ந்தவுடன், உலகப் பிரஜைகளாகி விடுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லா நாடுகளுக்கும் பொதுவானவர்கள்; எல்லா நாடுகளின் நன்மையையும் நாடுகிறவர்கள்; அவர்களுக்கு, எந்த ஒரு நாட்டைப்பற்றியும் விருப்பு வெறுப்பு என்பது கிடையாது; அப்படி இருக்கவும் கூடாது. அவர்கள், காரியாலயத்தின் சேவையில் அமர்வதற்கு முன்னர், ஒரு விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்படி, ஐக்கியதேச ஸ்தாபனத்தின் நலனை முன்

னிட்டே தங்கள் கடமைகளைச் செய்ய உடன்படுவதாகவும், எந்த ஓர் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியையோ உத்திரவையோ எதிர்பார்த்து ஒரு காரியத்தைச் செய்வதில்லை யென்றும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு பெட்டிக்குச் சாவி எப்படியோ அப்படித்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கு அதன் காரியாலயம். உண்மையில், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திடம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற சர்வ தேச ஒப்பந்தங்கள் முதலிய சகல தஸ்தவேஜுகளும் இந்தக் காரியாலயத்தின் வசத்திலேயே இருக்கின்றன; இந்த தஸ்தவேஜுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற இரும்புப் பெட்டகங்களின் சாவிகள் யாவும் காரியாலயத்தினிடந்தான் இருக்கின்றன.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த மற்ற அங்கங்களின் பலவகைக் கூட்டங்களும் சரளமாக நடைபெறுவதற்குக் காரியாலயமே முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. இதனால் இதன் பொதுவான நடைமுறைகள், தினசரி அலுவல்கள் ஆகிய யாவும் எவ்விதத் தங்குதடையின்றியும், சுறுசுறுப்பாகவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. காரியாலயத்திலுள்ள கடிகாரங்கள் இருபத்து நான்கு மணியையும் வேலை நேரமாகவே காட்டுகின்றன.

காரியாலயத்தின் பிரதம நிருவாக அதிகாரிக்கு பொதுக் காரியதரிசி[1] என்று பெயர். இவர் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மட்டும் காரியதரிசி இல்லை; ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி, பாதுகாப்புக் கவுன்சில், பொருளாதார சமுதாயக் கவுன்சில், டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் ஆகிய நான்குக்கும் இவரே காரியதரிசி. சுருக்கமாகச்

1 The Secretary-General.

சொல்லவேண்டுமானால் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கே இவர்தான் காரியதரிசி. இதனாலேயே பொதுக் காரியதரிசி என்று அழைக்கப்படுகிறார். ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் சகலவிதமான கடிதப் போக்குவரத்துகளும் இவர் மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன.

பொதுக் காரியதரிசிப் பதவி மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்தது. இவர் எல்லாத் தேசங்களின் நன்மையையும் நாடவேண்டியவர்; ஆனால் எந்தத் தேசத்தினிடமும் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய எல்லா அங்கங்களின் வரவு செலவு இனங்களைத் தயாரித்து அவற்றை ஒழுங்காக நடைபெறச் செய்வது, அந்தந்தத் தேசங்களிடமிருந்து வரவேண்டிய கட்டணங்களை வசூலிப்பது, காரியாலயத்தின் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்வது, காரியாலயத்தின் சகல வேலைகளையும் மேற்பார்வை செய்வது, இப்படிப் பல பொறுப்பான காரியங்கள் இவருடையவை. இன்னும் இவர், ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தினுடைய அங்கங்களின் கூட்டங்களில் என்னென்ன விஷயங்கள் ஆலோசிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு விஷயாலோசனை ஜாபிதாவைத் தயாரிக்க வேண்டும்; அந்தக் கூட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிற தீர்மானங்கள் அமுலுக்கு வருமாறு செய்ய வேண்டும்; பிரதியொரு வருஷமும் நடைபெறுகிற ஜெனரல் அஸெம்ப்ளி கூட்டத்திற்கு, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வருஷாந்த அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். வருஷாந்த அறிக்கையைத் தயாரிப்பதென்பது சுலபமான காரியமில்லை. சர்வதேசங்களினுடைய பொருளாதார, சமுதாய, அரசியல் ஆகிய சகல விஷயங்களைப்பற்றியும், அதில் சுருக்கமாகச் சொல்லி, அவை சம்பந்தமாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாப

னம் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிற தென்பதை விளங்கவைக்க வேண்டுமல்லவா?

இந்தப் பொறுப்பான பதவிக்கு மிகத் திறமை யானவரே நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்பது சொல் லாமலே விளங்கும். பாதுகாப்புக் கவுன்சிலினுடைய சிபார்சின் பேரில் ஜெனரல் அஸெம்ப்ளியானது பொதுக் காரியதரிசியை நியமிக்கிறது. யாரை நிய மிப்பது என்கிற பிரச்னே, பாதுகாப்புக் கவுன்சிலில் ஆலோசனைக்கு வருகிற போது, ஐம்பெரும் வல்லரசு கள் உள்ளிட்ட கவுன்சிலின் பெரும்பான்மையோர், எந்த நபருடைய நியமனத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக் கிறார்களோ அந்த நபரே ஜெனரல் அஸெம்ப்ளிக்குச் சிபார்சு செய்யப்படுகிறார். இவருடைய நியமனம், நியமனத்திற்கு மூந்தி நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தை கள் ஆகிய யாவும் ரகசியமாகவே நடைபெற வேண்டு மென்பது நியதி.

பொதுக் காரியதரிசியின் உத்தியோக காலம் ஐந்து வருஷம். ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு புது நியமனம் செய்யப்படுகிற போது, பழைய நபரே— அதாவது ஏற்கனவே காரியதரிசியாயிருந்தவரே— மறுபடியும் நியமிக்கப்படலாம். காரியதரிசியின் வருஷ சம்பளம் இருபதினாயிரம் டாலர். இது தவிர படிச் செலவென்று இருபதினாயிரம் டாலர் கொடுக் கப்படுகிறது. இன்னும், இவருடைய இருப்பிடம் முதலிய வசதிகளுக்காகும் செலவுகளை ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனமே ஏற்றுக்கொள்கிறது.

ஐந்து வருஷ உத்தியோக காலம் முடிந்தவுடன் காரியதரிசிப் பதவியிலிருந்து விலகுகின்ற நபர், பதவி யிலிருந்து விலகியவுடனே வேறோர் அரசாங்கத்தின் சேவையில் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடாது; எந்த அர

சாங்கமும், அவரைத் தன் சேவையில் இருக்குமாறு கேட்கக்கூடாது.

இவர்தான் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் பொதுக் காரியதரிசி
ட்ரிக்வே லீ

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் முதல் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர் ட்ரிக்வே லீ[1] என்பவர். இவர் நார்வே தேசத்தின் அரசாங்கத்தில் அந்நிய நாட்டு மந்திரியாயிருந்தவர்.

காரியாலயமானது எட்டு முக்கிய இலாகாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வோர் இலாகாவின் கீழ் சில கிளை இலாகாக்களும் உண்டு. ஒவ்வோர் இலாகாவையும் நிருவாகம் செய்வதற்கு ஒவ்வோர் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவர் உதவிப் பொதுக் காரியதரிசி[2] என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார். பொதுக் காரியதரிசியானவர் இந்த உதவிக் காரியதரிசிகளை நியமனம் செய்கிறபோது, பல அரசாங்கங்களையும் கலந்தாலோசிக்கிறார். ஒவ்வோர் இலாகாவின் கீழும் சில கிளை இலாகாக்கள் இருக்கின்றனவென்று சொன்னோமல்லவா, இந்தக் கிளை இலாகாக்

1 Trygve Lie. 1946-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் இவர் நியமிக்கப்பட்டார். 2 Assistant Secretary-General.

களின் நிருவாக அதிகாரிகள் டைரெக்டர்கள்[1] என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

எட்டு இலாகாக்கள் வருமாறு :—

1. பாதுகாப்புக் கவுன்சில் சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[2]

2. பொருளாதார சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[3]

3. சமுதாய சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[4]

4. டிரஸ்ட்டி கவுன்சில் சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[5]

5. சட்ட சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[6]

6. மகாநாடுகள் நடை பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் புத்தகசாலையை நிருவாகம் செய்வது, காரியாலயத்திற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்குவது, காரியாலயத்தின் தபால், தந்தி முதலிய போக்குவரத்துக்களைக் கவனிப்பது, இந்த மாதிரியான வேலைகளைக் கவனிக்கிற இலாகா.[7]

7. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனம் செய்கிற வேலைகளை விளம்பரப்படுத்துதல், பிரசாரம் செய்தல் முதலியவைகளைக் கவனிக்கிற இலாகா.[8]

1 Directors.
2 The Department of Security Council Affairs.
3 The Department of Economic Affairs
4 The Department of Social Affairs.
5 The Department of Trusteeship
6 The Legal Department.
7 The Conference and General Services Department
8 The Department of Public Information.

8. ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவு இனங்களைத் தயாரிப்பது, காரியாலயத்தின் சிப்பந்திகளை நியமிப்பது, அவர்களைப் பராமரிப்பது முதலிய காரியாலய சம்பந்தமான விவகாரங்களைக் கவனிக்கிற இலாகா.[1]

1947-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் இருபத்தெட்டாந்தேதி எடுத்த ஒரு கணக்குப்படி, ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்கள் மொத்தம் 2,363 பேர். இவர்கள் எந்தெந்த நாட்டினர் என்பது பின்வரும் புள்ளி விவரத்தினால் தெரிய வரும்.

அமெரிக்கா	(ஐக்கிய நாடு)	1,596	பேர்
பிரான்ஸ்	—	311	,,
பிரிட்டன்	—	253	,,
கானடா	—	142	,,
சீனு	—	91	,,
பெல்ஜியம்	—	55	,,
டென்மார்க்	—	29	,,
நார்வே	—	28	,,
ருஷ்யா	—	27	,,
இந்தியா	—	8	,,
இதர நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள்		323	,,

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்திற்கென்று இந்தியா வருஷந்தோறும் ஒரு தொகையை கட்டணமாகச் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறதல்லவா, அந்த விகிதாசாரப்படி பார்த்தாலும், இந்தியர்கள், குறைந்த பட்சம் நூறு பேருவது நியமிக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் குறையைச் சீக்கிரத்தில் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனக் கூட்டங்களில் இந்தியாவின் பிரதிநிதிகள் வற்புறுத்தி வரு

1 The Department of Administrative and Financial Services.

கிறார்கள். இதன் விளைவாக 1947-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில், இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை, எட்டிலிருந்து பதினைக அதிகப்பட்டிருக்கிறது.

காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களை, அவர்கள் பெறும் சம்பளவாரியாகப் பிரித்தால் ஆறு தரத்தினராகப் பிரிக்கலாம்.

1. 10,000	டாலரிலிருந்து	20,000	டாலர் வரை வாங்குவோர்
2. 8,200	,,	10,900	,,
3. 5,900	,,	8,700	,,
4. 3,770	,,	6,600	,,
5. 2,160	,,	4,120	,,
6. 1 380	,,	2,140	,,

முதல் தரத்து உத்தியோகஸ்தர்கள், அதாவது பதினாயிரம் டாலரிலிருந்து இருபதினாயிரம் டாலர் வரை வாங்குவோர் எந்தெந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், எத்தனை எத்தனை பேர் என்பதற்குக் கணக்கு வருமாறு:—

அமெரிக்கா (ஐக்கிய நாடு)	—	10	பேர்
பிரிட்டன்	—	8	,,
பிரான்ஸ்	—	6	,,
நார்வே	—	3	,,
கானடா	—	3	,,
சீனு	—	2	,,
ஆஸ்திரேலியா	—	2	,,
யூகோஸ்லோவியா	—	2	,,

மேலே சொல்லப்பெற்ற சம்பள விகிதங்கள் யாவும் வருஷவாரிச் சம்பள மென்பதும், வருமான வரியில்லாமலென்பதும் இங்கு நினைவில் வைக்கத் தகுந்தது. தவிர, இனம், பால், நிறம் ஆகிய எந்தவிதமான வேற்றுமைகளையும் பாராமல் திறமைக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுத்து உத்தியோகஸ்தர்கள்

நியமிக்கப்படுகிறார்க ளென்று சொல்லப்படுகிறதாயி னும், உத்தியோகஸ்தர்களில் பெரும்பாலோர் அமெ ரிக்கர்களா யிருக்கிறார்க ளென்பதும் சிந்திக்கத் தக்கது.

உத்தியோகஸ்தர்களில் சிலர் நிரந்தரமாகவும், சிலர் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்திற்கு மட்டும் ஒப்பந் தத்தின்மீது நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தந்த இலா காக்களின் வேலைகளைப் பொறுத்து இந்த நியமனங் கள் செய்யப்படுகின்றன. நிரந்தர உத்தியோகங் களுக்கு நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், பொதுக் காரிய தரிசியால் நிர்ணயிக்கப்படுகிற காலம் வரை உமேத வாரிகளாக இருந்து வேலை பழகிக்கொள்ள வேண் டும். இந்த உமேதவாரிக் காலம் முடிந்து, அந்தந்த இலாகாக்களின் வேலைகளைப் பொறுத்துப் பரீட் சைகள் நடத்தப்பெறும். இந்தப் பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களே காயமாக்கப்படுவார்கள். ஒப்பந்தத்தின் மீது நியமிக்கப்படுகிறவர்கள், ஒப்பந்த காலம் முடிந்த பிறகு, மீண்டும் நியமிக்கப்படலாம். அவர்களுடைய சேவையின் அவசியத்தைப் பொறுத்த விஷயமிது. உத்தியோகஸ்தர்கள் அனை வருக்கும், மற்ற அரசாங்கங்களின் உத்தியோகஸ் தர்களைப் போல நோய் கால ரஜா, வருஷாந்த ரஜா முதலிய எல்லா விடுமுறைகளும் உண்டு. எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும், மற்ற அரசாங்கங்களினால் எவ்வித நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் உட்படுத்தப் பெறாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர்.

பொதுவாக ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தின் உத்தி யோகஸ்தர்கள், உலகப் பிரஜைகளாக இருந்து கொண்டு, உலக நன்மைக்காக, உலக சமாதானத் திற்காகப் பாடுபடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயுள்ள நாடுகள்

வரிசை எண்	பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுரமைல்	உத்தேச ஜனத் தொகை லட்சம்	தலைநகரம்
1	அமெரிக்கா (ஐக்கிய நாடுகள்)	37,38,000	1,370	வாஷிங்டன்
2	அர்ஜெண்டைனா	11,32,000	119	ப்யூனஸ் அய்ரெஸ்
3	ஆஸ்திரேலியா	30,00,000	66	கான்பெர்ரா
4	இந்தியா	13,44,772	3,300	டெல்லி
5	ஈக்வேடார்	2,76,000	20	க்விட்டோ
6	ஈராக்	1,77,100	48	பாக்தாத்
7	ஈரான்	6,28,000	160	டெஹ்ரன்
8	உக்ரேன்	1,74,000	309	கீவ்
9	உருகுவே	72,200	20	மாண்ட்டிவீடீஸ்
10	எகிப்து	3,86,198	160	கெய்ரோ
11	எத்தியோப்பியா	3,50,000	110	அடிஸ் அபாபா
12	எல்ஸால்வடோர்	13,180	14	ஸான்ஸால்வடோர்
13	க்யூபா	44,180	37	ஹவானா
14	கானடா	37,00,000	104	ஒட்டாவா
15	கிரீஸ்	50,000	62	ஆத்தென்ஸ்
16	குவாட்டெமாலா	42,500	16	குவாட்டெமாலா
17	கொலம்பியா	4,62,000	80	பொகோட்டா
18	கோஸ்ட்டாரீக்கா	23,000	5	ஸான்ஜோஸே
19	சிரியா	53,000	280	டமாஸ்க்கஸ்
20	சிலி	2,90,000	43	ஸாண்ட்டியாகோ
21	சீனா	15,32,800	4,500	நான்கிங்
22	சோவியத் ருஷ்யா	82,27,000	1,930	மாஸ்க்கோ
23	சௌதி அரேபியா	7,00,000	520	மெக்கா
24	ஜெக்கோஸ்லோவேக்கியா	55,000	147	ப்ரேக்
25	டாமினிக்கன் குடியரசு	19,300	10	ஸாண்ட்டோ டாமிங்கோ
26	டென்மார்க்	15,000	35	கோப்பன்ஹேகன்
27	துருக்கி	2,95,000	190	அங்க்காரா

வரிசை எண்	பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுரமைல்	உத்தேச ஜனத் தொகை லட்சம்	தலைநகரம்
28	தென்னுப்பிரிக்கா யூனியன்	8,00,000	80	கேப்டவுன்
29	நார்வே	1,25,000	28	ஆஸ்லோ
30	நிக்காராகுவா	51,660	8	மனுகுவா
31	நெதர்லாண்ட்ஸ்	12,760	80	ஹேக்
32	ப்ரேஜில்	33,00,000	400	ரையோடிஜனீரோ
33	பராகுவே	62,000	8	அஸன்ஷியான்
34	நியூஜீலந்து	1,05,000	15	வெல்லிங்ட்டன்
35	பனமா	31,890	5	பனமா
36	பிரான்ஸ்	2,13,000	410	பாரிஸ்
37	பிரிட்டன்	95,030	445	லண்டன்
38	பிலிப்பைன்ஸ்	1,15,600	160	மணிலா
39	பெரு	3,58,000	55	லீமா
40	பெல்ஜியம்	11,400	82	ப்ரஸ்ஸெல்ஸ்
41	பைலோருஷ்யா	49,000	109	மின்ஸ்க்
42	பொலிவியா	6,00,000	30	லாபாஸ்
43	போலந்து	1,50,000	320	வார்ஸா
44	மெக்ஸிக்கோ	7,69,000	164	மெக்ஸிக்கோ
45	யூகோஸ்லேவியா	94,000	140	பெல்கிரேட்
46	லக்ஸம்பர்க்	1,000	3	லக்ஸம்பர்க்
47	லிபீரியா	43,000	20	மன்ரோவியா
48	லெபனன்	4,000	11	பெய்ரூத்
49	வெனிஜூலா	3,63,730	30	காரக்காஸ்
50	ஹொண்டுராஸ்	44,275	8	டெகுஸிகல்யா
51	ஹைட்டி	10,200	23	போர்ட் ஆவ் பிரின்ஸ்
52	ஆப்கனிஸ்த்தானம்	2,50,000	120	காபூல்
53	ஐஸ்லாந்து	39,710	1	ரெய்க்ஜாவிக்
54	சையாம்	2,00 148	150	பாங்க்காக்
55	ஸ்வீடன்	1,73,000	61	ஸ்ட்டாக்ஹோம்
56	பாக்கிஸ்த்தான்	2,36,638	700	கராச்சி
57	யெமென்	75,000	250	ஸானு

குறிப்பு: இவற்றுள் முதல் ஐம்பத்தோரு நாடுகள் ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவை. 18-ம் பக்கம் பார்க்க. 52லிருந்து 57 வரையுள்ள நாடுகள் பின்னர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டவை.

அநுபந்தம்—2

ஐக்கிய தேச ஸ்தாபனத்தில் அங்கத்தினராயில்லாத நாடுகள்

வரிசை எண்	பெயர்	விஸ்தீரணம் சதுர மைல்	உத்தேச ஜனத் தொகை லட்சம்	தலைநகரம்
1	அல்பேனியா	10,629	18	டிரானே
2	பல்கேரியா	39,814	61	ஸோபியா
3	மங்கோலியா	15,00,000	6	உலான்பட்டோர்
4	ருமேனியா	1,22,282	190	புக்காரெஸ்ட்
5	ஹங்கேரி	35,875	89	புடாபெஸ்ட்
6	ஆஸ்திரியா	32,360	68	வியன்னா
7	ஐர்லாந்து	26,592	30	டப்ளின்
8	இத்தலி	1,19,703	412	ரோம்
9	போர்த்துகல்	34,595	68	லிஸ்பன்
10	ட்ரான்ஸ் ஜார்டன்	34,740	4	அம்மன்
11	பின்லாந்து	1,35,000	38	ஹெல்ஸிங்கி
12	இலங்கை	25,332	60	கொழும்பு
13	பர்மா	2,61,610	160	ரங்கூன்
14	ஸ்பெயின்	1,95,010	216	மாட்ரிட்
15	ஸ்விட்ஜர்லாந்து	15,940	41	பெர்ன்
16	ஜப்பான்	1,48,800	730	டோக்கியோ
17	ஜெர்மனி	1,81,683	666	பெர்லின்

குறிப்பு: *இவற்றுள் 1 முதல் 11 வரையுள்ள நாடுகள், தங்களை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி மனுச்செய்து கொண்டன. ஆனால் இம்மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டன. இலங்கையும் பர்மாவும் அங்கத்தினராக வேண்டுமென்ற தங்கள் விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருக்கின்றன. இவையிரண்டும் 1918-ம் வருஷக் கூட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படக் கூடும்.*

Checked
6 6 86